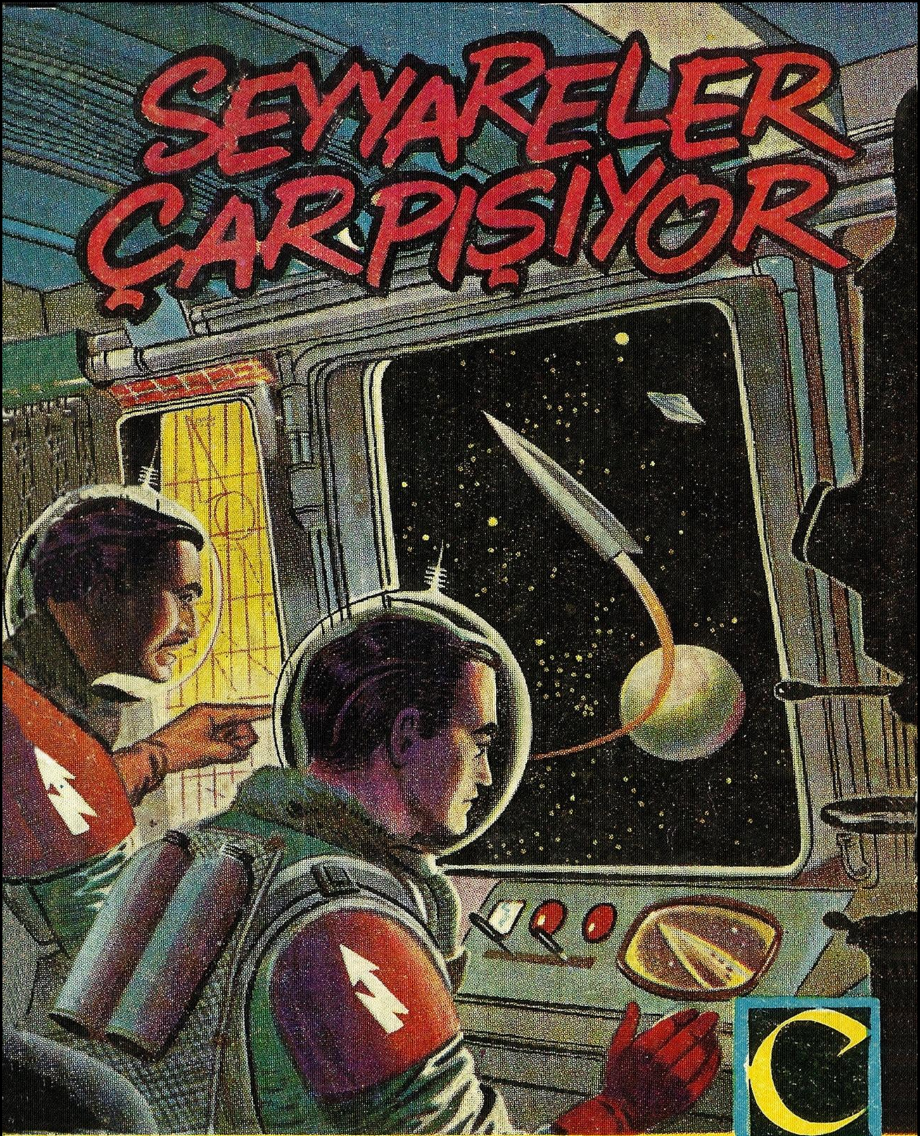
SEYYARELER ÇARPIŞIYOR

YENİ DÜNYALARDA

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ

YENİ DÜNYALARDA: 2

SEYYARELER ÇARPIŞIYOR

Çeviren:

A. KAHRAMAN

ÇAĞLAVAN YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 48 — İstanbul

YENİ DÜNYALARDA: 2

EDMOND HAMILTON

SEYYARELER ÇARPIŞIYOR

Çeviren:

A. KAHRAMAN

ÇAĞLAVAN YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 48 — İstanbul

Çağlayan Yayınevi
Yeni Dünyalarda Serisi
Her 15 günde bir çıkar
Sayı: 2 21 Kasım 1954

ŞEHİR MATBAASI
Ankara Caddesi 48 — İstanbul

MEÇHULÜN ÇAĞIRIŞI

Con Gordon, o sesi ilk defa duyduğu zaman aklını oynattığını zannetti.

O sesi bir gece beyninin içinde hissetmiş, yarı uykulu düşünceleri arasında berrak ve sarih bir şekilde duymuştu:

— Con Gordon beni duyabiliyor musun, sesimi işitiyor musun?

Gordon birdenbire şaşırarak doğruldu. Bu hâdisede garip ve ürkütücü birşey vardı. Fakat omuzlarını silkti. İnsanın kendini bıraktığı, yarı uykulu olduğu zamanlarda böyle garip sesler duyduğunu zannetmesi mümkündü, bunun hiçbir ehemmiyeti yoktu.

Bu hâdiseyi ertesi günü unuttu bile...

Fakat o gece de, tam uykuya dalacağı sırada aynı berrak ses beyninin içinde çınladı:

— Con Gordon beni duyabiliyor musun? Duyuyorsan cevap vermeğe çalış.

Gordon sıçrıyarak kendine geldi. Bu sefer endişelenmeğe başladı; aklında bir bozukluk mu vardı? Eskiden beri, insan meçhulden sesler duymağa başladı mı sonunun iyi olmıyacağını söylerlerdi.

Vâkıâ harpten hiçbir yara almadan çıkmıştı. Fakat Pasifikte pilot olarak geçirdiği harp seneleri aklında bir bozukluk bırakmış olabilirdi. Belki de tesirini sonradan gösteren bir ruh hastalığının kurbanı olacaktı.

Kendi kendine söylendi:

— Ne oluyorum be! Boşu boşuna evhamlanıyorum, ortada fol yok yumurta yok. Biraz sinirliyim, sıkılıyorum hepsi okadar...

Evet, sinirliydi ve sıkılıyordu. Harp sona erip de Nevyorka döndüğünden beri...

Nevyork'ta bir sigorta şirketinde hevesli ve faal bir muhasip olan Gordon'u almışlar, otuz tonluk bombardıman uçaklarını kalem kullanır gibi muharetle kullanan bir pilot yapmışlardı. Fakat üç sene bu hayatı yaşadıktan sonra bir iki madalya ve bir (sağ ol!) ile onu terhis edip eski işine gönderdikleri zaman sivil hayata intibak edememişti.

Ne gariptir ki, kellesini koltuğuna alıp, hiçbirşey düşünmeden düşman hatlarının arasına sokulduğu ve bütün âmirlerinin takdirlerini kazandığı zamanlar, rahat ve küçük apartıman dairesine, gürültüsüz ve heyecansız işine döneceğini düşünür, harbin bitmesini sabırsızlıkla beklerdi.

İşte harp bitmiş, o da eski hayatına dönmüştü. Bu hayatı hiç değişmemişti, fakat artık o eski Gordon değildi. Eskisi sakin, sabırlı, uysal bir gençti. Halbuki harpten dönen Gordon çarpışmaya, tehlikeye, her türlü ölüme göğüs germeğe alışmış, sert, yırtıcı ve bir masa başına oturup da bir sürü rakkamları toplamaktan zevk almayan bir adamdı.

Aslına bakılırsa Gordon ne istediğini sarahatle bilmiyordu, fakat Nevyork'ta bir muhasebe kâtibi olmak istemediği muhakkaktı. Eski sakin hayatının akışına uymak için ne kadar kendini sıksa okadar sinirleniyor, rahatsız oluyordu.

Şimdi de beyninin içindeki bu garip ses... Acaba sinirleri tamamen bozulmuş, muvazenesi sarsılmağa mı başlamıştı?..

Bir ruh doktoruna gitmeği düşündü, fakat kendine ye diremedi. Bu rahatsızlığı tek başına yenmeğe karar verdi.

O gece ve ertesi gece sabır ve metanetle sesin zuhurunu bekledi. Fakat hiçbir ses duyulmadı. Gordon bunun geçic bir ârıza olup artık tamamen bittiğine hükmetmek üzerey ken bir gece ses her zamankinden daha sarih olarak beyni ni doldurdu:

— Con Gordon dinle beni! Hayal değil bu... Ben, sahip olduğu bir alet vasıtasiyle kendi sesini senin beynine duyu rabilen tanımadığın bir insanım.

Gordon yarı uyanık yatıyor, ses ona elle tutulur bir ha kikat gibi geliyordu.

Con Gordon cevap vermeğe çalış. Sözle değil düşüncelerinle... Düşünerek cevap verebilirsin.

Gordon şaşkın bir merakla beyninin karanlıklarında şu suali düşündü:

— Sen kimsin?

Cevap derhal ve gayet açık olarak geldi:

— Ben Orta Galaksi imparatorluğu prensi Zart Arn'ım. Sana sizin zamanınızdan iki yüz bin sene sonra gelecek bir zamandan hitap ediyorum.

Gordon'un şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. Böyle şey olamazdı. Fakat ses kafasında okadar sarih okadar hakikiydi ki..

— İki yüz bin sene mi? İmkânı yok bunun... Bu mantıksız imkânsız birşey. Hayal görüyorum.

— Seni temin ederim hayal değil. İki yüz bin senenin bizi ayırmasına rağmen ben de senin kadar hakikîyim. Maddî varlık zaman boyunca yer değiştiremez, fakat düşünce maddî değildir. Düşünce zaman değiştirebilir. Sen bile maziyi hatırladığın zaman düşüncen zaman boyunca geriye gitmiyor mu?

Gordon taaccüple:

— Farzet ki öyle olsun, dedi, niye çağırıyorsun beni?

— İki yüz bin senede o kadar çok şey değişti ki... Çok eskiden senin ait olduğun insan ırkı Galaksi'nin diğer yıldızlarına dağıldı. Şimdiyse muazzam Güneş imparatorlukları var. Bunların en büyüğü Orta Galaksi imparatorluğudur. Ben bu imparatorlukta mühim bir mevki işgal ederim. Fakat başlıca merakım ilim ve hakikattir. Senelerdenberi ben ve bir arkadaşım maziyi araştırarak bizimkine uygun insanlarla manevî temas temin ettik. Mazideki insanların çoğu ile muvakkaten beden değiştirdim. Zihin, beyinde toplanmış bir elektrik enerjisinden başka birşey değildir. Münasip şekilde âyâr edilmiş bir kudretle bu elektrik enerjisi beyinden çekilerek yerine başka bir beynin elektrik enerjisi ikame edilebilir. Kullandığım âlet, bir tek düşüncemi maziye sevkedeceğine bütün zihnimi maziye sevkedebilmektedir

Böylece geçmiş devirlerde yaşayan bir adamın vücudunu benim zihnim işgal eder, o adamın zihni de burada benim vücuduma yerleşir. Bu şekilde mazinin birçok devirlerinde yaşadım. Fakat sizin devriniz kadar uzak maziye gidemedim. Gordon, şimdi sizin zamanınızı tetkik etmek istiyorum. Benimle kısa bir müddet için vücut değiştirmeğe razı olur musunuz?

Gordon'un ilk reaksiyonu şiddetle reddetmek oldu.

— Asla! Bu, korkunç, çıldırtıcı birşey olur.

— Hayır. Tehlike yok. Sadece sen, benim vücudumda ve benim devrimde birkaç hafta yaşarsın, ben de senin devrinde, senin vücudunda... Sırası gelince, buradaki arkadaşım Vel Kuen bizi zamanlarımıza iade eder. Düşün Gordon, bu değişme bana senin yaşadığın devri tetkik etmek imkânını vereceği gibi, sana da benim devrimin harikulâde yeniliklerini görmek imkânını verecek. Sabırsız ve sinirli olduğunu biliyorum. Yeni şeyler görmek, tehlikeli ve heyecanlı bir hayat yaşamak istiyor, bugünkü hareketsizliğinden sıkılıyorsun. Senin yaşadığın zamana ait hiçbir kimseye böyle gelecek devirlere atılıp görülmedik şeyler görmek nasip olmamıştır. Bu fırsatı kaçıracak mısın?

Bu teklif hayatını ve zihnini tehlikeye atmağa değmez miydi? Gordon, tereddüt etmekten kendini alamadı:

— Sizin dünyanıza varınca ne yapabilirim ki? Sudan çıkmış bir balık gibi şaşırır kalırım. Lisanınızı bile anlayamam.

Zart Arn, derhal cevap verdi:

— Vel Kuen burada sana herşeyi öğretecek. Derhal cevap vermen lâzım değil. Yarın akşam seninle gene temas edeceğim, o zaman cevap verirsin.

Gordon:

— Yarın bütün bunlar bana mantıksız bir rüya gibi gelecek, diye haykırdı.

— Hayır. Bunun bir rüya olmadığına inanmalısın. Seninle ancak yarı uykulu zamanlarında temas edebiliyorum, çünkü o anlarda iraden gevşediği için beynin düşünceleri

min duhulüne mâni olmuyor. Fakat emin ol, bu bir rüya değil, hakikattir.

Gordon ertesi sabah uyanır uyanmaz, bir gece evvelki hâdiseler zihnini kurcalamağa başladı. Kendi kendine: «Bu acaba bir rüya mıydı?» diye soruyor, bir türlü karar veremiyordu.

Sigorta şirketinin büro ve koridorları Gordon'a o gün her zamankinden daha dar, daha karanlık, daha sıkıcı geldi. Şirketteki arkadaşlarının mutad konuşmaları, rastgele yapılan hafif şakalar sinirlerini acı acı kamçılıyordu. O gün akşamı zor etti, bütün gün işi ile hiç meşgul olamadan iki yüz bin sene sonra gelecek zamanda, yüzlerce yıldızı ve tahmin edilemiyecek kadar büyük güneşleri içine alan muazzam imparatorlukların muhteşem ve sihirli sahnelerinin hayalini kurdu.

Akşamdan çok evvel kararını vermişti. Eğer bu inanılmaz hâdise hakikat ise, Zarth Arn'ın teklifini kabul edecekti. Erkenden yattı ve heyecanlı bir sabırsızlıkla Zart Arn'ın sesini bekledi.

Fakat ses bir türlü gelmiyordu. Gordon merak ve heyecandan, değil iradesini gevşetip uyku haline gelmek, bilâkis beynini büsbütün çalıştırıyor, uyanık tutuyordu.

Nihayet sabaha karşı, artık düşünmekten ve sabırsızlanmaktan yorulup ta, kendini tatlı bir uykuya terketmek üzereyken Zart Arn'ın sesi her zamankinden daha sarih olarak beynini kaplayıverdi:

— Con Gordon! Nihayet zihninle temas temin edebildim! Nasıl, kararını verdin mi?

— Kabul ediyorum Zart Arn. Fakat bu değişmeyi derhal yapmalıyız. Yoksa ben bunu düşüne düşüne hakikaten çıldıracağım.

— Derhal yapabiliriz. Makinemiz hazır. Yalnız herşeyden evvel, burada bu değişmeden kimseye bahsetmiyeceğine söz vermelisin. Bu işten, Vel Kuen'den başka kimsenin haberi olmayacak. Yoksa ikimiz de mahvoluruz.

— Söz veriyorum Zart Arn!

Alâ Şimdi kendini bırak, iradeni kullanma, seni zamanının ötesine geçirecek kuvvete mukavemet etme. Hazır mısın?

— Evet.

Fakat bu işi yapmak, «evet» deyivermekten çok daha güçtü. Bu kadar yeni, acaip, duyulmamış bir hâdise karşısında insanın beynini atalete terketmesi, iradesini gevşetmesi âdetâ imkânsızdı. Herşeye rağmen Zart Arn'ın isteğini yerine getirmeğe, iradesini uyuşturmağa çalıştı.

Birdenbire beyninin içinde iyice kavrayamadığı bir his, bir dönme hissetti. Fizikî bir acıdan ziyade manevî bir işkence bütün benliğini sardı. Şuurunun karanlıklarında kendini kaybederek, ömründe hiç duymadığı muazzam, ezici bir korku sanki beyninin içinde bir bomba gibi patladı.

YARININ KÂİNATI

Gordon yavaş yavaş kendine geldi. Hislerine hâkim olduğu zaman kendini çok aydınlatılmış bir odada yüksek, masa gibi bir yerde yatar buldu. Büyük bir yorgunluk ve halsizlik hissederek bir müddet şaşkın şaşkın etrafına bakındı. Başının tam üstünde karmakarışık birçok kabloların gelip birleştiği, gümüş bir miğfere benzeyen acaip bir âlet vardı. Bir baş ona doğru eğildi. Bu, buruşuk yüzlü, bembeyaz saçlı ihtiyar bir adamdı. Fakat adamın mavi gözlerinde okunan heyecan yüzünü âdetâ gençleştiriyordu. Gordon'a hiç anlamadığı bir lisanla birşeyler söyledi.

Gordon ümitsiz bir tavırla:

— Ne söylediğinizi anlıyamıyorum, diye mırıldandı.

İhtiyar parmağı ile göğsüne dokunarak:

— Vel Kuen! dedi.

Vel Kuen mi? Gordon hatırladı: Zart Arn, arkadaşının isminin Vel Kuen olduğunu söylemişti. Demek ki bu zihin değiştirme işini başarmışlar, onu gelecek zamana götürmüşlerdi.

Gordon, âni bir heyecana kapılarak doğruldu. Vücudunun manzarası ona bir tokat tesiri yaptı. Bu onun adaleli, geniş omuzlu vücudu değil, daha narin ve uzun bir vücuddu. Üstünde çok yumuşak ipek gibi parlak bir kumaştan kolsuz, bol bir gömlek, aynı kumaştan garip bir pantalon ve ayaklarında hafif sandallar vardı.

Gordon gayri ihtiyarî:

— Zart Arn! diye bağırdı, şimdi Zart Arn da benim vücudumda uyanıyor.

Ellerini, ayaklarını oynattı. Her adalesi mükemmelen çalışıyordu. Bununla beraber, bu imkânsız hâdisenin vukuunu görmenin verdiği şaşkınlık devam ediyordu: Tüyleri hâlâ diken dikendi... Sanki daha şimdiden kendi vücudunu göreceği gelmişti.

Vel Kuen, genç adamın hâleti ruhiyesini anlıyormuş gibi bir baba şefkatiyle arkasını sıvazladı, sonra billûr bir bardak içinde ateş rengi bir içki verdi. Gordon içer içmez kanının kızıştığını, adalelerinin canlandığını hissetti. Kalktı ve merakla içinde bulunduğu odayı tetkik etmeğe başladı.

Oda muntazam bir sekiz köşe şeklindeydi. Her cephesinde tavana kadar yükselen büyük pencereler vardı. Pencerelerden giren parlak güneş ziyası, odanın içindeki bir sürü garip âlet üzerinde akisler yapıyordu. Gordon kendi dünyasında bile ilmî işlerle pek meşgul olmazdı, bu meçhul geleceğe ait bir sürü âlet onun için hiç birşey ifade etmiyordu.

Vel Kuen, genç adamı kolundan tutarak bir köşede bulunan uzun bir endam aynasının önüne götürdü. Gordon merakla kendisini seyretti: Uzun, çok uzun boylu, simsiyah saçlı bir genç adamdı. Esmer yüzlü, Fatih burunlu ve yakışıklıydı. Derin mânâlı, simsiyah gözleri vardı. Gordon pencerelerden birine yaklaştı. Yıldızlar fetheden bir medeniyetin akıl almaz, modern bir şehrini göreceğini zannederken, vahşi bir tabiat manzarasiyle karşılaştı. Bu sekiz köşeli oda betona benzer maddeden yapılmış bir kulenin tepesindeydi. Kule

korkunç bir uçuruma bakan dar bir düzlük üzerinde inşa edilmişti. Zirvelerindeki kar, parlak güneşin altında pırlanta tarlaları gibi parlıyan, baş döndürücü sarp tepeler görünüyor ve bu tepelerle kule arasında derin, eflâtun uçurumlar seçiliyordu. Görünürde hiçbir bina yoktu.

Gordon'un gözleri karardı. Vel Kuen yardım ederek onu alt katta bir yatak odasına götürdü, gayet yumuşak ve rahat bir sedire yatırdı. Daha yatar yatmaz Gordon kendini kaybetti ve derin bir uykuya daldı.

Gordon uyandığı zaman bir günün sabah ışıklariyle karşılaştı. Çok acıkmıştı. Vel Kuen'in getirdiği kızıl kahverengi, koyu kıvamlı içkiyi, kurumuş kurabiyeleri andıran birkaç parça yiyeceğe dişinin kovuğunu bile doyurmayacak endişesiyle baktı. Fakat gariptir ki onları yedikten sonra açlığından eser kalmamıştı. Bu yiyeceklerin besleyici hassası onun zamanındaki yiyeceklerden kat kat fazlaydı.

Yemekten sonra Vel Kuen, sinemaya benzer acaip bir makine ile, birbiri ardından birçok basit resimler göstererek, resimlerdeki eşyanın isimlerini öğretmeğe başladı. Kısmen Vel Kuen'in gayet ilmî öğretme usulünden, kısmen de lisanın çok sade ve basit olmasından dolayı, Gordon bu lisanı şaşılacak bir kolaylıkla kavrıyordu.

Bir hafta sonra Gordon kendini tamamen toplamış ve rahatça konuşabilecek kadar da lisan öğrenmişti. Vel Kuen'e ilk sorduğu suallerden biri şu idi:

— Arz seyyaresinde miyiz?

İhtiyar âlim başını salladı:

— Evet. Bu kule arzın en yüksek dağları arasındadır.

Demek kulenin etrafında yükselen karlı tepeler Himalaya dağlarının tepeleriydi. Hâlâ Gordon'un Pasifik harbi sırasında havadan gördüğü gibi muhteşem bir manzaraları vardı.

— Fakat yeryüzünde şehirler, insanlar yok mu?

Var tabiî. Fakat Zart Arn gizli tecrübelerini serbestçe yapabilmek için Arzın en hücra köşesini seçti.

— Zart Arn'ın kendileriyle vücut değiştirdiği insanlar kolaylıkla kendi zamanlarına dönebildiler mi?

— Tabiî zihin değiştirme âletini ben kendim kullandım. Seni geri göndermek için de ben kullanacağım.

Gordon'un içi biraz rahat etti. Vakıa hiç kimsenin başına gelmemiş harikulâde maceralar yaşamak istiyor, fakat bu meçhul dünyalarda kalmak ihtimalini aklına getirdikçe dehşetle titriyordu. Vel Kuen bu zihin değiştirme hâdisesinin nasıl mümkün olduğunu uzun uzun anlattı. Düşünce unsurlarını, mazide herhangi bir devirde muayyen bir dalga uzunluğuna sahip bir beyine nakleden telepatik amplifaktörlerin nasıl çalıştırıldığını öğretti. Âletin çalışma prensipleri üzerinde teferrüatla izahat verdi. Zihin, beyin hücrelerinin teşkil ettikleri bir elektrik sistemidir, bu âletin meydana getirdiği enerji bu sistemi çözer ve gayri maddî bir foton şebekesine bağlar. Husule gelen foton-zihin'i zaman boyunca başka devirlere sevketmek mümkün olur.

Gordon bütün bu izahattan fazla birşey anlamadı.

— Bu metodu Zart Arn kendisi mi keşfetti?

— Beraber yaptık. Ben esas prensibi kurmuştum. En kabiliyetli talebem olan Zart Arn da teknik teferrüatı ikmal etti. Makine, ümitlerimizin fevkinde bir randıman verdi. Fakat gizli çalışmak mecburiyetinde kaldık. Çünkü Arn Abbul bilse, oğlunun böyle tehlikeli işlere girmesine rıza göstermezdi.

— Arn Abbul da kim?

— Orta Galaksi İmparatoru. İmparatorluğu, Merkez Güneşi olan Kanopus'tan idare eder.

Gordon afalladı:

— Demek ki Zart Arn, şimdi vücudunu işgal ettiğim adam, Galaksi'nin bu nüfuzlu İmparatorunun oğlu öyle mi?

İhtiyar bilgin başını salladı:

— Evet! Fakat Zart Arn, hükümdarlık ve siyasetle ilgili değildir. Meşhur bir âlimdir. Onun için Turun şehrinde bir sarayda oturmaktansa, arz üzerindeki bu münzevi kuleye gelerek araştırmalarına devam ediyor.

— Vel Kuen, bu Orta Galaksi İmparatorluğu nedir? Neden müteşekkildir?

— Galaksi'de birçok yıldız-krallıkları vardır. Bazan bunlar birbirleriyle harbederler. Orta Galaksi İmparatorluğu bunların en büyüğüdür.

Gordon sukutu hayale uğramıştı:

— Ben, dedi, istikbalde demokrasinin her yere yayılacağını ve harbin ortadan kalkacağını zannediyordum.

— Yıldız-krallıklar esasında demokrasi ile idare edilir. Fakat birbirlerine çok uzak bulunan yıldızlara dağılmış insan ve yerli ırk topluluklarını bağlı tutabilmek için bir imparatorluk kurulmuştur. Harbe gelince: çok eskidenberi Arz üzerinde harp kanun dışı edilmişti. Bunu tarihten öğreniyoruz. Zaten bu karardan doğan umumî refah ve zenginlik sayesinde feza keşiflerine hız verilmiş, medeniyetin yıldızlara yayılması sağlanmıştır. Fakat yıldız-krallıklar birbirlerinden okadar uzaktır ki, harp önlenemez. Maamafih eski insanların arz üzerinde devamlı ve umumî bir sulh temin ettikleri gibi, biz de yıldız-krallıkları dostça yaşamağa ikna etmeğe uğraşıyoruz.

Vel Kuen karşı duvara doğru yürüyerek büyük çapta merceklerden müteşekkil bir âletin düğmesini çevirdi. Aydınlanan merceklerde Gordon binlerce küçük, parlak noktalar gördü. Bu noktaların her biri bir yıldızı gösteriyordu. Sayıları okadar çoktu ki, Gordon inanamıyordu. Nebulalar, kuyruklu yıldızlar, bulutumsu cisimler... Semada yer alan her yıldız bu haritada görülüyordu. Ayrıca harita renkli ışıklarla irili ufaklı bölgelere ayrılmıştı.

Vel Kuen devam etti:

— Renkli bölgeler büyük yıldız-krallıklarının hudutlarını gösterir. Şu yeşil bölge Orta Galaksi İmparatorluğudur ve en geniş olanıdır. İmparatorluğun güneyindeki büyük siyah bölge Galaksi'nin en büyük karanlık bulutudur. Bu bulutun içinde, tükenmez bir gece ile örtülü Karanlık Dünyalar Birliği bulunur. Birlik, İmparatorluğun en büyük ve kıskanç rakibidir. İmparatorluk uzun zamandanberi yıldız-

krallıklarını birleştirmeğe ve harbı kanun dışı ilân etmeğe çalışmaktadır. Fakat Birlik Hâkimi Şor Han, daima Arn Abbul'un dostluk siyaseti aleyhine çalışarak, küçük yıldız-krallıklarını kışkırtmağa çalışır.

Bütün bu izahat, yirminci asır çocuğu Con Gordon'un aklını büsbütün karıştırıyordu. Acaip haritayı seyretmekten başka yapacak şeyi yoktu. Vel Kuen:

— Sana düşünce bobinlerinin kullanılmasını öğrettim. Oradan Galaksi'nin tarihini öğrenirsin, dedi.

Müteakip günlerde Gordon lisanını ilerletirken, bir taraftan da iki yüz bin senenin tarihini de hülâsaten gözden geçirdi.

Bu tarih, âdeta insanların yıldızları fethedişinin şahane ve kahramanca destanıydı. Feza keşiflerinde rol oynayan yenilmez ve hesaba gelmez bir cesaret, kozmik bulutlarda felâketlerle neticelenen seyahatler, keşfedilen yıldızlarda sulha yanaşmıyan yırtıcı yerli ırklarla amansız mücadeleler bu kahramanlık destanının muhteşem sahifeleriydi.

İnsanların kapladığı bu uçsuz bucaksız yıldız âlemlerini idare edebilmek için Arz hem çok küçük hem de çok uzaktı. Yıldız sistemleri kendi hükümetlerini kurmuşlar, sonra da birçok yıldızları ihtiva eden yıldız-krallıkları vücuda gelmişti. İşte Arn Abbul'un idaresindeki Orta Galaksi İmparatorluğu da böyle doğmuş ve büyümüştü.

Nihayet bir gün Vel Kuen:

— Kendi devrine dönmeden evvel, bizim medeniyetimize ait görebileceğin herşeyi görmek istiyorsun tabiî... Fakat evvelâ sana Arzın bugünkü halini göstereyim, dedi.

Vel Kuen bu sözleri söyledikten sonra, Gordon'u karışık bir âletin orta yerinde duran iki kuartz levhadan birinin üzerine çıkardı.

— Bu âlet bir stereo'dur, dedi. Işıktan kat kat süratli şualarla çalışır. Bu âletler sayesinde Galaksi içinde herhangi bir yerle derhal temas etmek mümkündür.

İhtiyar bilgin bir kolu çevirdi. Bir an içinde Gordon kendini başka bir âlemde buldu. Hâlâ küçük kuledeki oda-

da olduğunu biliyor, fakat aynı zamanda çok büyük bir şehrin üzerindeki bir stereodan etrafı seyrediyordu. Vel Kuen devam etti:

— Burası Arzın en büyük şehri Niyar'dır. Gayet tabiî Yıldız dünyalarının muazzam şehirleriyle boy ölçüşemez.

Gordon hayretler içinde kalakaldı: karşısında kat kat beyaz piramitlerden müteşekkil muhteşem bir şehir vardı. Şehrin arkasında bir feza gemisi istasyonunun sıra sıra gömme peronlarını ve zarif hatları madenî bir akisle parlayan feza gemilerini seçebiliyordu. Bu arada son derece korkunç bir canavarı andıran ve üzerinde İmparatorluğun kuyruklu yıldız şeklindeki arması bulunan, dev harp gemileri vardı.

Fakat Gordon'u en çok hayrette bırakan şehrin kendisi oldu. Kat kat, piramitler halinde yükselen beyaz teraslarda rengârenk çiçekler, yoldan ziyade park hissini veren caddeler vardı.

Vel Kuen, kolu bir başka istikamete çevirdi. Bu sefer Niyar'ı başka bir cihetten seyrediyorlardı. Böylece şehrin muhtelif yerlerini, temiz ve hendesî caddelerini, yer altındaki devâsâ atom fabrikalarını gördü.

Bu şaheser manzara birdenbire Gordon'un gözleri önünden kayboluverdi ve Gordon kendini kuledeki küçük odada buldu.

Vel Kuen telâşla pencereden birine koştu, hayretle:

— Bir feza gemisi geliyor, diye bağırdı. Garip şey! Buraya hiçbir geminin gelmemesi lâzım.

Gordon motor sesini andıran bir ses işitti ve pencereye yaklaştı. Havada ince uzun bir gemi gördü. Üzerinde hiçbir işaret yoktu.

Vel Kuen endişeyle:

— Harp gemisi, dedi. Korsan! Bu işte bir uygunsuzluk var.

Gövdesi gün ışığında parlayan gemi, kulenin bulunduğu düzlüğün üzerinde birkaç yüz metre öteye indi. Yan tarafında bir kapı açıldı ve içinden gri üniformalı, acaip başlıklı, ellerinde uzun namlulu tabancalara benzeyen silâhlar

la yirmi kadar adam indi ve kuleye doğru koşmağa başladılar.

Vel Kuen:

— Üniformaları İmparatorluk askerlerinin üniforması, fakat buraya gelmemeleri lâzımdı, dedi... Yoksa...

Birdenbire cümlesini yarıda bırakarak stereo'ya koştu:

— Derhal Niyar üssünü haberdar etmeliyim.

Fakat ihtiyar âlim daha stereo'ya varmadan aşağıda bir gürültü işitildi:

— Kapıyı tahrip ettiler! Çabuk Gordon, al...

İhtiyarın ne kastettiğini Gordon öğrenemedi. Çünkü tam o anda kapı açıldı, askerler odaya doldular. Bunlar garip insanlardı: yüzleri beyazdı... Soluk, renksiz, gayri tabiî bir şekilde beyazdı. Vel Kuen yüzlerini görür görmez:

— Birlik askerleri! diye bağırdı ve stereo'ya atıldı.

Askerlerin başındaki subay uzun namlulu silâhını kaldırdı. İhtiyar âlim cansız yere yıkıldı. Gordon o sırada şaşkınlıktan kurtularak, hiddetle fırladı. Askerler silâhlarını doğrulttular, fakat subay:

Öldürmeyin! diye bağırdı. Bu Zart Arn! Yakalayın.

Gordon, ancak en yakınındaki askeri bir yumrukla yere yuvarlayabildi. Hepsi birden üzerine çullandılar ve onu kıskıvrak yakaladılar.

Beyaz yüzlü subay Gordon'a:

— Prens Zart Arn, arkadaşınızı öldürmek mecburiyetinde kaldığımız için müteessirim, fakat stereo ile imdat isteyecekti. Halbuki bizim burada olduğumuzu kimsenin bilmemesi lâzım. Sizin kılınıza bile dokunmıyacağız, vazifemiz sizi canlı olarak hükümdarımıza götürmektir.

Gordon adamın yüzüne bakıyordu. Herşey bir rüya gibi geliyordu. Hiddetle:

— Ne demek istiyorsun? Kim oluyorsun? dedi.

— Biz Buluttan geliyoruz. Evet, Birlik mensubuyuz ve sizi Şor Han'a götüreceğiz.

Gordon, Vel Kuen'ın söylediklerini hatırladı: Şor Han, Karanlık Dünyalar'ın hükümdarı ve İmparatorluğun en büyük düşmanıydı. Şu halde bu adamlar Zart Arn'ın da düşmanıydılar ve onu Zart Arn zannederek kaçıracaklardı.

— Beni hiçbir yere götüremezsiniz.

Gordon'un bu haykırışına subayın cevabı kısa oldu:

— Zorla götürürüz!

ESRARENGİZ KORSANLAR

Fakat dışarıda âni bir gürültü oldu. Beyaz yüzlü bir asker nefes nefese odaya girdi:

— Radar subayı üç kruvazörün bu tarafa doğru süratle geldiğini söylüyor.

Subay heyecanlandı:

— İmparatorluk devriyesi olmalı, çabuk uzaklaşalım...

Fakat Gordon kargaşalıktan istifade ederek askerlerin elinden kurtuldu, odanın serbest bir köşesine fırlayarak ağır, madenî bir âlet kaptı ve vahşî bir hırsla askerlere vurmağa başladı. Gordon'un bu mücadelede mühim bir avantajı vardı: askerler onu canlı yakalamağa çalışıyorlar, o ise serbestçe ve öldürmek hırsiyle vuruyordu. İlk darbesi bir askerin omuzunu çökertti. İkincisi bir diğerinin kafasını parçaladı. Üçüncü vuruşu göğsüne yiyen asker bu vahşî darbeyle cansız yere yıkılırken diğerleri arkadan üzerine atıldılar ve basit silâhını elinden aldılar.

Subay derhal emrini verdi:

Çabuk! Çabuk, gemiye götürün!

Dört iri yarı asker, Gordon'u sürükleyerek merdivenlerden indirdiler ve gemiye doğru götürdüler.

Yarı yola henüz gelmişlerdi ki geminin yan tarafındaki siyah namlular yukarı doğru çevrildi. Semada üç heybetli harp gemisi korkunç bir süratle pike yapıyorlardı.

Müthiş bir infilâk ortalığı karıştırdı, Gordon ve haydutlar yere yuvarlandılar. Alçalan harp gemilerinin sesi bir gök gürültüsünden daha fazlaydı Gordon ayağa kalktığı zaman

korsan gemisi bir maden yığınından ibaret ve tanınmıyacak bir haldeydi. Üç kruvazör yere iner inmez, gövdenin yanına sıralanmış olan küçük silâhlar ölüm saçmağa başladı. Bir dakika geçmemişti ki, Gordon, kendisini anormal pozlarda kıvrılıp kalmış cesetler arasında yapayalnız buldu.

Harp gemilerinden çıkan gri üniformalı askerler ona doğru koştular. Bir subay:

— Prens Zart Arn, birşeyiniz yok değil mi? diye bağırdı.

Subay iri cüsseli, sağlam vücutlu, parlak siyah saçlı, neşeli yüzlü bir adamdı. Teninin rengi hafif bakıra çalıyordu. Kendini takdim etti:

— Hul Burel, Siriüs sektörü devriye komutanı. Radarımız Arz'a yaklaşan kaçak bir gemi tesbit etti. Buraya kadar takip edip yakaladık ve tahrip ettik.

Sonra yerdeki cesetlere bakarak hayretle söylendi:

— Bulutlular! Şor Han sizi kaçırmağa cesaret etti ha? Bu, harp demektir!

Gordon düşünmeğe çalıştı. Bu subay da onu Zart Arn zannediyordu. Fakat hakikati söyliyemezdi, Zart Arn'a söz vermişti. Sözünü tutmazsa her ikisi için de felâket olabilirdi. Bu rolüne devam etmeğe mecburdu. Bir an tereddüt ettikten sonra, subaya:

— Birşeyim yok, dedi. Fakat Vel Kuen'e ateş ettiler ve zannederim öldürdüler.

Alelacele kuleye çıktılar. Vel Kuen'e bir göz atmak kâfiydi, atomik tabancanın tek mermisi zavallı ihtiyarı tanınmıyacak bir hale getirmişti.

Gordon dehşetle irkildi: ihtiyar âlimin ölümü ona yirminci asra dönüş kapılarını kapıyordu. Vakıa Vel Kuen makinenin nasıl çalıştığını ona uzun uzun anlatmıştı ama, acaba yalnız başına başarabilir miydi?

Gordon derhal kararını verdi: onun için yegâne dönüş yolu olan bu makinenin başından ayrılmamalıydı. Subay:

— Bu tecavüzü derhal babanıza bildirmeliyiz, diyordu.

— Hayır, buna lüzum yok. Tehlike nasıl olsa zail oldu, bu hâdiseyi örtbas etsek daha iyi.

Fakat Hul Burel israr etti:

— Birlikle olan münasebetimize ait, bukadar mühim bir hâdiseyi rapor etmezsem, mesul olurum.

Stereo'ya yaklaştı, düğmeyi çevirerek âyâr etti. Ekranda bir subayın hayali göründü:

— Feza donanması harekât komutanı, buyurun.

— Ben Kaptan Hul Burel, Sirüs Sektörü Devriye Komutanı. Gayet mühim bir hâdiseyi ekselans Arn Abbul'a bildirmek istiyorum.

— Bu meseleyi Amiral Korbulo'ya açmanız kâfi değil mi?

— Hayır. Hâdise çok ehemmiyetlidir, israrımın mesuliyetini idrak ve kabul ediyorum.

Ekran bir an karardı, tekrar aydınlanınca Stereo'da yeni bir adamın hayali belirdi: bu yaşlı, sert ve kurşunî bakışlı, gür kaşlı bir adamdı. Siyah bir ceket ve pantalon giymiş, omuzlarına çok güzel, işlemeli bir pelerin atmıştı.

Ne zamandanberi basit kaptanlar...

Birdenbire sustu: Hul Burel'in arkasında Con Gordon'u görmüştü.

Sen misin Zart? Hayrola ne var?

Gordon bu iri yarı adamın, Zart Arn'ın babası ve Orta Galaksi İmparatoru Arn Abbul olduğunu anladı.

Mühim birşey değil... diye başladı.

Fakat Hul Burel sözünü kesti:

Özür dilerim Prens Zart, fakat mühimdir. İmparatora dönerek devam etti: bir Birlik korsan gemisi Arz'a sokuldu ve Prens Zart'ı kaçırmağa teşebbüs etti. Komutanı bulunduğum gemi devriyedeyken tesadüfen Sol'de, program harici durmuştu, korsan gemisini radarla tesbit ederek takip ve tahrip ettik.

Arn Abbul hiddetle gürledi:

Nasıl? Birlik gemilerinden biri İmparatorluk fezasına girsin ve oğlumu kaçırmağa teşebbüs etsin ha? Şor Han köpeğinin küstahlığına bakın. Bu sefer haddini aştı...

Hul Burel devam etti:

Bulutlulardan hiçbirini canlı yakalayamadık. tecavüzün tafsilâtını size Prens Zart anlatabilir.

Bu sırada Gordon bir tek şey düşünüyordu: geri dönmek imkânlarının kaybolmamasını temin etmeliydi. Bu itibarla herşeyden evvel hâdiseyi düşünmemek ve tehlikeli vaziyete nihayet vermek lâzımdı.

— Bu onlara bir ders olmuştur, dedi, bir daha tekerrür etmez; artık emniyette sayılırım.

Arn Abbul konuşmuyor, âdeta gürlüyordu:

— Emniyette mi sayılırsın? Neler sayıklıyorsun yahu? Şor Han'ın seni neye kaçırmak istediğini pekâlâ biliyorsun. Muvaffak olsaydı başına neler geleceğini biliyorsun. Zart, artık Arz'da kalmıyacaksın, gizli ilim araştırmaları için bu eski dünyaya sıvışmandan bıktım artık. Hem kendi başına hem benim başıma işler açacaksın. Artık çocukluğu bırak, derhal buraya Turun'a geleceksin.

Con Gordon korku ile titredi.

Galaksi'nin yarı çapı kadar uzaklıktaki Kanupus yıldızında bulunan Turun şehrine gitmek!.. Bunu nasıl kabul edebilirdi? İmparatorun kendi sarayında bu maskaralığa nasıl devam eder; kendisini Zart Arn diye orada nasıl yutturabilirdi? Bundan başka, kuleden uzaklaşmakla yirminci asra dönmek imkânını da büsbütün kaybedecek miydi?

Ümitsiz bir israrla Arn Abbul'a döndü:

— Şimdilik Turun'a gelemem, daha birkaç gün Arz'da kalıp tetkiklerimi bitirmeliyim, dedi.

— Zart, dediğimi yapacaksın, hemen şimdi Turun'a geleceksin! Kaptan; derhal Prensi buraya getir.. Gelmek istemezse zor kullanacaksın.

Büyük feza gemisi, yıldızlar arası boşluklarda ışık hızının yüzlerce misli bir süratle süzülüyordu. Arz, Sol'un diğer peykleri gibi saatlerce evvel geride kalmıştı. İleride görülen uçsuz bucaksız sahada Galaksi'nin merkez yıldızları binlerce kıvılcım gibi parlıyordu.

Yirminci asrın çocuğu Con Gordon, Karis gemisinin geniş pencereli kaptan köprüsünde Hul Burel ile yanyana duruyor ve bu inanılmıyacak manzarayı seyrediyordu. Feza gemisinin hayret verici sürati, karşıdaki yıldızların farkedilecek bir şekilde büyümelerinden belliyid. Gordon, bu büyük süratin insan vücudünde yapması lâzım geldiği tazyiki duymuyor, geminin içindeki bütün cisimlere tatbik edilen kuvvet statisinin tesiriyle, kendini gayet rahat hissediyordu.

İstirahat için kamarasına çekilen Gordon düşünmeğe başladı:

Hakikati kimseye açamazdı, Zart Arn'a söz vermişti. Zart Arn, bu sırrı ifşa etmenin, her ikisini de felâkete sürükleyeceğini söylemişti, bu felâketin ne olduğunu Con Gordon bilmiyordu.

Fakat hakikati söylese bile, herhalde kimse inanmazdı.

Gordon, yapılacak en mantikî şeyin Zart Arn rolüne devam etmek, ilk fırsatta yirminci asra dönmeğe teşebbüs etmek olacağına karar verdi.

Yola çıktıktan üç gün sonra Gordon, kaptan köprüsüne geldiği zaman, pencerelerin ışık süzgeçlerinden kolaylıkla geçen parlak bir aydınlıkla karşılaştı. Hul Burel:

— Kanopus'a vardık, dedi, birkaç saat sonra Turun'a ineceğiz.

Gordon pencereden bakınca gördüğü manzara karşısında heyecandan gözleri faltaşı gibi açıldı. Bir yirminci asır çocuğu için, böyle bir manzarayı bir defa görebilmek bile, hayat da dahil olmak üzere birçok şeyleri feda etmeğe değerdi.

Dev-güneş, tasavvurundaki büyüklük mefhumu ile ölçülmeyecek kadar büyüktü. Sema bembeyaz bir şaşaa ile tutuşuyor, bütün feza gayri tabiî bir parlaklıkla yıkanıyordu.

Feza gemisi, bu dev-güneş'in etrafında dönen on iki yıldızdan birine yaklaştı ve helezonlar çizerek sokulmağa başladı. Bu, Turun'du... Turun!.. Galaksi'nin yarısını kaplıyan İmparatorluğun kalbi ve beyni... Yemyeşil kıtaların ve dev-güneşin ışıkları altında gümüşî akisler yaratan mavi-beyaz denizlerin dünyası...

Turun'un gümüş denizleri ve zümrüt kıt'aları baş döndürücü bir sür'atle onlara doğru yükseliyor, daha doğrusu gemi hızla seyyareye yaklaşıyordu.

Gordon, nefesini tutarak aşağıya baktı: bu gümüş rengi denizin sahilinde yarı şeffaf ve sanki cam gibi içinden ışıltılar veren tepeler yükseliyordu.

Biraz daha yaklaşınca Gordon daha iyi seçebildi: Bunlar hakikaten camdı... Seyyarenin derinliklerinden fışkıran erimiş silikatlardan müteşekkil, masal dağları...

Ve bu dağların üzerinde, denize iyice hâkim bir düzlüğe kurulmuş hârikulâde bir masal şehri: Turun!.. Zarif kubbeler ve kuleler renkli köpükler gibi şeffaf... Bahçeler mine işlemeli gibi... Ve Kanopus'un parlak ışığını aksettiren beyaz teraslar, yaşayan bir varlık gibi ürperiyor...

Turun!.. İmparatorluğunun baş şehri...

Gemi perona indikten sonra, hayretle etrafı seyreden Gordon, Hul Burel'in sesiyle kendine geldi:

— Prens, arabanız kanalda bekliyor.

Gordon kendini zorlayarak:

— Gidelim kaptan, dedi.

Peronda, Gordon'un subay olduklarını tahmin ettiği üniformalı adamlar selâm durdular. Her dakika vaziyet biraz daha vehamete doğru gidiyordu. Etrafında herşey bu kadar yeni, herşey bu kadar yabancı iken acaip rolüne nasıl devam edebilirdi? Nihayet kendi kendine: «Boş ver! dedi, ne kadar falso yapsan gene de senin Zart Arn olmadığını kimse aklına bile getirmez.»

Bununla beraber endişesi bir türlü zail olmuyordu.

Hava meydanının altına açılan aydınlık bir asansöre geldiler. Aşağıda garip şekilli, madenî bir araba onları bekliyordu. Gordon'la Hul Burel arabaya binip elâstikî koltuklara oturur oturmaz araba hareket etti. Ancak birkaç dakika, fakat büyük bir sür'atle gittiler. Bindikleri yer gibi aydınlık bir meydancıkta arabadan indiler. Silâhlı nöbetçiler vardı. Bir koridora doğru ilerlediler. Koridora ayaklarını basar basmaz, zemin gittikleri istikamete doğru harekete başladı. Gordon bir hayret çığlığı atmamak için kendini güç tuttu.

Müteharrik koridor onları yüksek bronz kapıların açıldığı bir hole çıkardı. Burada silâhlı nöbetçiler vardı. Bronz kapının önünde Hul Burel kenara çekilerek Gordon'a yol verdi.

Sade döşenmiş küçük bir odaya girdiler. Odanın dört tarafında müteaddit stereo cihazları ve bir tarafında da üzerinde kafes şeklinde ekranlar bulunan bir masa vardı. Masanın başında bir adam demir bir sandalyaya oturmuştu, iki yanında iki adam ayakta duruyordu.

Ortada oturan adam Arn Abbul'du. İri yarı idi, baştanbaşa donuk altın rengi elbiseler giymişti. Enerjik çehresi, sert bakışlı kurşunî gözleri, şakakları hafifçe ağarmış simsiyah saçları vardı. Yüzünün umumî ifadesi sert ve vakurdu.

Arn Abbul! Zart Arn'ın babası! Hayır, kendi babası! Artık bunu böylece kabul etmek mecburiyetindeydi.

Ayakta duranlardan genç olanı tıpkı Arn Abbul'a benziyor, yalnız ona nazaran çok genç gösteriyordu: Bu da herhalde ağabeysi Jal Arn olacaktı.

Üçüncü adama gelince kır saçlı ve uzun boylu idi, feza donanması üniforması giymişti, kolundaki ve omuzlarındaki işaret bolluğuna bakılırsa bu adam Amiral Korbulo olmalıydı.

Gordon, heyecandan boğazı kurumuş bir halde, Arn Abbul'un önünde durdu, kendini konuşmağa zorlıyarak:

— Baba. diye başladı.

Fakat Arn Abbul sert ve hiddetli bir tavırla:

Bana baba deme! Sen benim oğlum değilsin, diye bağırdı.

TEHLİKELİ ROL

Gordon yerinde dondu kaldı...

Arn Abbul oynadığı rolün farkına mı varmıştı?

Ayni hiddetli edâ devam etmesine rağmen hükümdarın sonraki sözleri Gordon'u ferahlattı:

— Benim oğlum, kendisine ihtiyacım olduğu bir zamanda münzevi bir köşeye çekilip, aylarca delice hayaller peşinde koşmaz. Bu mel'un ilim merakın sana vazifelerinin tamamını unutturuyordu.

Gordon biraz daha rahat nefes almağa başlamıştı:

Vazifelerim mi baba?

Tabiî. Babana ve Imparatorluğa karşı vazifelerin... Burada sana ihtiyacım olduğunu biliyorsun, Galaksi'de ne dolaplar hazırlandığını ve bunun bizim dünyalarımız için ne demek olduğunu da biliyorsun.

İri elini dizine vurarak devam etti:

— Hem, bak Arz'a inzivaya çekilmen sana az daha ne kadar pahalıya mal oluyordu. Şor Han seni az daha kaçıracaktı. Bunun da ne demek olduğunu biliyorsun tabiî...

Gordon düşünmeden cevap verdi:

— Evet, biliyorum, Şor Han beni kaçırabilseydi size karşı rehine olarak kullanırdı.

Arn Abbul yüzüne o kadar dik baktı, Jal Arn ve Korbulo okadar hayret ettiler ki Gordon feci bir falso yaptığını anladı.

— Neler yumurtluyorsun yahu? Şor Han'ın seni niye kaçırmağa teşebbüs ettiğini bilmiyor musun? Tabiî Disrüptör'ün sırrını koparmak için.

Disrüptör mü? Bu da neydi? Gordon bu cehaletin, başına birşeyler getireceğini düşünüp ümitsizliğe düştü. Zart

Arn'ın hayatına ait başlıca meseleleri bile bilmiyordu.

Şaşkınlığını belli etmemeğe çalışıyordu:

— Tabiî... Disrüptör'ü...

— Allahım! Tam oğullarıma ihtiyacım varken yalnız bir tanesini yanımda buluyorum: şuna bak okadar hayale dalmış ki Disrüptör'ü bile hatırlamıyor.

Sonra omuzlarını öne doğru eğerek yarı tehdit yarı ikaz mahiyetinde Gordon'a çıkıştı:

— Uyan Zart! Uyan! İmparatorluğun mühim bir kriz arifesinde olduğunu idrak etmiyor musun? Şor Han'ın hazırladığı mel'un plânının ne olduğunu bilmiyor musun? Herkül Baronlarına, Polaris ve Signüs krallarına hattâ Fomalhot'a elçiler yollamış... Müttefiklerimizi bizden ayırmak için elinden geleni yapıyor. Bulutun içinde de hummalı bir faaliyetle harp gemileri ve silâh imâl ediyor.

Kır saçlı Amiral ilk defa söze karıştı:

— Bulut'ta geniş çapta hazırlıklar yapıldığına şüphe yok, araştırma huzmelerimiz, Şor Han'ın âlimlerinin tesis ettikleri perdeyi aşamıyorsa da, bukadarını biliyoruz.

— Şor Han'ın hayali: İmparatorluğu parçalamak ve sonra küçük devletleri birer birer yutmak. Bizim sulh içinde birleştirmeğe çalıştığımızı, o hile ve harple parçalamağa uğraşıyor. Şor Han'ın derhal faaliyete geçmesini önleyen tek şey Disrüptör'dür. Tereddüdünün yegâne sebebi o... Bizim ona sahip olduğumuzu biliyor, fakat ne olduğunu ve nelere kadir olduğunu bilmiyor. Disrüptör'ün sırrını yalnız ben, sen ve Jal bildiğimiz için seni kaçırıp bu sırrı öğrenmek istedi.

Gordon yavaş yavaş durumu anlamağa başlıyordu. Disrüptör, sırrı yalnız hükümdar ailesinin üç ferdi tarafından bilinen gizli bir silâhtı. Zart Arn bu sırra vakıftı, fakat kendisinin, Gordon'un bundan haberi bile yoktu.

— Ben vaziyetin bukadar kritik olduğunu idrak etmemiştim.

— O kadar ki, birkaç hafta içinde herşey olabilir. Bütün mesele Şor Han'ın müttefiklerimizden kaçını kandırıp

bizden ayırabileceğine bağlı; tabiî bir de Disrüptör'e göğüs gerip geremiyeceğine... İşte bunun için seni Arz'daki inzivana dönmekten menederim Zart. Bana karşı gelmeyi mi düşünüyorsun? Burada kalacaksın ve İmparatorluğun ikinci prensi olarak vazife başında bulunacaksın.

— Fakat baba, kısa bir müddet için Arz'a dönmem lâzım.

— Hayır Zart!

Bu söz katiydi ve Gordon bütün plânlarının acıklı bir şekilde suya düştüğünü gördü. Babasının sesi bir kere daha yükseldi:

— Haydi şimdi çık! Korbulo ile bazı meseleleri konuşmak istiyorum.

Gordon çaresiz kapıya doğru ilerledi. İçindeki, kapana tutulmuş fare hissi, şimdi her zamankinden daha şiddetliydi.

Jal Arn da onunla beraber çıktı. Hole çıktıkları zaman büyük Prens, Gordon'un kolunu tuttu:

— Aldırma Zart, dedi, ilmî çalışmalarına ne kadar düşkün olduğunu biliyorum. Vel Kuen'in ölümü de sana büyük bir darbe oldu. Fakat babam da haksız değil, burada sana ihtiyacımız var.

Gordon konuşurken sözlerine itina ediyor, yeni gaflar yapmamağa çalışıyordu:

— Vazifemi yapmaktan çekinmiyorum. Fakat ne şekilde hareket etmeliyim?

— Babam en ziyade Linna'yı kastediyor, onu çok ihmal ettin.

Gordon'un itiraz etmesini bekliyormuş gibi ilâve etti:

— Biliyorum, Zart. Muran'ı da biliyorum; fakat şu sırada Fomalhot Krallığı İmparatorluk için çok mühimdir. Bu işe rıza göstermelisin.

Lianna kimdi? Muran neydi? Bu isimler Gordon için hiçbir şey ifade etmiyordu. Bu acaip dünyada herşey gibi bu isimler de bir esrar perdesiyle örtülüydü.

Jan Arn'dan biraz daha tafsilât koparabilirdi:

— Yani Linna . Sustu, devam etmedi.

Buna mecbursun Zart. Babam da akşam Kamerler ziyafetinde ilân edecek zaten...

Gordon'un arkasına ahpabça vurdu:

— Üzme kendini yahu! O kadar da acıklı birşey değil ya... Sanki ölüme mahkûm edilmiş gibisin, Neyse, ziyafette görüşürüz.

Jal Arn küçük odaya döndü. Gordon yalnız kaldı. Bu tehlikeli oyun gittikçe daha fazla çıkmaza giriyordu. Gordon odadan çıkarken Hul Burel Hükümdarın yanına girmişti. Gordon holde durmuş düşünürken Hul dışarı çıktı ve neşeyle yaklaştı:

— Prens Zart size teşekkür etmeliyim, devriye hatlarımızdan uzaklaşıp Sol'e sokulduğum için Amiral beni paylayacak zannediyordum.

— Payladı mı?

— Paylamasına payladı, hem de nasıl... Fakat babanız sizi kurtardığımı düşünerek beni Amirale yaver yaptı.

Gordon genç subayı tebrik etti. Fakat kendi durumunu düşünüyordu: burada, orta yerde duramazdı, Zart Arn'ın sarayda bir dairesi vardı herhalde... Oraya gitmesi lâzımdı, fakat ne tarafta olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Bilmediğini de belli edemezdi. Hul'den ayrıldıktan sonra bir kapıya doğru yürüdü, bir koridora çıktı, nereye gittiğini biliyormuş gibi ilerledi. Bu koridor da ilk gördüğü koridor gibi mütehaṙrik bir moto-koridordu. Parlak gümüş kaplamalı yuvarlak bir salona çıktı. Salon çok aydınlıktı. Duvarlarda sönmüş güneşleri tasvir eden siyah taştan kabartma rölyefler vardı. Bu salon, duvarları hararet intibaı veren kızıl bir nebula ile tezyin edilmiş, etrafında narin beyaz sütunlarla ayrılmış bir geçit bulunan daha geniş bir salona açılıyordu.

Vay anasını! Bu koridor ve salon kalabalığı içinde Zart Arn'ın bilmediği dairesini değil, biraz evvel geçtiği yerleri bile bulamazdı...

Çaresizlik... Kendi dairesinin nerede olduğunu soramazdı, fakat bütün gün koridorlarda da dolaşamazdı ya!.. Salonun bir kenarında, saray hizmetkârlarının giydiği siyah üni-

formalı, orta yaşlı bir adam ona bakıyordu. Gordon'un aklına bir çare geldi, hizmetkâra bir el işareti yaptı adam koşarak yanına geldi, önünde hürmetle eğildi:

— Daireme gel, sana bir iş yaptıracağım.

— Emredersiniz Prens!

Fakat kımıldamadı, bekledi. Gordon'un önden gitmesini bekliyordu. Gordon tabiî olmağa gayret ederek:

— Yürü, geliyorum, dedi.

Hizmetkâr bu hareketi garip bulduysa bile, belli etmedi. Döndü ve salondan çıktı.

Hizmetkâr önde, Gordon arkada moto-koridora çıktılar. Muhteşem merdivenler ve salonlar arasından sarayın diğer bir tarafına geçtiler. Yolda iki guruba rastgeldiler: birinde parıltılı mücevherler takmış, beyaz tenli iki güzel kızla neşeli bir kaptan; diğerinde gri elbiseli iki yaşlıca memur vardı. Hepsi Gordon'u hürmetle eğilerek selâmladılar.

Moto-koridor, nisbeten daha dar, sedef duvarlı bir başka koridora döndü. Gene sedeften bir kapının önüne geldikleri zaman, kapı kendiliğinden açıldı. Gordon bembeyaz duvarlı, yüksek tavanlı bir odaya girdi. O zaman hizmetkâr ona doğru döndü ve:

— Emriniz efendim, dedi.

Gordon herifi başından savmak için bir yol düşünüyordu. Nihayet en kısa yolu tercih etti:

— Vazgeçtim, sana ihtiyacım yok, gidebilirsin.

Adam eğilerek çıktı. Bu yol pek te akıllıca bir yol değildi. Fakat istediği neticeyi elde etmiş, Zart Arn'ın dairesini bulmuştu. Eliyle alnına toplanmış ter damlacıklarını sildi:

— Allahım, benim başıma gelenler, pişmiş tavuğun başına gelmiş midir?

Zart Arn'ın dairesinin odalarını gezdi. Burası sarayın diğer kısımlarına nazaran daha sadeydi. Görünüşe göre Zart Arn ihtişama pek meraklı değildi.

İki salonda, yerlere kadar uzanan ipek perdeler ve çok zarif birkaç parça madenî eşya vardı. Bir rafta yüzlerce dü-

şünce bobini ve bir düşünce kayıt makinesi vardı. Yan tarafta küçük bir oda teknik âletlerle doluydu, burası küçük bir lâboratuvarı andırıyordu. Gordon yatak odasına da bir göz attıktan sonra, balkona açılan yüksek ipek perdeli kapıya yaklaştı. Perdeyi açtı:

— Turn! İnsan bu güzelliği hayalinde görebilir mi acaba? diye mırıldandı.

Sarayın batı kısmında bulunan bu dairenin balkonu doğrudan doğruya şehre bakıyordu. Gordon dalgın seyretti: binlerce senelik bir medeniyetin katre katre toplayarak biriktirdiği bir zarafet ve ihtişam âbidesi ve sayısız yıldızların tabiî zenginliklerinin eseri olan bu muhteşem başşehir Gordon'un yirminci asrın iptidaîliklerine alışmış gözlerini kamaştırıyor, aklına durgunluk veriyordu.

Kanopus güneşinin muazzam, beyaz cüssesi bir yarım daire şeklinde bütün ufku dolduruyor, yavaş yavaş gurup ediyordu. Beyaz ışık Gordon'un gözleri önündeki manzarayı ulvî bir aydınlıkla parlatıyordu. Denize bakan sırça dağlar, âlâimisemanın bütün renklerini mütebessim bir ihtizazla aksettiriyor ve bu akseden renkler kuleler, kubbeler ve heybetli binalar üzerinde yakamozlar yapıyordu.

Şehrin üstünde uçuşan binlerce küçük hava gemisinin bir ateş böceği yağmurunu andıran işaret ışıkları arasından, koyu renkli bir kruvazör filosu süzülerek fezaya doğru yükseldi.

Şehrin mimarîsinde Gordon'un nazarı dikkatini celbeden en mühim şey, binaların kendi asrındaki binalardan çok daha yüksek ve büyük olmalarına rağmen, Nevyork'un göktırmalayanları gibi dar, havasız bir karınca yuvası intibaını uyandırmaması, bilâkis bir ferahlık ve rahatlık hissi vermesiydi. Tekerlekli yer vasıtaları kullanılmadığı için geniş caddelere yer verilmemiş buna mukabil binaların arası ferah bahçeler ve parklarla süslenmişti.

Gordon acı acı düşündü:

— Ben de, manzarasiyle bile sarhoş olduğum bu muhte-

şem şehrin ve daha binlercesinin hükümdarının oğluyum ha!.. Bu, olacak şey değil... Ben bu yükü kaldıramam, aklımı oynatırım.

Güneşlerden büyük Kanopus güneşi, Gordon'un gözleri önünden kaybolurken parlak akisler yavaş yavaş beyazdan şarabîye, şarabîden mora değişiyor ve şehrin kendi ışıkları birer birer uzanıp renk renk göz kırpıştırıyorlardı.

— Prens, vakit geç oluyor!

Gordon yerinden fırladı. Orta yaşlı bir uşak, hürmetle ona bakıyordu.

— Peki, ne olacak?

— Kamerler ziyafeti bir saate kadar başlıyacak. Hazırlanmanız lâzım Prens.

Gordon, Jal Arn'ın bahsettiği ziyafeti hatırladı. Bu, herhalde İmparatorun bir ziyafetiydi.

Pekâlâ, hazırlanalım bakalım

Uşak bir dolaptan giyecek elbiseleri çıkardı. Bunlar siyah, ipek gibi bir kumaştan ceket pantalon ve gene aynı kumaştan bir pelerinden ibaretti. Gordon giyindi. Uşak, göğsüne İmparatorluğun sembolü olan kuyruklu yıldız şeklinde, gayet parlak yeşil taşlardan yapılmış bir iğne taktı. Bu, herhalde İmparator ailesinden olduğunu gösteriyordu.

Gordon, aynadaki yabancı adamı, esmer ve kartal bakışlı çehreyi seyrederken gene rüya görüyormuş hissine kapıldı.

— Bana bir içki ver!

Uşak aşikâr bir hayretle baktı:

— Sakua mı, Prens?

Gordon başını salladı. Kristal bir bardak içinde gelen kızıl kahverengi mayi Gordon'un damarlarında sıcak dalgalar yarattı. İkinci bardaktan sonra tereddütten eser kalmadı.

Doğrusu, başına gelen bu macera istediğinden çok fazlaydı, fakat neticede pekâlâ enteresan bir macera idi ya!..

KAMERLER ZİYAFETİ

Gordon, ziyafet salonuna girince hemen oracıkta yarı şaşkınlık yarı korku içinde kalıverdi.

Koyu renkli mermerle döşenmiş, yuvarlak salonda içiçe iki daire şeklinde masalar hazırlanmış, davetliler yerlerine oturmuşlardı. Salonda ışık tertibatı yoktu, pembemavi tatlı bir ışık sanki duvarların mermerinden çıkıyormuş gibi ortalığı aydınlatıyordu. Masaların mermerinde de gizli bir aydınlık var gibiydi.

Kadın erkek davetliler içinde, çoğu insan olmakla beraber, İmparatorluğun yerli ırklarını temsil eden mahlûklar da vardı. Herkes gibi giyinmiş olmalarına rağmen bunlar Gordon'un gözüne acaip geliyorlardı: Kurbağayı andıran çehreli, derisi pullu, patlak gözlü, yeşil renkli bir adam; gaga gibi ağızlı, iri gözlü, saçtan ziyade kuş tüyüne benzeyen birşeyle başları kaplı bir çift; yüzleri ve incecik kolları çok kıllı, altı kollu, örümceği hatırlatan mahlûklar vardı...

Gordon'un gözleri tavana kaydı. Bir an salonun tavanı olmadığını, üstü açık olduğunu zannetti. Koyu mermer tavanda iki altın kamer ve parıldayan binlerce yıldız o kadar canlı yapılmıştı ki, tavanın hakikî semadan tefrik edilmesi güçtü.

Tekrar salona bakınca bütün gözlerin ona çevrilmiş olduğunu gördü. Masanın şeref mevkiinde Jal Arn ayağa kalkmış ona işaret ediyordu. Gordon o tarafa yürüdü. Jal Arn alaycı bir tavırla:

— Ne o? dedi, yıldızlar salonunu hiç görmemiş gibisin, birşeyin mi var?

— Biraz sinirliyim galiba, birşey içsem iyi olacak.

Jal Arn gülmeğe başladı:

— Demek içkiden cesaret almak istiyorsun? Yapma be yahu! Bu iş o kadar büyük bir felâket değil...

Gordon, Jal Arn'ın gösterdiği koltuğa oturdu. Salonda

kır saçlı Amiral Korbulo oturuyordu, sağ tarafta Jal Arn ile arasındaki iki koltuk boştu.

Nereden geldiği belli olmayan, sanki teneffüs edilen havanın kimyevî terkibine dahilmiş gibi her tarafı dolduran tatlı, baygın bir müzik kulaklarını dolduruyordu. Bu müziğe etraftan kadın ve erkek sesleri, gülüşmeler katılıyordu.

Müzik birdenbire durdu. Salonu bir sessizlik kapladı. Sonra bütün davetliler bir arada ayağa kalktılar. Jal Arn'ın da buna iştirak ettiğini gören Gordon doğruldu.

Kapıdaki sırmalı elbiseli saray hizmetkârı gür sesiyle bağırdı:

— Haşmetmeap Arn Abbul! Orta Galaksi İmparatoru, Küçük Kırallar Hükümdarı, Dış Feza Eşiği Dünyaları Hâkimi... Ekselâns Prenses Lianna! Fomalhot Krallığı Hükümdarı...

Demek ki, bahsedip durdukları Lianna bu prensesti... Fakat bunun Zart Arn ile münasebeti neydi acaba?

Arn Abbul, sırtında lâcivert ve altın işlemeli muhteşem bir pelerin, göğsünde İmparatorluğun sembolü kuyruklu yıldız olduğu halde, Gordon'a döndü:

— Zart! Protokolu unutuyor musun? Buraya gel!

Gordon derhal İmparatorun yanına gitti.

Arn Abbul'un yanındaki genç kız, Gordon kadar uzun boyluydu. Narin vücudü yerlere kadar uzanan dar, beyaz entarisinin içinde göz alacak kadar güzel görünüyordu. Dik başlı, erkekçe bakışlı, vakur, otoriter, güzel ve güzelliğini müdrik bir kızdı. Yeşil gözleriyle Gordon'u süzerken dudaklarında garip bir istihza vardı.

Arn Abbul bir eliyle Gordon'un diğer eliyle Lianna'nın elini tutarak davetlilere hitap etti:

— İmparatorluğumuzun ve dost Kralların asîl büyükleri ve kumandanları! Size ikinci oğlum Zart Arn ile Fomalhot Prensesi Lianna'nın izdivacını müjdelemekle bahtiyarım...

İzdivaç mı? Bu heybetli ve güzel Prensesle evlenmek ha! Gordon, yıldırımla vurulmuşa döndü. Demek Jal Arn'ın bahsettiği buydu? Fakat bu izdivacı nasıl yapabilirdi?.. Zart Arn değildi ki...

Arn Abbul bir kere daha çıkıştı:

— Elini tutsana! Ne oluyor, ne aptallaşıyorsun?

Gordon acemi bir hareketle, genç kızın narin parmaklarını tuttu. Arn Abbul bu işin hallolduğuna memnun, şeref mevkiine doğru ilerliyerek yerine oturdu. Gordon donmuş kalmıştı. Lianna tatlı bir tebessümle fakat otoriter bir sesle:

— Beni yerimize götürün ki, misafirler oturabilsinler, dedi.

Gordon bütün davetlilerin hâlâ ayakta beklediklerini farketti. Kızın elini bırakmadan ilerledi, kızı yerine oturttu, kendisi de soluna oturdu. Misafirler de yerlerine oturdular. Müzik ve gülüşmeler yeniden başladı.

Lianna, ince kaşlarını kaldırarak:

— Bana karşı takındığınız tavır dedikoduya sebep olacak, dedi. Dayak yemiş gibisiniz.

Sinirlerine hâkim olmağa çalıştı. Şimdilik rolüne devam etmek mecburiyetindeydi. Zart Arn da herhalde bu siyasî izdivaca rıza göstermişti. Şimdilik Zart Arn'ın yapması icap eden şeyleri yapar, nasıl olsa bir yolunu bulup düğünden evvel Arz'a dönmeğe muvaffak olurdu.

Sakua kadehini tekrar dikti ve biraz cesaretlendi. Lianna onun bir nişanlı gibi, Zart Arn gibi hareket etmesini isteyecekti. Gordon bu işi idare edebileceğini düşündü, bu nişanlı rolüne isteyerek girmemişti ki... Bu bir nevi sahtekârlık olsa bile onun suçu değildi. Kıza gelince, iyi parçaydı hani!.. Bir kadeh daha içti.

— Lianna! Onlar senin güzelliğinle okadar meşgul ki, yanında beni görmüyorlar bile...

Genç kızın hayretle gözleri açıldı:

— Sizi evvelce hiç böyle görmemiştim Zart.

Gordon güldü:

— Bu gördüğünüz başka bir Zart Arn. Bugün bambaşka bir adam oldu.

Yalan da değildi... Fakat bunun acı bir hakikat olduğunu ondan başka bilen yoktu. Genç kızın hayreti biraz daha arttı.

Ziyafet umumiyetle iyi geçiyordu. Gordon'un içtiği son kadehler sinirliliğini ve endişesini dağıtmıştı.

Macera mı istemişti? Al sana macera! Kimsenin tahayyül bile edemiyeceği bir macera... Bu işin sonu ölümle bitse bile, gene de kârlı sayılmaz mıydı? Bir akşam, Turun'un Yıldızlar salonunda, büyük yıldız kralları arasında, uzak bir güneşin hâkimi hârikulâde bir prensesin yanında böyle bir ziyafette bulunmak hayatını tehlikeye atmağa değmezse, kâinatta buna değer ne vardır?

İçkiyi biraz fazla kaçıran yalnız Gordon değildi. Korbulo'nun ilerisinde oturan, Polaris kralı Sat Şamar olduğunu öğrendiği, pembe yanaklı ve yakışıklı genç, kadehini yere vurarak:

— Gelsinler, diye bağırdı. Gelecekleri varsa görecekleri de var! Şor Han'a bir ders vermek zamanı geldi zaten...

Korbulo ciddî bir tavırla genç hükümdara baktı:

— Doğru Ekselans. Şor Han'a ders verme zamanı gelince Polaris akıncı filolarımıza kaç harp gemisiyle iştirak edecek?

Sat Şamar biraz doğruldu:

— Korkarım ki, sadece birkaç yüz... Fakat Polarislilerin harpçi ruhu sayı noksanını telâfi edecektir.

Bu mükâlemeyi duyan Arn Abbul, Gordon'un sağ tarafındaki bir tahtı andıran koltuğundan gök gürültüsü gibi sesini yükseltti:

— Polarisli kardeşlerimiz, İmparatorluğa bağlılıklarını ispat edeceklerdir, korkmayın. Fomalhot'lular da, Signüs'lüler de, diğer dostlarımız da...

Sat Şamar sükûnetle ilâve etti:

— Herkül Baronları da kendilerine düşen vazifeyi kabul ettikleri gün, Şor Han'dan çekinilecek hiçbir şey kalmaz.

Bütün gözler masanın öbür tarafındaki iki kişi üzerinde toplandı. Biri yaşlı, biri gençti; her ikisinin de pelerinlerinde Herkül Baronluklarının güneş demeti sembolü vardı. Yaşlı adam:

— Baronluklar bütün vaadlerini yerine getireceklerdir, dedi. Fakat bu hususta verilmiş resmî bir sözümüz de yoktur.

Arn Abbul'un heybetli yüzü bu soğuk cevapla biraz karardı. Fakat Ort Bodmer, ihtiyar baş müşavir, teskin edici bir sesle Barona hitap etti:

— Herkes, baronların istiklâlleriyle ne kadar iftihar ettiklerini bilir, Zu Rizal. Herkes bilir ki zalim bir müstebitin, Galaksi'yi işgal etmesine Baronlar rıza göstermiyecektir.

Arn Abbul, bir aralık Gordon'un kulağına eğilerek:

— Şor Han, Baronların zihnini çelmiş, dedi, bu akşam Zu Rizal'den durumunun açıklanmasını isteyeceğim.

Ziyafet sona erince Arn Abbul kalktı ve bütün dâvetliler onu takip ettiler. Yıldızlar salonundan çıkıp yandaki küçük bir salona geçtiler.

Kalabalık arasından geçerken, bütün asiller ve yüksek kumandanlar Lianna ile Gordon'a yol veriyorlar, hürmetle selâmlıyorlardı. Genç kız tebrik edenlere tebessüm ediyor, birçok kimseyle konuşuyor; Gordon ise tebriklere sadece küçük bir baş işaretile mukabele ediyordu. Gordon birçok falsolar yaptığını tahmin ediyor fakat artık aldırmıyordu. İçtiği o garip içkinin tesiriyle, Arzdan ayrıldığındanberi ilk defa kendini tamamen kaygusuz hissediyordu.

Lianna ile beraber, yeşilimsi bir ışıkla aydınlanmış, tavanında kuyruklu yıldızlar dolaşan bir salona geldiler. Yüzlerce çift, nereden geldiği belli olmayan, valsa benzer bir müzikle dansediyorlardı. Son derece âhenkli dansın, havada uçar gibi rahat ve zarif hareketleri Gordon'a rüya gibi geldi. Dansedenler sanki her adımlarında havalanıyor ve yumuşak bir tüy gibi yere iniyorlardı. Gordon, yer çekimini azaltan bir tertiple bu uçmağa benzer dansın temin edildiğini farketti.

Lianna birşey soracakmış gibi ona baktı. Gordon bu dansın bir tek adımını bile beceremiyeceğini pekalâ biliyordu.

— Dansetmiyelim Zart. Okadar fena dansediyorsunuz ki, dansetmektense bahçede oturmayı tercih ederim.

Lianna'nın bu sözleri Gordon'u rahatlattı. İlime, inzivaya meraklı Zart Arn'ın dans ve emsali eğlencelerle geçirecek vakti elbette ,yoktu... İyi dans etmemesi gayet tabiîydi. Güldü:

— Bahçeye çıkmayı ben de isterim, dedi. İster inanın, ister inanmayın şimdi eskisinden de fena dans ediyorum.

Gümüş koridorlar boyunca ilerlerken, Lianna:

— Ziyafette bir hayli içki içtiniz, dedi, sizin sakua içtiğinizi hiç görmemiştim.

— Doğrusunu isterseniz, bu akşam ilk defa sakua içiyorum.

Teras, Arz'ın mehtabını hatırlatan koyu yeşil bir ışıkla aydınlatılmıştı. Ağaçların gövdeleri durgun sudan akseder gibi şeffaf bir yeşil ışıkla yanıyordu. Ağaçlardan salkım salkım dökülen, yüksek mermer ayaklı saksılardan sarkan, havuzlarda ve zarif göbeklerde baş kaldıran binbir çeşit çiçek tabiî bir aydınlık menbaı gibi renk renk ışık neşrediyordu.

Gordon, biraz da içkinin tesiriyle artık kendine hâkim olamadı:

— Ne kadar güzel!

Lianna bu hayretin hakiki sebebini tabiî keşfedemedi:

— Turun'un güzellikleri arasında en çok bu bahçeleri seviyorum. Fakat Fomalhot ülkemizde, vahşî güzellikleri bundan kat kat üstün gayri meskûn yıldızlarımız vardır.

Genç kızın bakışları yumuşadı ve Gordon ilk defa olarak bu güzel yüzde bir hassasiyet gördü. Lianna mırıldanarak devam etti:

— Fomalhot'a ziyarete gittiğimiz zaman size o dünyaları gösteririm, Zart.

Kız Gordon'a bakıyordu. Nişanlısının ilânı aşk etmesini bekler gibiydi. Gordon bu nişanlı rolüne intibak etmeliydi... Kolunu kızın beline doladı ve yavaşça kendine doğru çeke-

rek dolgun dudaklarına uzandı. İncecik elbisesinin altında Lianna'nın vücudu kıvrak ve ılıktı... Yarı aralık dudakları Gordon'un başını döndürüyordu...

Fomalhot Hükümdarı Lianna, yirminci asırdan gelmiş Con Gordon'un kolları arasında kendine mahsus bir zevk duyuyor ve ona kendi asrının hiçbir kadınında bulamıyacağı, şehvetten üstün bir zevk veriyordu. Bu öpüşme onları ayıran iki yüz bin seneden daha uzun sürdü...

«Ben çok âdî bir adamım. Kendimi aldatmağa ne lüzum var? Bu kızı vazife olduğu için değil, arzu ettiğim için öpüyorum...» Gordon böyle düşünüyor, fakat bu âdiliğinden kurtulamıyordu.

Lianna saklamadığı bir şaşkınlıkla ve sevinçle:

— Zart bunu neden yaptın? dedi.

— Seni öpmem bu kadar şaşılacak bir şey mi?

— Elbette... Evvelce hiç öpmemiştin. Sadece siyasi sebeplerle evlendiğimiz hakikat değil mi?

Evet, hakikat buydu! Ve bu hakikat soğuk bir duş gibi Gordon'un beynindeki sarhoşluğu yıkayıp götürdü. Gene bir gaf yapmıştı. Lianna ile Zart arasında bir aşk olmadığını bilmesi lâzımdı. Bu siyasî bir izdivaçtı: Siyasette iki kozu aynı ele toplamak için yapılmış bir anlaşma idi. Bu gafı derhal düzeltmesi lâzımdı. Kız hâlâ şaşkın ona bakıyordu:

— Sadece dost kalacağımıza karar vermiş olduğumuza göre bu hareketinize şaşmakta haklıyım.

— Lianna okadar güzelsiniz ki kendime hâkim olamadım. Anlaşmamıza rağmen size âşık olmam bu kadar garip mi?

— Siz bana mı âşık oldunuz? Unutmayın ki Muran hakkında herşeyi biliyorum.

— Muran mı?

Gordon tekrar ne yapacağını şaşırdı. Bu isim ona yabancı değildi, Jal Arn da Muran'dan bahsetmişti. Rolünü oynadığı adamın hususî hayatına ait en mühim hakikatleri bile bilmemesi ona falso üstüne falso yaptırıyordu. Şimdi içkinin tesiri tamamen geçmiş, iyice ayılmıştı:

— Şey... Zannederim, bu akşam sakuayı hakikaten fazla kaçırdım, diye mırıldandı.

Lianna'nın şaşkınlığı da dağılmıştı, şimdi yanındaki adamı ciddî bir merakla tetkik ediyordu.

Neşeli bir gurup yanlarına geldi; yalnızlıktan kurtulunca Gorodon'un içine su serpildi: Kalabalık arasında rolünü daha rahat oynuyordu. Uzun zaman Lianna'nın meraklı nazarlarla kendisini tetkike devam ettiğini farketti. Misafirler dağıldığı zaman da Lianna'yı kendisine tahsis edilen daireye götürüp bıraktı...

Kızın bakışlarında hâlâ aynı meraklı ifade vardı.

Gordon, kendi dairesini aydınlık buldu, fakat hizmetkâr ortada yoktu. Yorgun bir halde yatak odasının kapısını açınca bir ayak sesi işitti. Kendisine doğru koşan çok genç ve yarı çıplak bir kadın, boynuna atılıp ta ateşle yüzünü, gözünü öpmeğe başladığı zaman, bir kere daha, rüya gördüğüne hükmetti.

Kız hakikaten çok gençti. Simsiyah, parlak saçları omuzlarına dökülüyor; kapkara gözleri sevinç ve saadetle parlıyordu.

Gordon bu kızı daha evvel görmemişti. Genç kızın çocuk yüzüne rağmen, çıplak göğsünün olgunluğu ve şeffaf eteğinin gizleyemediği kalçalarının kıvraklığı hiç te çocuğa benzemiyordu.

— Zart! Oh, nihayet gelebildin... Beni o kadar çok beklettin ki...

Diye cıvıldayan bu kuş, sürprizlerle dolu gecenin son fırtınası oldu...

YILDIZLAR PRENSESİ

Gordon'un Zart Arn hesabına öptüğü bu ikinci kız vakur Prenses Lianna'dan çok başkaydı. Kızın sıcak, kor gibi dudakları dudaklarını eziyor, yüzüne dökülen gece rengi saçlar başdöndürücü bir koku neşrediyordu. Bir an için Gor-

don kendisine hâkim olamıyarak kızın kıvrak, ateşli vücudünü kendine doğru çekti. Fakat hemen geç kızı itti ve uzaklaştırdı. Yüzüne temas eden bu genç, güzel ve körpe yüzde yalvarır gibi bir ifade vardı:

— Turun'a geri geldiğini bana neden haber vermedin, seni ziyafette görmesem öğrenemiyecektim.

Gordon bir cevap bulmağa çalıştı:

— Vakit bulamadım. Fakat, şey...

Günün bu son sürprizi onu çok daha şaşırtmıştı. Bu genç kız kimdi? Zart Arn'ın bir sürü aşk macerasından birinin kahramanı mı?

Genç kız, elleri Gordon'un omuzlarında tatlı tatlı gülümsüyordu:

— Ziyanı yok Zart. Ziyafet biter bitmez buraya geldim, seni bekledim.

Ateşli kıvranışlarla biraz daha sokuldu:

— Turun'da ne kadar kalacaksın? Hiç olmazsa birkaç gece beraber oluruz değil mi?

Gordon ne yapacağını bilmiyordu. Evvelce, sadece bu rolün başarılamıyacağını düşünüyordu, şimdi ise zıvanadan çıkmasına ramak kalmıştı. Birdenbire aklına Jal Arn ve Lianna'nın bahsettikleri isim geldi: Muran!.. Bu kız Muran olmalıydı. Emin olmak için tereddütle fısıldadı:

— Muran!

Genç kız bu fısıltı halindeki çağırışı bir aşk daveti zannetmekte haklıydı. Göğüs geçirerek ve ateşli gözlerini Gordon'unkilere dikerek, dayanılmaz bir sokulganlıkla cevap verdi:

— Evet, Zart...

Kız hakikaten Muran'dı. Jal Arn'ın bahsettiği, Lianna-nın istihza ile hatırlattığı kız!.. Öyleyse Lianna bu maceradan haberdardı.

— Muran, dinle beni: buraya gelmemeliydin! Ya görürlerse?

— Görseler ne çıkar; karın değil miyim?

Karısı mı? Vay anasını...

O gün belki yirmi defadır ki nefes alamıyacak kadar afalladı. Niçin Zart Arn ve Vel Kuen ona bu hâdiselerden biraz olsun bahsetmemişlerdi?

Fakat o zaman, böyle bir şeye ihtiyacı olacağını düşünmemişlerdi ki! Gordon'un Zart Arn rolünde Turun'a geleceği hesapta var mıydı? Şor Han'ın kaçırma teşebbüsü ve Vel Kuen'in ölmesi kimin aklına gelirdi?

Muran başını bir kedi yavrusu gibi, Gordon'un çenesinin altına sokmağa uğraşıyor, tatlı bir şımarıklıkla devam ediyordu:

— Vakıa sadece gayri resmî karınım ama, buraya gelmemde fena birşey yok ki...

Gayri resmî karısı!.. Gordon'un kafasında birçok muamma çözülüyordu. Zart Arn bu genç kızı sevmiş ve gizlice evlenmişti. Fakat mevkii dolayısiyle bu izdivacı resmen ilân edememişti. Şimdi siyaset icabı Lianna ile resmen evlenmesi icap edince durumu Prensese açmış ve vaziyete bakılırsa da itirazda bulunmamıştı.

Muran Zart Arn olduğundan asla şüphe etmiyor ve gayet tabiî olarak geceyi burada, kocasiyle beraber geçirmek istiyordu.

Muran dinle beni, bu gece burada kalmamalısın. Hiç olmazsa bir iki hafta buraya uğramaman münasip olur.

— Zart, ne diyorsun?

— Rica ederim ağlama Muran. Artık seni sevmediğim için bunu istiyorum zannetme.

Muran'ın yüzü sararmış, gözleri dolmuştu:

— Lianna'nın yüzünden. Ona âşık oldun, ziyafette onunla ne kadar çok meşgul olduğunu herkes gördü.

Yüzündeki ıstıraplı ifade onu büsbütün çocuklaştırıyordu. Gordon kendi kendine küfretti. Zavallı kızın kalbini boşuna incitiyordu. Muran'ın yüzünü avuçları içine alarak:

— Şuna emin ol ki, Zart Arn seni her zamankinden çok seviyor.

— Şu halde Zart, niçin...

Gordon nihayet bir bahane bulmuştu:

— Prensesle izdivacım yüzünden, fakat Prensesi sevdiğim için değil. Muran, biliyorsun ki bu izdivaç Bulutla yapacağımız mücadelede Fomalhot Krallığının yardımını sağlamak içindir.

— Biliyorum, bunu evvelce de söyledin. Fakat bizim münasebetlerimizin neden değişmesi icap ettiğini anlıyamıyorum. Değişmiyecek diye sen söylemiştin, Lianna izdivacınızın böyle zahirî bir evlenme olmasını kabul etmişti.

— Evet Muran, fakat kısa bir müddet için ihtiyatlı olmamız lâzım. Burada, Turun'da bile Şor Han'ın casusları var. Gizli izdivacımızı keşfederse, Lianna ile evlenmeyi bozabilir.

Muran anlayışlı olmağa başlamıştı:

— Haklısın Zart, fakat artık birbirimizi hiç görmiyecek miyiz?

— Birkaç hafta yalnız umumî yerlerde görüşürüz. Yakında kısa bir müddet için Turun'dan ayrılacağım. Döndüğümde herşeyin eskisi gibi olacağına söz veriyorum.

Muran giyindi ve üzerine siyah ince bir pelerin aldı. Biraz ferahlamıştı ama üzüntüsü tamamen geçmiş değildi. Sıcak ve ateşli dudaklarını Gordon'a uzatarak:

— İyi geceler Zart, dedi.

Gordon kızı derin bir şefkatle öptü; Muran gözlerini hayretle açarak:

— Zart, dedi, sen çok değişmişsin! Nasıl bir değişiklik bilmiyorum ama...

Hassas kadınlık insiyakı ona, kocasındaki değişikliği hissettirmişti. Fakat bu değişikliğin ne olduğunu anlamasına imkân yoktu.

★

Ertesi sabah uyandığı zaman, hizmetkârını başucunda buldu. Bu adamın cildinin mavimtrak olduğunu gece de farketmişti; lâkin gün ışığında adam âdeta masmaviydi...

— Prens, Prenses Lianna sizi kahvaltıya davet ediyor.

Gordon hem hayret, hem endişe hissetti: acaba Lianna birşey mi keşfetmişti?

Banyoda lâlettâyin düğmelere basarak her düğmenin ayrı bir marifeti olduğunu keşfetti: Ilık, soğuk, sıcak, daha sıcak; sabunlu, tuzlu, kokulu her çeşit su için ayrı bir düğme vardı. Banyodan çıktı, giyindi ve doğru Lianna'nın dairesine yollandı.

Lianna, Gordon'u terasta karşıladı. Açık mavi dar bir pantalon ve kalçalarına kadar inen dar, beyaz bir blûz giymişti.

— Kahvaltıyı balkonda hazırlattım, dedi, tûlûğ müziğini dinlemek için tam vaktinde geldiniz.

Lianna, Gordon'a lezzetli yemişler ve koyu şarap renginde bir içki ikram ederken bakışlarında bir mahçubiyet vardı. Bir gece evvelki mağrur Prenses tavrı kaybolmuştu.

— Bakın, dinleyin başlıyor...

Turun şehrine bakan yüksek, sırça dağların zirveleri doğan güneşin ışığında renkten renge giriyordu. Bu uzak zirvelerden billûr gibi saf ve âdeta canlı notalar, tatlı bir müzik halinde şehre dökülüyordu. Bu müzik ışıltılı tepelerden yükselen, cıvıldaşan dalgacıklar halinde devam etti. Arada bu kristal notalar bir cennet masalını anlatan çıngıraklar gibi monotonlaşıyor, geride peri kızlarının parmaklarından süzülen milyonlarca ahenk dolgun sesli bir tempo ile gülüşüp oynaşıyordu.

Gordon, bu müziğin sırrını keşfetti: Kanopus güneşinin harareti altında sırça dağlar ısınarak genişliyor, dağların her zerresinden yükselen ihtizaz bu müziği doğuruyordu. Güneş yükseldikçe kristal müzik genişleyerek her tarafı doldurdu, nihayet kendi aksisedasiyle uzayan son nota inleyerek aydınlık bir sükûtun koynunda can verdi.

— Bu müzik, bugüne kadar dinlediğim müziklerin en güzeliydi.

Gordon'un bu cümlesi karşısında Lianna hayretini gizlemedi:

— Fakat bunu kimbilir kaç defa dinlediniz?

Gordon gene falso yapmıştı. Fakat cevap vermedi. Beraberce terasın parmaklığına doğru yürüdüler. Lianna, genç adama alâka ile bakmağa devam ediyordu.

— Dün gece, Muran'ı neye gönderdiniz?

— Gönderdiğimi nereden öğrendiniz?

Lianna hafifçe güldü:

— Bu sarayda sır saklanabilir mi? Kahvaltıyı birlikte yaptığımız, şimdiden bütün sarayda çalkanmıyor mu, dersin?

Gordon'un kafasında yeni bir sual doğdu: «Şu halde, bu kahvaltı için Muran'a ne uyduracağım?» Lianna:

— Kavga mı ettiniz? diye sordu.

Sonra biraz kızararak:

— Tabiî beni ilgilendirmez ama...

— Neden ilgilendirmesin Lianna, ben yalnız...

Devam etmedi. Edemezdi. Lianna'ya hakikati anlatamazdı. Lianna Gordon'a baktı:

— Sizi biraz anladım zannediyordum ama hiç anlayamamışım, Zart.

Bir müddet konuşmadılar.

— Zart, bana hakikati söyle, dün akşam beni öperken ciddî miydin?

Gordon'un cevabı dudaklarından gayri ihtiyarî döküldü:

— Evet, Lianna...

— Bana da öyle geldi. Fakat bir türlü anlayamıyorum.

Genç kız kollarını Gordon'un omuzlarına koydu. Bu, açık bir davetti. Bütün saray o anda kül olup uçsa, Gordon bu daveti reddedemezdi. Kızın kıvrak, elektrikli vücudünü kollarıyla sardı, dudaklarını dudaklarının arasına aldı... İki yüz bin sene, gene bir öpüş müddetine sığıyordu...

Lianna, Muran'ın sözlerini tekrarladı:

— Zart, sen değişmişsin! Âdetâ beni sevdiğine inanacağım geliyor, diye fısıldadı.

— Seviyorum, Lianna. İlk gördüğüm andan beri...

— Öyleyse izdivacımızın hakiki bir izdivaç olmasını istiyor musun? Murandan ayrılır mısın?

Gordon, kafasına sert bir şeyle vurulmuş gibi kaldı. Allahım! Gene ne haltlar karıştırıyordu? Hakikî Zart Muran'ı seviyordu; onun işlerini karmakarışık edemezdi ya!

BULUTLU CASUS

Beklenmedik bir müdahale Gordon'u bu müşkül durumdan kurtardı. Bir hizmetkâr terasa gelerek:

— Prens! Babanız, Prenses Lianna ile sizi çağırıyor, dedi.

Gordon fırsatı kaçırmadı:

— Hemen gitsek iyi ederiz Lianna, Belki mühim bir şeydir.

Lianna, devam etmesini beklermiş gibi bir müddet gözlerini ondan ayırmadı, fakat Gordon devam etmedi.

Arn Abbul, odasında sinirli sinirli dolaşıyordu. Odada baş müşavir Ort Bodmer ve Jal Arn da vardı.

— Durum vahimleşiyor. Şor Han, bütün Birlik gemilerini Bulut'a çağırdı. Korkarım Herkül Baronları da ona meylediyorlar. Dün gece Zu Rizal'i biraz sıkıştırdım, Baronların İmparatorluğa katî bir ittifakla bağlanmak istemediklerini söyledi. Şor Han'ın elinde kuvvetli bir gizli silâh olduğu rivayetlerinden korkuyorlar. Bununla beraber Zu Rizal'in bütün Baronların fikrine tercüman olduğunu zannetmiyorum. Şüphe ve tereddüt içinde olabilirler fakat Şor Han'ın Galaksi'yi istilâsına razı olamazlar. Bunları bir ittifaka ikna etmek mümkündür, bunun için de seni yollayacağım Zart!

— Beni mi? Fakat ben böyle bir görevi başaramam.

Ort Bodmer söze karıştı:

— Sizden daha iyi kim başarabilir, Prens? İmparatorun oğlu olmak sıfatiyle şöhretiniz sizi çok kıymetli bir sefir yapar.

Arn Abbul kestirip attı:

— Münakaşa edecek değiliz, İstesen de istemesen de gideceksin Zart!

Gordon gene ne yapacağını şaşırmıştı. Herkül demeti yıldızlarına İmparatorluğun sefiri olarak gitmek... Fakat aklına bir fikir geldi: bir kere fezaya açıldıktan sonra belki bir fırsat bulup Arz'a gidebilirdi.

Arn Abbul devam etti:

— Bu vaziyette Lianna ile izdivacınız öne alınmalı. Bir hafta sonra Herkül demetine doğru yola çıkacaksınız, düğün de beş gün sonra olacak.

— Fakat sefir olarak gitmem için izdivacın yapılmış olması şart mıdır?

— Elbette, Batı Yıldız Krallıklarını bize bağlamak için bu şarttır. Fonralhot Hükümdarı Prenses Lianna ile evli olunca Baronların üzerinde daha fazla tesirin olur.

Lianna durgun bakışlarla Gordon'u süzdü:

— Belki Zart Arn'ın bir itirazı vardır.

— İtiraz mı? Ne itirazı olabilirmiş?

— Gayet tabiî, Lianna kabul ederse benim hiçbir itirazım yok.

— Öyleyse karar verildi, düğün hazırlıklarına başlansın.

O günden sonra hummalı bir düğün hazırlığı başladı. Gordon ne kendini dinleyecek, ne de Lianna ile yalnız kalacak fırsat bulamadı. Bundan dolayı pek memnundu. Galaksi'nin dört bir tarafından feza gemileri Yıldız Krallıklarının seçme davetlilerini getiriyor, bunlar ayrı ayrı istikbal edilerek sarayda kendilerine tahsis edilen dairelere yerleşiyorlardı.

Nihayet düğün günü geldi çattı. Gordon bir rüya gördüğüne gün geçtikçe daha fazla inanıyor, bazan bu rüyanın sonunda kendini Nevyork'taki küçük apartımanında bulacağından emin oluyordu.

Fakat düğün yapılamadı...

Arn Abbul, Jal Arn, Lianna, Gordon, Korbulo ve Galaksi'nin her tarafından gelen davetliler Yıldızlar salonunda toplanmışlardı. Merasim başlamak üzereydi. O aralık yanık tenli bir feza gemisi kaptanı, Gordon'a yaklaşarak, bir düşünce bobini uzattı:

— Sayın Prens! Bu mesut hâdiseyi vesile adederek size, mensup olduğum filo subaylarının bir istidasını takdim ederim, dedi.

Gordon başını salladı:

— Peki kaptan!

Fakat o aralık yanlarına Korbulo sokuldu ve kaptanın göğsündeki filo işaretini göstererek:

— Bu filonun hiçbir subayı, bu anda Vega yıldızının beri tarafında bulunamaz. İsim ve sicil numaranızı verir misiniz?

Yanık tenli kaptan birdenbire sarardı, elini pelerinin içine atarak silâhına davrandı. Korbulo bağırdı:

— Bu adam bir casustur, vurun!

Kaptan tabancasını çıkaracak kadar vakit buldu, fakat ateş edemedi. Korbulo'yu duyan nöbetçiler daha evvel ateş ettiler ve belki beş silâha hedef olan kaptan, atom mermilerinin tesiriyle bir kömür külçesi halinde yere yıkıldı.

Hâdise büyük salonda o kadar âni olup bitmişti ki, davetlilerin çoğu ne olduğunu anlayamamış, telâşlanmağa başlamışlardı. Birkaç kadın çığlığı duyuldu. Bir ayaklanma oldu. Fakat Arn Abbul gür sesiyle herkesi sükûnete davet etti:

— Korkulacak birşey yok. Korbulo'nun dikkati ve gizli nöbetçilerin çabukluğu sayesinde bir casus yakalandı ve zarar vermeden öldürüldü.

Cesedi salondan çıkardılar. Bunun bir Bulut casusu olduğu anlaşıldı. Jal Arn merakla:

— Acaba buraya neye geldi? Suikast için olsa yakalanmasını beklemeden şerefsiz vazifesini yapardı.

Arn Abbul:

— Belki getirdiği düşünce bobininden birşeyler anlarız, dedi.

Büyük salondan çıkarak küçük bir odaya geçtiler. Düşünce bobinini, bir düşünce kayıt ve okuma makinesine taktılar. Arn Abbul düğmeyi çevirdi, bobin açılmağa ve makinenin üzerindeki bir makaraya sarılmağa başladı. Gordon,

bobinin amplifikatörden çıkan düşünce ihtizazlarını, bütün diğerleri gibi beyninde sarahaten hissetti:

«Şor Han'dan Prens Zart Arn'a:

Sizi Bulut'a getirmek için mutabık kaldığımız hazırlıkların, bir devriyenin tesadüfî müdahalesinden dolayı muvaffak olamaması şayanı teessüftür. Buna sizin kadar ben de üzüldüm. Sizi, salimen ve gizlice buraya getirmek için tekrar tertibat alacağım.

Anlaşmalarımız bâkidir. Bizimle birleşip Disrüptörün sırrını ifşa eder etmez, biz Bulutlular korkusuzca İmparatorluğa hücum edip yeneceğiz. Ve sizi benimle beraber Galaksi'ye hükmetmek üzere İmparator ilân edeceğim... Şüpheyi davet edecek hiçbir harekette bulunmayın, sizi emniyetle buraya getirecek olan adamlarımı bekleyin...»

SARAY HAPİSHANESİ

Bu düşünce mesajdan, Gordon evvelâ hiçbir şey anlamadı. Şor Han'dan ona, Zart Arn'a bir mesaj ne demekti? Fakat bunun mânasını idrak eder etmez, telâşa düştü. Ve Arn Abbul'un gür sesiyle kükremesi telâşını korkuya inkilâp ettirdi.

— Aman Allahım!.. Kendi oğlum, İmparatorluğa ihanet ediyor ha! Kendi oğlum bizi Bulut'a satmağa çalışıyor!

Gordon itiraz etti:

— Bu mesaj yalandır. Şor Han'la hiçbir zaman ne bir anlaşma yaptım, ne de böyle bir plân kurdum.

— Öyleyse sana neye böyle bir mesaj gönderiyorlar?

— Şor Han bu mesajı bilhassa keşfedilip benim şüphe altına alınmam için yollamıştır. Başka sebep olamaz.

Jal Arn, heyecanlı bir sesle konuşmaya karıştı ve Gordon'u müdafaa etti:

— Baba, böyle olması mümkündür. Zart Arn'ın bir vatan haini olması imkânsız birşey...

— Çocukça bir iddia! Şor Han şeytan gibi zekidir. Ken-

dişine hiçbir fayda sağlamıyacak böyle saçma bir işe girmez. Zaten casus, tesadüfen Korbulo filo işaretine dikkat ettiği için meydana çıktı.

Sonra Gordon'a dönerek:

— Zart, eğer Bulut'la anlaşıp da bize hıyanete cesaret ettinse, oğlum olman seni kurtarmaz.

Gordon hiddetle haykırdı:

— Yemin ederim, böyle bir hıyanete yeltenmedim. Hem ne kazanacakmışım?

— Sen küçük oğlumsun, Jal Arn'ın benim yerime İmparator olacağını düşünerek kıskanabilirsin. Tarihte böyle şeyler çok görülmüştür.

Durum şu ana kadar Gordon'a kâbus gibi geliyordu:

— Bu esrarın düğümünü çözeceğim, şimdilik Zart'ı sarayın hapishanesine kapatsınlar.

Jal Arn müdahele etti:

— Zart'ı oraya gönderemezsiniz.

Amiral Korbulo da Jal'ı destekliyerek:

— Hiç olmazsa zevahiri kurtarmak için Zart'ı kendi dairesine hapsedelim.

— Aklınızı mı oynattınız? Eğer Zart bir hain ise İmparatorluğun istikbali tehlikededir, anlamıyor musunuz? Disrüptör'ün sırrını biliyor, bu sırrı Şor Han'a verirse, Bulut şimşek gibi harekete geçer. Bu tehlikeyi göze alabilir miyiz?

Jal:

— İyi amma düğün, davetliler... diye başladı. Fakat babası derhal sözünü kesti:

— Prens Zart Arn'ın anî olarak hastalandığını ilân ediniz. Korbulo, sen Zart'ı hapishaneye götür, kaçarsa hayatınla ödersin.

Gordon, süratle bir kurtuluş yolu düşünmeğe çalışıyordu. Onlara hakikati anlatsa, Disrüptörün sırrını bilmediğini, ancak bedenen Zart Arn olduğunu, hakikatte yirminci asırdan gelme Gordon olduğunu söylese... Her halde Zart Arn sırrını böyle bir durumda ifşa etmesine birşey diyemezdi.

Fakat kimseyi inandırabilir miydi? Hiç zannetmiyordu. Böyle kurt masalına kim inanırdı? Kendini kurtarmak için yalan söylediğini zannederlerdi.

Hiç itiraz etmeden Amiral Korbulo ile odadan çıktı. Dışarda moto-koridor üzerinde ilerlerken Korbulo:

— Zart, bu ihanet palavralarına şahsen inanmıyorum. Fakat sizi hapsetmeğe mecburum, bununla beraber bir an evvel tahliye etmek için elimden geleni yapacağımdan hiç şüphe etmeyin.

— Korbulo, sizi temin ederim ki, bu bir komplodan ibaret. Fakat babam benim bir vatan haini olabileceğime nasıl olur da inanır?

Sarayın en alt katında, masif bir kapıya vardılar. Korbulo parmağındaki iri yüzükten bir ışık huzmesini kapının kilidine tuttu, kapı kendiliğinden açıldı. İçerisi küçücük madenî bir odacıktı. Korbulo:

— Üzülmeyin, dedi. Sizi buraya kapayacağım hiç aklıma gelmezdi, fakat sizi ilk fırsatta buradan çıkaracağım.

Gordon hararetle Korbulo'nun elini sıktı. Hücreye girdi, masif madeni kapı arkasından kapandı. Hücrede bir demir karyola, bir şilte ve duvarda iki musluk vardı. Muslukların birinden su, diğerinden yemek yerini tutan besleyici bir mayi akıyordu. Duvarlar ve zemin tamamen madenî idi.

Gordon ümitsizce karyolanın üzerine çöktü. Önce Korbulo'nun vâdine kapılmış, biraz ümitlenir gibi olmuştu. Fakat o ümidi de söndü. Korbulo ve Jal buna inansalar bile, nasıl ispat edebilirlerdi?

Sonra bir diğer şüphe zihnine yerleşti: Ya Zart Arn, hakikî Zart Arn bu ihaneti yapmışsa? Fakat bu mümkün olamazdı; Zart böyle siyaset oyunlarına girse, uzak maziden bir adamla vücut değiştirir miydi?

— Başımdan büyük işlere girmiştim. Bu devir hakkındaki cehaletim nasıl olsa başımı bir derde sokacaktı...

Uzun düşüncelerden sonra Gordon nihayet bîtap düştü...

Birdenbire, madenî bir gürültü ile uyandı. Başını kaldırınca hücrenin kapısının açık olduğunu ve kapının önünde

iki kişinin beklediğini gördü. Gözlerine inanamıyordu: Gelenlerden biri iri yarı bir adamdı, yani Korbulo! Diğeri ince, uzun, koyu renk elbiseliydi...

Prenses ona doğru yürüdü. Evet! bu ikinci Lianna idi... Yüzü soluk ve gözleri canlıydı:

— Zart, babanın ithamlarını anlattılar. Böyle birşey düşünmesi için deli olamsı lâzımdı. Ellerini Gordon'un omuzlarına koymuştu ve ateşli bir sesle konuşuyordu.

Benim vatan haini olabileceğime inanmıyorsun değil mi, Lianna?

— Biliyorum vatan haini olmadığını. Fakat Arn Abbul'a dinletemedim.

Korbulo yanlarına geldi:

— Prenses acele etmelisiniz. Yirmi dakika içinde Zart'la beraber saraydan ayrılmış olmanız lâzım.

— Zart'la beraber mi, demek beni serbest bırakacaksınız?

— Evet Prens, kararımı verdim ve bu akşam Turun'dan kaçmanıza yardım edeceğim.

Gordon Amiralin yüzüne muhabbetle baktı:

— Korbulo bana olan itimadınıza teşekkür ederim. Fakat kaçmağa razı değilim.

— Hayır Zart, gitmelisiniz. Babanızı ikna edebileceğimi zannettim, fakat maalesef dairenizde Şor Han'ın başka mesajları bulundu.

Gordon telâşla:

— Fakat bunlar sahtedir, diye bağırdı. Beni suçlu göstermek için bir başkası tarafından daireme yerleştirilmiştir.

— Ben size inanıyorum, fakat bunlar babanızı ikna etti. Sizi, vatan haini diye ölüme mahkûm etmesinden korkuyorum. Fakat sonradan masumiyetiniz ispat edildiği zaman vicdan azabından hayatı mahvolacaktır. Onun için sizi serbest bırakmağa karar verdim.

Lianna söze karıştı:

— Herşeyi plânladık Zart. Korbulo itimat ettiği birkaç subay kumandasında, hafif ve süratli bir feza gemisi ha-

zırlattı. Bu gemi ile Fomalhot'a gideceğiz. Kardeşiniz ile Korbulo masumiyetinizi ispat edinceye kadar emniyette oluruz.

— Lianna! Oluruz, diyorsun, benimle beraber neden kaçıyorsun?

Cevap olarak kızın kolları, Gordon'un boynuna dolandı ve sıcak dudakları ateşli bir buse ile genç adamın dudaklariyle birleşti. Lianna ancak duyulan bir fısıltı halinde:

— İşe bunun için Zart! dedi.

Gordon'un beyninde şimşekler çakıyordu:

— Demek beni seviyorsun, Lianna? Söyle, öyle mi?

— Evet Zart. Kamerler ziyafeti gecesi beni öptüğünden beri. O zamana kadar seni beğenirdim, fakat şimdi seni derin bir aşkla seviyorum.

— Öyleyse yeni Zart Arn'ı, değişik bulduğun Zart Arn'ı seviyorsun.

Yabancı bir vücudün içinde olmasına rağmen Lianna onu, Gordon'u seviyordu. Zart Arn'ı değil! Fakat Prenses bu hakikati asla öğrenemiyecekti...

BOŞLUĞA DOĞRU

— Lianna benimle gelmemelisin, bu çok tehlikeli bir iş!

Prensesin gözleri parladı:

— Yıldız Krallarının kızı korkar mı? Hayır Zart, beraber gideceğiz, sen benimle Fomalhot'ta bulunursan baban seni takip ettirmeğe cesaret edemez, çünkü şu sırada çok kıymetli bir müttefiki gücendirmek istemez.

Gordon gene bir ümide kapıldı. Fezaya çıkarlarsa Korbulo'nun adamlarını ikna edip, Arz'a uğrar ve hakikî Zart Arn ile yeniden vücut değiştirebilirdi.

Korbulo madenî kapıyı açmıştı; dış koridorlar bomboş ve sessizdi.

— Tünelin kullanılmayan küçük koridorlarından birin-

den geçeceğiz. İtimat ettiğim subaylardan biri tünelin kapısında bekliyecek.

Boş koridordan çabucak geçtiler. Sarayın gürültüleri, sese karşı tecrit edilmiş bu yeraltı koridoruna geçiyordu. Nihayet kanallardan birine giriş kapısı olan küçük bir odaya vardılar. Kanalda bir vasıta duruyor, üniformalı bir subay onları bekliyordu.

Korbulo alelacele subayı takdim etti:

— Tern Eldred, sizi Fomalhot'a götürecek geminin kaptanı. Ona itimat edebilirsiniz.

Yüzünün hafif yeşile kaçan renginden Eldred'in Siriüs'lü olduğu anlaşılıyordu. Çehresinde semanın binbir bucağında seyahatlerle pişmiş, sert bir ifade vardı. Lianna ile Gordon'u gülerek selâmladı. Gordon bu seyahate gönül rızası ile gitmiyordu, eğer bir yolunu bulup ta Arz'a gitmek ümidi olmasa, sarayda kalacaktı. Zira böyle bir mücrim gibi kaçmağı gururuna yediremiyordu.

Hararetle Korbulo'nun elini sıktı. Lianna, kır saçlı Amirale yavaşça:

— Bizim için kendi mevkiinizi tehlikeye koyuyorsunuz. Bunu asla unutmıyacağız, dedi.

Gemiye bindiler. Eldred bir düğmeye dokundu. Karanlıklara atılarak süratle yol almağa başladılar. Eldred saatine baktı:

— Herşeyi saniyesi saniyesine hesapladık Prens! dedi. Kumanda ettiğim Markab kruvazörü hususî bir peronda bekliyor. Buradan Sajiter yıldızına devriyeye gider gibi çıkacağız.

— Bizim için tehlikeye atılıyorsunuz kaptan, teşekkür ederim.

— Amiral Korbulo bana bir baba muamelesi yapmıştır. Bana ve adamlarıma itimat edip te böyle bir vazife verince reddedemiyeceğimiz muhakkaktı.

Yavaşlıyarak bir peronda durdular. Burası da küçük bir oda idi, eli tabancalı iki subay onları bekliyordu. Gordon ve

Lianna inerken onları hürmetle selâmladılar. Eldred, moto-koridoru işaret ederek:

— Markab'a varıncaya kadar, pelerinlerinizi yüzünüze kapatınız, dedi.

Hava alanının tenha bir köşesine çıktılar. Vakit geceydi, yıldızlı semada iki altın kamer ortalığı sarışın bir aydınlığa bürüyor, iri gövdeli feza gemilerinin, devâsa vinçlerin ve diğer makinelerin siluetleri görülüyordu.

Eldred yavaşça:

— Acele edelim, dedi, geç kalıyoruz.

Markab'ın simsiyah ve çok iri bir balık gibi gövdesi karşılarına dikiliverdi. Küçük davlumbazlardan ışık sızıyor, geminin rölantide çalışan atom motorunun gürültüsü duyuluyordu. Siriüs'lü kaptanla diğer iki subayın peşi sıra gemiye çıktılar.

O anda gecenin sükûtu yırtıcı bir çığlıkla parçalandı. Alârm düdükleri acı acı öttü. sonra hava limanının dört tarafındaki projektörler, heyecanlı bir sesin aksiyle çınladı:

— Bütün filo personeli dikkat! Dikkat! Arn Abbul katledildi! Prens Zart Arn'ı derhal tevkif ediniz. Prens Zart Arn suikast suçuyla tevkif edilecek!

Gordon, Lianna'nın elini tuttu ve donakaldı:

— Allahım, diye bağırdı. Arn Abbul'u öldürdüler, ben kaçtığım için herkes ben yaptım zannediyor.

Bütün hava limanı ayaklanıyordu. Oparlördeki ses aynı mesajı mütemadiyen tekrar ediyor, alârım düdükleri canhıraş çığlıklarına devam ediyordu. Uzaktan bağırışmalar, sert ve asabî emirler duyuluyordu.

Gordon'la Lianna'nın oracıkta kaldıklarını gören Eldred:

— Acele etmelisiniz Prens, dedi. Yegâne şansınız derhal yola çıkmaktır.

Gordon hiddetle bağırdı:

— Kaçıp ta, Arn Abbul'u öldürdüğümü zannettirmek mi? Aslâ! Derhal saraya dönüyoruz.

Lianna da ona iştirak etti:

— Derhal dönmeliyiz. Arn Abbul'un ölümü bütün İmparatorluğu sarsacak.

Gordon gemiden inmek üzere geri döndü.

Tam bu sırada ümit edilmez birşey oldu: Eldred yeşil yüzünde, vahşi bir ifade ile ve çok âni bir hareketle silâhını çekti ve Gordon'un göğsüne dayadı. Gordon'un hiç tanımadığı bir silâhtı bu... Camdan bir silâh... Lianna tiz bir çığlık attı:

— Dikkat Zart! Uyuşturucu...

Eldred'in elindeki silâh kısa bir plâstik sap ile ucunda kavisli bir camdan ibaretti. Silâhın kavisli ucu Gordon'un çenesine dokundu. Gordon'un beyninde dayanılmaz bir şok oldu, sanki bütün adaleleri donuvermişti, kendini kaybederek düştüğünü hissetti. Karanlıklardan müteşekkil bitmeyen bir uçuruma yuvarlandı.

Bu uyuşturucu silâhın plâstik sapı elle sıkıldığı zaman cam ucu bir canlıya değdirilirse kısa bir an içinde çok yüksek voltajlı bir elektro-şok husule getirerek bütün iradî adaleleri ve sinir sistemini uyuşturuyordu.

Gordon, kendine geldiği zaman önce, karanlık boşluklarda yüzdüğünü zannetti. Sonra sert bir şeyin üzerinde yattığını hissetti. Kulaklarını devamlı ve yeknasak bir homurtu dolduruyordu. Güçlükle gözlerini açtı: dar bir kamarada, demir bir yatak üzerinde yatıyordu. Lianna yüzü renksiz ve gözleri kapalı diğer bir karyolada, yatıyordu. Ufak bir lombuzdan fezanın boşluğu ve yıldızlar görünüyordu. Gordon'un duyduğu homurtu, hava gemisinin atomik türbinlerinin sesiydi.

— Allahım, diye mırıldandı, fezadayız, Eldred bizi bayıltıp fezaya kaçırdı.

Markab'da idiler ve türbinlerin uğultusuna bakılırsa fezada son süratle yol alıyorlardı.

Lianna hafifçe kımıldandı. Gordon sendeleyerek kalktı ve Lianna'nın yattığı yere koştu, genç kızın bileklerini ve şakaklarını ovdu. Lianna gözlerini açar açmaz vaziyeti kavradı.

— Zart, babanı öldürdüler, Turun'da senin öldürdüğünü zannediyorlar.

— Geri dönmeliyiz, Lianna! Eldred'i bizi geri götürmeğe ikna etmeliyiz.

Gordon kamaranın kapısına gitti, bütün gayretine rağmen kapı açılmadı: kilitliydi...

Lianna'nın boğuk çığlığı üzerine birdenbire döndü, genç kız yüzü sapsarı lombazdan bakıyordu:

— Zart, Zart! Buraya gel!

Gordon Prensesin yanına koştu. Kamaraları feza gemisinin baş tarafındaydı ve geminin gidişi istikametini görebiliyorlardı:

— Bizi Fomalhot'a götürmüyorlar! Eldred ihanet etti!

Gordon, karşısında fezayı kaplayan karmakarışık yıldızlara anlamadan bakarak, sordu:

— Peki, bizi nereye götürüyorlar?

— İleride Batı tarafında Orion Nebula'sını görmüyor musun?

Gordon, kızın işaret ettiği tarafa bakınca, uzakta, yıldız kalabalığı arasında karanlık bir leke gördü, yıldızlı semanın o kısmını yutmuş görünen karanlık, korkunç bir leke!.. Derhal anladı: Bulut'a gidiyorlardı! Bulut!.. Şor Han'ın hâkimi bulunduğu ve Galaksi'yi istilâ etmek için hazırlıklar yapan Karanlık Dünyalar Birliğinin esrarengiz ve uzak diyarı...

— Zart, bizi Bulut'a götürüyorlar, bu Şor Han'ın bir tuzağı...

BÜYÜK KOMPLO

Hakikat, Gordon'un kafasında şimşek gibi parladı. Zart Arn'ın vücudüne girdiğindenberi başına gelen her şey, şeytanî bir zekâya sahip olan Bulut hâkiminin dalaverelerinin neticesiydi. Şor Han'ın dalavereleri birçok casus ve yardımcıların gayretiyle, onu Galaksi'de patlamak üzere olan büyük mücadeleye bir dama taşı gibi karıştırmıştı.

— Şimdi anlıyorum, diye bağırdı. Tern Eldred, Bulut ajanıdır ve Amiral Korbulo'ya ihanet ediyor.

— Fakat Zart, bunu neye yapsınlar? Neden seni babanın katli ile itham etsinler?

— Beni o kadar müşkül bir durumda bırakacaklar ki, Turun'a dönemiyeceğim.

Lianna sarardı, sesi endişeden titreyerek:

— Zart, bizi Bulut'ta ne yapacaklar? diye inledi.

Kızı tehdit eden tehlikeleri düşününce genç adamın yüreği sızladı. Kızın bugünkü durumuna o sebep olmuştu: Lianna ona yardım etmeğe çalışırken bu çıkmaza girmişti.

— Lianna, keşki seni yanıma almasaydım. Senin başına bir felâket gelirse...

Devam etmedi. Kapı açılmıştı. Döndü: Tern Eldred kapının önünde duruyordu. Pişkin bir sırıtışla onlara bakan Siriüs'lünün yeşil yüzünü görünce, Gordon gayri ihtiyarî üzerine doğru yürüdü. Eldred cebinden malûm silâhını çıkararak:

— Uyuşturucuya dikkat etmenizi tavsiye ederim, dedi. Seyahatinize baygın bir halde devam etmek istemiyorsanız, delice hareketlerde bulunmayın.

Gordon hiddetini yenemiyerek:

— Alçak, diye bağırdı, üniformanın şerefini lekeledin, İmparatorluğa ihanet ettin.

Eldred soğuk bir tavırla cevap verdi:

— Senelerdenberi, Şor Han'ın en güvendiği ajanlarındanım. Tallarna'ya vardığımız zaman beni taltif edeceğinden eminim.

— Tallarna mı? Birliğin esrarengiz başşehri ha! Demek hakikaten Bulut'a gidiyoruz.

— Evet. Dört gün sonra orada olacağız. Allahtan İmparatorluk devriyelerinin vazife proğramını biliyorum. Onun için tesadüfler olmasına imkân yoktur.

— Demek, Arn Abbul'u sizler, Bulut casusları öldürdünüz. Bunun için bizi yola çıkarmakta okadar acele ediyordunuz.

— Tabiî. Saniyesine kadar plânlanmış bir program tatbik ediyorduk. Arn Abbul'u sizin öldürdüğünüzü zannetmeleri lâzımdı. Başardık.

— Fakat daha Bulut'a varmadık. Arn Abbul'u öldürmediğimi Korbulo biliyor. Durumu anlıyarak sizi yakalattıracaktır.

Eldred bir an taaccüple Gordon'a baktı, sonra başını arkaya atarak kahkahayla gülmeğe başladı:

— Prens, bu kadar komik birşey söyliyeceğinizi tahmin etmiyordum. Korbulo beni yakalatacak mı? Bütün bu işlerin Korbulo tarafından hazırlandığını hâlâ anlayamadınız mı?

— Yalan! Gordon bütün hiddetiyle bağırdı, Korbulo İmparatorluğun en sadık memurlarındandır.

— Fakat yalnız bir memur; Donanma kumandanı... Halbuki gözü daha yüksekte. Uzun zamandır Korbulo ve birçok subay, Şor Han namına çalışıyoruz. İmparatorluk parçalanınca Şor Han hepimize birer Yıldız Krallığı verecek, tabiî en büyüğü Korbulo'nun olacak.

Gordon bir türlü inanmak istemiyordu. Fakat vaziyet âşikârdı. Arn Abbul'un katledildiği esnada Korbulo onun kaçmasına neden yardım etmişti?

Eldred'in pişkin pişkin sırıtması devam ediyordu:

— Yavaş yavaş gözleriniz açılıyor, Prens hazretleri. Ha! Ha! Arn Abbul'u Korbulo kendi eliyle öldürdü, fakat sizin öldürdüğünüzü gördüğüne yemin edecek tabiî...

Lianna da söze karıştı:

— Fakat niye Zart öldürdü diyorlar?

— Bu İmparatorluğu parçalamak ve Bulut'un taarruzuna karşı müdaafasız bırakmak için en iyi usuldür. Tabiî başka sebep de var, fakat onu size Şor Han anlatır.

Bu son sözleri söylerken herifin takındığı muzafferane tavır Gordon'un hiddetini yeniden kamçıladı; şimşek gibi fırladı, Eldred uyuşturucuyu salladığı zaman çevik bir hareketle kendini kurtardı ve kaptanın çenesine esaslı bir yumruk yerleştirdi. Eldred sendeleyip gerileyince Gordon bir panter gibi üzerine atıldı. Fakat kaptan uyuşturucuyu elinde tutma-

ğa muvaffak olmuştu. Gordon onu almağa çalışırken, herif kolunu kurtararak gelişi güzel salladı, kavisli cam Gordon'un ensesine değdi. Anî, sür'atle uyuşturucu bir dalga genç adamın vücuduna yayıldı. Gordon karanlığa yuvarlandı.

Kendine geldiği zaman, gene demir karyolada yatıyordu. Bütün vücudu ağrıyordu. Lianna yanında oturmuş endişeyle ona bakıyordu:

— Zart 24 saatten fazla baygın kaldın. Çok korktum.

— Şimdi... biraz... iyiceyim.

Gordon kalkmağa çalıştı. Genç kız mâni oldu:

— Kalkma Zart, sinirlerin elektro-şok'un tesirinden kurtuluncaya kadar dinlenmelisin.

Gordon lomboza doğru baktı. Lianna onun düşüncesini anladı:

— Müthiş bir süratle Bulut'a doğru gidiyoruz. Fakat birkaç günden önce oraya varamayız, dedi. Belki ozamana kadar bir devriyeye rastgeliriz.

— Hayır Lianna! Buna ihtimal yok: Evvelâ bu gemi İmparatorluk gemisi, devriyeler durdurmazlar; sonra Korbulo herhalde bu civara devriye göndermez.

— Düşündükçe aklım duracak sanıyorum Zart! Korbulo böyle bir işi nasıl yapabilir? Bir türlü ihtimal veremiyorum.

Gordon'un bu hususta hiç şüphesi kalmamıştı, deliller çok kuvvetliydi: Arn Abbul'u Zart'ın öldürmediğini bildiği halde böyle bir ithamın ilân edilmesine müsaade etmesi bile Amiralin bu komploda parmağı olduğunu ispata kâfiydi.

— Hiç olmazsa Turun'a haber gönderebilsek, Jal Arn'ın tedbir almasını temin edebilirdik.

Lianna meyus bir tavırla cevap verdi:

— Bunu yapabileceğimizi zannetmiyorum. Bir kere Bulut'a girdikten sonra Şor Han bizi bir daha elinden kaçırmaz.

Gordon olup bitenleri kafasında toparlamağa, mantıkî bir sıraya koymağa çalıştı. Bir defa, herkes onu hakikî Zart Arn zannediyordu, dolayısiyle Disrüptör'ün sırrını bildiğini zannediyorlardı. Bunun için Korbulo, onu ve Lianna'yı esir

olarak Bulut'a gönderiyordu. Şor Han Disrüptör'ün sırrını öğrenir öğrenmez İmparatorluğa taarruz edecekti.

Gordon, Lianna'yı bu maceraya sürüklediği için kendini affedemiyordu. Fakat genç kız asla korku alâmeti göstermiyor, daha ziyade Turun'u kurtarmak için ellerinden birşey gelmemesine üzülüyordu.

BULUT

Ertesi gün uyandıkları zaman Bulut'a iyice yaklaşmışlardı ve refakatlerinde, Markab'la aynı süratle seyreden dört siyah feza gemisi vardı. Bu gemileri gören Lianna:

— Şor Han'ın bize refakat etmek üzere gemiler göndereceğini hiç düşünmedik, dedi. Şor Han şimdiden kendini Disrüptörün sırrına malik görüyor.

— Lianna bu hususta müsterih olabilirsin, Şor Han bu sırrı benden alamaz.

— Zart, vatanına ihanet etmiyeceğini biliyorum. Fakat Birlik âlimlerinin duyulmadık işkencelere kadir olduklarını söylerler. Seni konuşmağa icbar edeceklerdir.

Gordon neşesiz bir kahkaha savurdu:

— Edemezler. Bu sırrı benden hiçbir kuvvet alamaz. Şor Han evdeki hesabın çarşıya uymadığını acı bir şekilde anlıyacak.

Beş feza gemisi hedeflerine gittikçe yaklaşıyorlardı. Karşılarında görülen sema yarı karanlık bir âlemden ibaretti. Az sonra feza gemileri de bu karanlığa daldılar. Gordon, Bulut'u teşkil eden kozmik tozun zannettiği kadar kesif olmadığını gördü. Muazzam bir mekân işgal ediyor, Bulut'u uzaktan duhul edilmez mücessem bir karanlık varlık halinde gösteriyordu. Fakat, bir kere Bulut'un içine girdikten sonra fasılasız bir sis içinde ilerliyor gibiydi.

Bulut'un içinde yıldızlar vardı, fakat bunlar diğer yıldızlar gibi uzak mesafelerden görülmüyor, ancak yaklaştıktan

sonra seçilebiliyordu. Işıkları, bu yarı mücessem karanlıkta soluk ve göz kırparak yanıyordu.

Markab ve dört muhafızı bu yıldızların bazılarının bir hayli yakınından geçtiler. Gordon, yarı sönmüş güneşlerin etrafında daima yarı karanlık bir gece içinde dönen yarı karanlık seyyareleri farketti.

Radar uçuşundan faydalanarak gemiler sür'at kesmeden Bulut'un içerisinde ilerlediler. Ancak ertesi günü sür'atlerini biraz kestiler.

Gordon, ümitsiz bir tavırla genç kıza:

— Artık yakınlaşıyoruz galiba, dedi.

Lianna kamaranın lombozuna yaklaştı: Uzakta, mücessem sisin koynunda ihtiyar bir yıldızın loş ve kırmızı ışığını seçti:

— Tallarna! diye mırıldandı; Karanlık Dünyalar Birliği merkezi ve Şor Han'ın kalesi.

Geçen saatler onları hedefe yaklaştırdıkça Gordon'un içindeki endişe büyüyordu. Bazan geminin içinde bir yerde keskin bir alarm düdüğü çalıyor, göktaşı yağmurunu bildiren bu otomatik alarm neticesi gemi hafifçe rotasını değiştiriyordu. Gözle görülmeyecek kadar küçük göktaşları bazan geminin bordasına çarpıp kayınca acaip bir hışırtı duyuluyordu. Daha büyük, iri kayalar cesametindeki göktaşlarına çarpmamak için dikkatle manevra yapıyorlardı. Rastgeldikleri göktaşı topluluklarından her çıkışta Tallarna ufukta biraz daha iri, biraz daha kırmızı olarak beliriyordu.

Lianna:

— Bulut'u seçmelerinin sebebini şimdi anlıyorum, dedi. Düşmanların bu fırtınalı fezadan geçip Birlik merkezine varmaları hemen hemen imkânsız gibi...

Gordon gözlerini, karanlık Bulut içinde vahşî bir göz gibi ışıldayan kırmızı yıldızdan ayıramıyordu. Bu yıldızın etrafında dönen yegâne seyyare Tallarna da sanki şeamet taşıyordu. Seyyarenin mühim bir kısmını garip, kirli, beyaz düzlükler kaplıyor; koyu bir okyanusun sathında yıldızın kızıllığı aksediyordu.

Feza gemileri, seyyarenin atmosferine girerek siyah blok binalariyle kaba bir manzara arzeden muazzam şehre sokuldular.

Lianna, hayret içinde bağırarak şehrin büyük bir kısmını işgal eden hava limanının doklarını gösterdi. Burada sıra sıra dizilmiş, binleri bulan, iri, korkunç hava gemileri vardı. Gordon gözlerine inanamıyordu.

— Şor Han'ın feza donanması hakikaten hazır. Burası müteaddit üslerden yalnız bir tanesi olsa gerek. Demek ki Birlik zannettiğimizden çok daha kuvvetli!

Bu sözleri Lianna dehşetle söylemişti. Gordon, kendisinin bile inanmadığı sahte bir metanetle:

— Fakat Jal Arn, İmparatorluğun bütün kuvvetlerini toplayacaktır. Ayrıca da Disrüptör var tabiî... Korbulo'nun daha fazla hainlik etmesi önlenebilse!

Markab, muhafız gemilerinden ayrılarak yuvarlak, siyah bir kütleye doğru ilerledi ve geniş bir perona indi. İki genç, yerde feza gemisine doğru koşan soluk beyaz yüzlü askerler gördüler. İki dakika kadar sonra kamaranın kapısı açıldı, Eldred ve diğer Bulut subayları göründü:

— Nihayet geldik. Şor Han sizi derhal görmek istiyormuş. Boşuna mukavemet etmeyin, size bir faydası olmayacağı gibi pişman da olursunuz.

Gordon, uyuşturucunun tadını iki kere tattıktan sonra hiç de mukavemet etmek niyetinde değildi. Lianna'yı yanına çekerek kısaca:

— Pekâlâ kaptan, bu işi ne kadar çabuk bitirirsek okadar iyi olur, dedi.

Gemiden çıktılar. Seyyare gayet soğuktu ve kızıl güneş batmak üzere olduğu için esasen kifayetsiz ışığı ruha kasvet verecek kadar azalmıştı. Gordon Bulut'un sinesinde ebedî bir alaca karanlığa gömülmüş bu soğuk dünyanın, hazırlanan isyan ve harp için ve bunları tasarlayan haydut ruhlu iktidar delileri için mükemmel bir korsan yatağı olduğunu düşündü.

Eldred, yanındaki Bulut subaylarından birini takdim ederek:

— Durk Undis, Birliğin ileri gelen subaylarından. Sizi Şor Han'a götürecek.

Durk Undis gençti. Beyaz yüzünü kaplayan meş'um ifade olmasa yakışıklı denebilirdi. Gordon'a hitap ederken gözlerinde bir zafer parıltısı vardı:

— Büyük Kumandan sizleri bekliyor, dedi.

Bulutluların neş'esine payan olmadığı muhakkaktı. Haklıydılar da... Bir taşla iki kuş vurmuşlar, hem başlı başına bir kudret olan Arn Abbul'u bertaraf, hem de İmparatorluk ailesinden bir ferdi esir etmişlerdi.

Durk Undis, yol gösterirken gururla göğsünü kabartarak ilâve etti:

— Şehrimize şaşırmışsınızdır: Fakat bizim faydasız, lüks şeyler için sarfedecek vakit ve yerimiz yoktur.

Hakikaten büyük binanın salon ve koridorlarında sert bir basitlik hüküm sürüyordu. Burada Turun'u Gordon'un gözlerinde o kadar cazipleştiren sedef güzellikten eser yoktu. Çıplak koridorlarda yalnız ters suratlı, iyi disiplinli subaylar görülüyordu. Turun, medenî bir başşehir, burası ise müterakki bir kumanda merkeziydi.

İri yarı, atom silâhları taşıyan bir düzine kadar Birlik askerinin nöbet beklediği büyük bir kapıya geldiler. Nöbetçiler yol verdi ve kapı açıldı.

Lianna ve Gordon, Siriüs'lü kaptanla Durk Undis'in arasında odaya girdiler. Burası binanın diğer yerlerinden de sade manzaralıydı. Odanın bir köşesindeki masa, mutad ekran ve muhabere âletleri, dik arkalıklı tek bir plâstik sandalye bütün eşyayı teşkil ediyordu. Sol tarafta tek ve büyük bir pencere şehrin siyah siluetine bakıyordu.

Masada oturan adam kalktı. Bu, uzun boylu, geniş omuzlu, takriben kırk yaşlarında kadar görünüyordu. Siyah saçları kısacık kesilmişti. Enerjik, soluk yüzünde sertlik, kısık siyah gözlerinde vahşet okunuyordu.

Durk Undis, yüksek sesle:

— Şor Han! Karanlık Dünyalar Birliği Kumandanı! diye bağırdı.

Sonra esirleri göstererek:

— Esirleri getirdik Kumandanım, dedi.

Şor Han'ın kısık gözleri kısa bir müddet Lianna'yı süzdü, sonra Gordon'a saplandı. Siriüslüye dönerek:

— Vazifeni iyi başardın Eldred, dedi. Sen ve Korbulo Birliğin mukaddes gayesine bağlılığınızı gösterdiniz. Bunu unutmıyacağım. Derhal geminizi alarak üssünüze dönün, kimse şüphelenmesin.

— Emredersiniz komutanım. Korbulo vasıtasiyle göndereceğiniz emirleri fedakârlıkla ifa edeceğimden emin olabilirsiniz.

Şor Han ilâve etti:

— Siz de gidebilirsiniz Durk. Ben misafirlerimize birkaç sual soracağım.

Durk endişelendi:

— Sizi onlarla yalnız mı bırakayım komutanım? Vakıa silâhları yok, amma...

Şor Han sert yüzünü genç subaya çevirerek:

— Bu hanım evlâdı prensten bana bir tehlike gelir mi sanıyorsunuz? Bir tehlike olsa bile mukaddes gayemizin icap ettirdiği bir fedakârlıktan kaçınacağımı umar mısınız? İçimizden milyonlarcası mukaddes gaye uğruna seve seve can vermezler mi? Bütün plânlarımızın şaşmaz bir sadakat ve yenilmez bir cesarete ihtiyaç gösterdiği şu günde, herhangi birimizin kendisine düşen tehlikeli vazifeden kaçınmasına göz yumabilir miyiz? Mukaddes gayemizde bunun için muvaffak olacağız. Hakikî sahipleri bulunduğumuz Galaksi'yi, bizi bu karanlık dünyalarda yaşamağa mahkûm eden muhteris İmparatorluğun elinden zorla alacağız. Bu müşterek ve mukaddes vazifede benim, hisseme düşen tehlikeden kaçınacağıma nasıl ihtimal verirsiniz?

Durk Undis, âdeta tapınırcasına eğildi ve Eldred'le beraber dışarı çıktılar.

Gordon, Şor Han'ın bu sözlerine hayret etmişti; fakat Şor Han dönüp te ona hitap edince büsbütün şaşırdı:

— Prens, bu küçük nutka ne dersin? Saçma olduğunu ben de biliyorum fakat herifler bu palavraları yutarken âdeta zevk duyuyorlar.

Gordon, şaşkınlıktan ağzı açık Şor Han'a bakıyordu. Nihayet:

— Demek söylediklerinize kendiniz de inanmıyorsunuz? diyebildi.

Şor Han bir kahkaha attı:

— İnanacak aptala benziyor muyum? Böyle şeyleri yalnız bu enayiler yutar. Fakat bu aptalcasına inanmış adamlar böyle teşebbüslerin esas kudretidir. Onlarla konuşurken gayemize hepsinden fazla inandığımı zannetmeleri lâzımdır. Size içecek birşey ikram ederdim, fakat burada içki bulundurmağa cesaret edemiyorum. Tesadüfen görürlerse, Şor Han'ın mütevazı, kanaatkâr, vazifeşinas ve Birlik mensuplarına karşı son derece fedakâr olduğu efsanesi temelinden yıkılıp gider.

Sustu. Keskin bakışlarıyla gençleri bir müddet süzdü; sonra:

— Zart, dedi. Senin hakkında bir hayli malûmat topladım ve biliyorum ki hiç pratik olmayan bir ilim adamı olmana rağmen çok zeki ve akıllısın. Nişanlın Prenses Lianna'nın da hiç aptal olmadığını biliyorum. Bu, durumumuzu çok kolaylaştıracak, çünkü zeki insanlara söz anlatması kolay olur. Ancak bu gördüğünüz aptallar vazife, gaye falan gibi saçma şeylere inanırlar.

Gordon'un ilk şaşkınlığı geçmişti ve ismi bütün Galaksiyi kâbus gibi saran bu hükümdarı yavaş yavaş anlamağa başlıyordu. Herif son derece zeki, son derece pişkin, kurnaz, vicdansız ve merhametsizdi. Bu zeki adamın karşısında Gor-

don izah edemediği bir acz, bir nefse itimatsızlık hissetti. Bu kurnaz adamla mücadeleye teşebbüs etmek gülünç birşeymiş gibi geliyordu. Fakat bu his Gordon'u büsbütün kamçılayarak cesaretini arttırdı:

— Beni buraya zorla getirip bütün Galaksi'ye bir baba katili olarak tanıttıktan sonra, oturup sizinle soğukkanlılıkla konuşacağımı mı zannediyorsunuz?

Şor Han omuzlarını silkti:

Bunun nâhoş birşey olduğunu biliyorum. Fakat sizi Arzda yakalayan adamlarım şanssızlığa uğramasaydılar, günlerce evvel burada olacaktınız. Sizi buraya getirmeğe karar vermiştim.

Başını sallayarak devam etti:

— Bakın, talih bukadar iyi hazırlanmış bir plânı bile nasıl bozuyor! Sizi hiç zahmetsizce yakalamaları lâzımdı. Korbulo o civardaki devriyelerin tam programını bize vermişti. Fakat o baş belâsı kaptanın Arz'a program harici uğrayacağı tuttu. Bunun üzerine, seni buraya getirmek için başka bir yol bulmak icap etti. Seni şüphe altına düşüren mesajı yolladım, bu mesajı «keşfetmesi» için Korbulo'ya emir vermiştim, tabiî... Arn Abbul'u öldürdükten sonra senin de kaçmana yardım edecekti.

— Demek Korbulo'nun sizinle çalıştığı doğru?

— Bunu öğrenmenin nasıl bir darbe olduğunu kabul ederim Prens Zart! Korbulo çok kurnazdır, iktidar delisidir. Kendi malı olarak idare edeceği bir Yıldız Krallığı istiyor. Fakat bu arzusunu namuslu, cesur bir İmparatorluk Amirali kisvesi altında gizlemeği bildi, böylece herkesin teveccüh ve hayranlığını kazandı. Sizi teselli etmek için söyliyebilirim ki, İmparatorluğa ihanet edenler yalnız Korbulo ve birkaç subaydan ibarettir. Fakat bukadarı İmparatorluğu yıkmak için

— Peki, İmparatorluğu yıkmak için ne zaman harekete geçeceksiniz?

BULUT HÂKİMİ

Şor Han cevap vermeden iskemlesinin arkalığına yaslandı, biraz düşündükten sonra:

— Zart, bu biraz da senin bizimle işbirliği yapmana bağlıdır, dedi.

Lianna istihza ile sordu:

— İşbirliği deyince, İmparatorluğa ihaneti kastediyorsunuz, değil mi?

— İsterseniz o şekilde kabul ediniz, bana gelince, ben realist olmayı tercih ederim.

Sonra Gordon'a döndü ve eğilerek:

— Kozumu açıkça oynayacağım, Prens! dedi. Karanlık Dünyalar Birliği burada gizlice İmparatorluğun donanmasından daha üstün bir donanma hazırladı. Sizin elinizde bulunan silâhların hepsi bizde bulunduğu gibi, kullandığımız zaman donanmanızın altını üstüne getirecek yepyeni, dehşetli bir silâhımız var.

— Nasıl bir silâh bu? Bu, bana blöf gibi geliyor.

— Prens Zart, benim ağzımdan lâf alamazsın. Yalnız sana şu kadar söyliyebilirim ki, bu silâh harp gemilerinizi içinden vuracak. Bu yeni silâhla ve sizin donanma komutanınız bizim hesabımıza çalışınca, sizi kolaylıkla yenebileceğiz. Derhal taarruza geçmeyişimizin tek sebebi Disrüptör'dür.

Korbulo bize Disrüptör hakkında bilgi veremedi, çünkü İmparatorluk ailesinden başka kimse Disrüptör hakkında birşey bilmiyor. Bu âletin muazzam kudretinden bahseden efsanelerin herhalde biraz mübalâğalı olmakla beraber, tamamiyle esassız olmadığını da biliyoruz. Zira atanız, Bren Bir, her

nasıl başardıysa, iki bin sene evvel Galaksi'yi istilâ eden Macellan Galaksi'si sâkinlerini tamamiyle imha etti.

Zart! Bu esrarengiz silâh veya kudretin sırrını sen biliyorsun. Bu sırrı bana vermeni istiyorum.

Gordon bunu zaten bekliyordu, fakat düelloya devam ederek, müstehzi bir tavırla devam etti:

Ve tabiî, Disrüptör'ün sırrını size vermeme mukabil bana da bir Yıldız Krallığı vereceksiniz.

Hayır Zart, size bütün Galaksi'nin hükümdarlığını teklif ediyorum.

Gordon herifin metanetini takdirden kendini alamadı. Fakat sert bir sesle:

Mantıkî bir konuşma yapmağa karar vermiştik, Şor Han. İmparatorluğu ele geçirip Galaksi'nin yegâne hâkimi olduktan sonra, onu bana bırakacağınıza inanacak kadar saf mı zannediyorsunuz beni?

Size iktidarı vereceğimden bahsetmedim. Sadece hükümdarlıktan bahsettim. Bunlar iki ayrı mefhumdur. Dinleyin beni: Disrüptör'ün sırrını keşfettikten sonra İmparatorluğu parça parça edip Galaksi'nin tek hâkimi olabilirim. Fakat Galaksi'nin yarısı beni bir taht hırsızı, yabancı bir maceraperest addedecektir. Daimî isyanlar olacak ve huzurum kalmıyacaktır. Fakaaaat! Herşeyi zaptettikten sonra, Arn Abbul'un oğlu Zart Arn'ı Galaksi hükümdarı olarak öne süreceğim. Ben, Şor Han, sizin yalnız şayanı itimat bir müşaviriniz olacağım. Dolayısiyle herkes memnun kalacak. Lianna ile siz resmen İmparatorluğu idare edeceksiniz. Ben görünüşe ve şaşaaya meraklı değilim. Tahtın arkasında da kalsam hakikî kudrete sahip olmak bana yeter.

Ya ben resmî mevkiimden istifade ederek sizi devirmeğe kalkarsam?

Şor Han bir kahkaha attı:

Yapamazsın Zart, ordunun mühim mevkilerinde bana sadık Bulutlular bulunacak. Ne dersin? Unutma ki, bugün,

babasının katili olarak takip edilen bir kanun kaçağısın. Fakat bütün bunlar halledilebilir, masumiyetin ispat edilebilir ve tarihin kaydettiği en büyük hükümdar olursun. Mantık bu şekilde hareketini icap ettirmez mi?

Gordon omuzlarını silkti:

— Kurnazca bir teklif. Fakat maalesef boşuna yoruldunuz. İşin hakikati şu ki: Disrüptör'ün sırrını benden asla alamazsınız.

Gordon, Şor Han'ın hiddetlenmesini bekliyordu, fakat Bulut Hâkimi sadece hayal kırıklığı gösterdi:

— Yazık, dedi, vatanseverlik, sadakat gibi boş mefhumlardan sıyrılıp ta mantıklı düşünebilecek kadar zeki olduğunuzu sanmıştım.

Lianna ateş gibi bir sesle:

— Siz bu mefhumlardan, şereften, sadakatten ne anlarsınız?

— Hayır, aziz Prenses, şereften, sadakatten anlamam. Esasında bu saydığınız şeylerin ne olduğunu hiç düşündünüz mü? İnsanların, kıymetli diye kabul ettikleri için, uğrunda ölebilecekleri fikirler... Ben realist bir adamım ve bir fikir uğruna zarara razı olamam.

Tekrar Gordon'a döndü:

— Şimdilik bu bahsi bırakalım, yorgunsunuz, sinirleriniz gergin. Karar verecek durumda değilsiniz. Dinlenin, düşünün, kafanızı kullanın. Haklı olduğumu göreceksiniz. Maamafih işbirliği yapmamakta israr ederseniz, nâhoş neticelere sebep olabilirsiniz. Sizi tehdit etmek istemiyorum Zart. Benimle birleşmenizi istiyorum; kara gözlerimin, yahut Birliğin hatırı için değil, menfaatiniz için benimle birleşmenizi istiyorum.

Şor Han bir düğmeye bastı; Durk Undis odaya girdi:

— Prens Zart ve nişanlısına en rahat daireyi veriniz. Gayet iyi muhafaza edilecekler, fakat nöbetçiler kendilerini

rahatsız etmesin. Herhangi bir hürmetsizlik ölümle cezalandırılır.

Durk Undis, eğilerek selâm verdi ve Gordon'la Lianna'yı bekledi. Gordon genç kızın koluna girdi, beraberce odadan çıktılar.

Onlara tahsis edilen daire, lüks olmaktan çok uzaktı. Beyaz duvarlı, dört köşe olarak mimarî ve mefruşat bakımından hiçbir süs gözetilmeden, sadece ihtiyaç düşünülerek yapılmıştı. Pencere yoktu, fakat şehre bakan duvarlardan bir kısmı şeffaf bir madenden yapılmıştı.

Durk Undis gittikten sonra, Gordon sun'î pencereden şehri seyreden Lianna'nın yanına geldi. Bütün ümitsizlîğe rağmen genç kızın vakur ve dik bakışlı duruşu, kalbinde tatlı bir his uyandırıyordu. Kızın kolunu hafifçe tutarak:

— Disprütör'ün sırrını verip te senin hayatını kurtarmak mümkün olsa asla, tereddüt etmezdim.

— Sakın ha! Bu sırrı almadıkça Şor Han taarruza geçmekte tereddüt edecektir ve o tereddüt ettiği müddetçe Korbulo'nun ihanetinin meydana çıkması mümkündür.

— Onun maskesini çıkarmamız çok güç birşey Lianna. Çünkü buradan kurtulmamıza imkân yok.

— Evet Zart, bunu ben de biliyorum. Bir mucize olsa ve buradan kurtulup bir gemi ele geçirsek bile, gök taşlariyle dolu, fırtınalı fezadan geçip, Bulut'tan çıkamayız.

Bulut! Bu âlemde sema buluttan ibaretti. Karanlık, insanın yüreğinin üstüne kapanan bir el gibi sıkıcı, korkunç ve vahşi bir sema...

Tallarna uyumuyordu. Bütün şehir gündüz gibi çalışıyor, kaynaşıyordu. Şehirde sinir bozucu bir intizamla dümdüz uzanan sokaklarda birçok vasıtalar gidip geliyor; hava limanına girip çıkan gemilerin projektörleri karanlık semayı bir ok gibi yarıyordu.

Gordon onlara verilen dairenin oturma odasındaki bir şezlong üzerinde yatarak, yatak odasını Lianna'ya bıraktı.

Uyandığı zaman gün ağrıyordu: gölgeli, solgun, hasta yüzlü bir şafak... Lianna şezlongun kenarına oturmuş onu seyrediyordu. Gordon uyanınca genç kızın yüzü hafifçe kızardı:

— Uyandın mı diye bakmağa gelmiştim, dedi. Verdikleri besleyici mayi fena değil, fakat birkaç gün sonra pek yeknasak gelecek.

— Burada uzun zaman kalacağımızı zannetmiyorum.

— Şor Han'ın Disprütörün sırrını bugün istiyeceğini mi sanıyorsun?

— Herhalde... Mademki taarruz etmek için bundan başka birşey beklemiyorlar, Şor Han'ın vakit kaybedeceğini zannetmem.

Fakat akşama kadar hiçbir şey olmadı.

Akşama doğru Durk Undis, dört silâhlı muhafızla gelerek, Bulut Hâkiminin onu görmek istediğini söyledi. Lianna da gelmek üzere hazırlanınca, subay:

— Prens yalnız gelecek, dedi.

— Zart nereye giderse, ben de geleceğim!

Lianna'nın parlayışına Durk soğukkanlılıkla cevap verdi:

— Maalesef, ben aldığım emre itaat etmeğe mecburum. Prens Zart yalnız gelecek!

İsrarın faydasız olduğunu anlayan Lianna müteessir bir tavırla geri çekildi. Gordon genç kızın haline dayanamadı. Yaklaştı, yüzünü avuçları arasına alarak:

— Metin ol Lianna! dedi. Ve yavaş yavaş odadan çıktı.

Durk Undis'i takip ederken: «Belki böylesi daha iyi» diye düşünüyordu, buna dayanmak daha kolay.» Lianna'yı ölümün sonsuzluğunda unutmak, kendi devrine dönüp te o güzel yüzün erişilmez hayaliyle yaşamaktan çok daha kolay olacaktı...

Gittikleri yer, bir akşam evvelki soğuk oda değildi. Burası bir lâboratuvara benziyordu. Ortada bir masa, onun üze-

rinde tavana asılı madenî bir mahrut, karışık kablolar, radyo lâmbalarına benzer cisimler ve daha bir sürü acaip şeyler vardı. Odada Şor Han ve iki Bulut adamı bulunuyordu, ince ve sivri yüzlü iki adam...

Şor Han Durk Undis'le muhafızlara, odadan çıkmalarını söyledi ve Gordon'a döndü:

— Uyudunuz, dinlendiniz! Mükemmel, şimdi kararınızı öğrenelim.

Gordon omuzlarını silkti:

— Verilecek karar yok. Size Disprütörün sırrını veremem.

Şor Han'ın sert yüzünün ifadesi değişti, daha sert, daha vahşi bir hal aldı:

— Ya! Bu da beklenebilirdi! Bazan zekâ bile, eski alışkanlıkların, eski ananelerin hakkından gelemez. Fakat dinle Zart: Sana dün de söyledim, şayet reddedersen çok kötü bir netice ile karşılaşırsın. Dün, akıllı davranacağını tahmin ettiğim için tafsilâta girişmedim. Fakat şimdi açıkça söyliyeyim: rızan ister olsun, ister olmasın, Disprütörün sırrını senden alacağım.

— İşkenceyle mi?

— Hayır, bilginlerimizin icad ettikleri bir âletle Bu âlet beyin tarayıcısıdır. Beyin nöronlarının muhteviyatını tarar ve beyin hücreleri içindeki biyolojik cevherler halindeki bilgi, hafıza ve düşünceleri teker teker çözer, böylece beyni âdeta bir kitap gibi okur. İşte bu âlet sayesinde bu gece sona ermeden Disprütörün benim için gizli tarafı kalmıyacaktır.

Gordon istifini bozmadı:

— Pek acemice bir blöf...

— Blöf değil, hakikat. Bunu ispat edebilirim. Hiç şüphe etmeyin ki beyin tarayıcısı beyninizde ne varsa açığa vuracaktır. Yalnız, tarayıcı dalgaların saatlerce beyne te-

sir etmesi beyindeki esas cevheri tahrip ediyor, neticede beyni taranan insan bu ameliyattan meczup bir halde çıkıyor. Âleti kullanırsak sizin de âkibetiniz bu olacaktır.

Gordon'un tüyleri diken diken oldu. Şor Han'ın hakikati söylediğine inanıyordu. Zaten yanındaki iki bilginin ruhsuz suratları da bu kararı takviye ediyordu.

Korkunç, hayalî, bir kâbus kadar acı, fakat o devrin fennince mümkün bir ihtimal... Mihanikî olarak beyin muhteviyatını okuyan ve bu ameliye esnasında beyni işe yaramaz bir paçavra haline getiren bir âlet...

Şor Han samimiyetle:

— Bu makineyi sizin şahsınızda kullanmak istemiyorum. Çünkü, evvelce de söylediğim gibi, Galaksi zaptedildikten sonra, bir kukla hükümdar olarak size ihtiyacım var. Fakat sırrı vermemekte israr ederseniz, başka türlü hareket etmeme imkân yok.

Gordon çılgın bir kahkahayı zor tuttu. Durum, hakikaten acıklı bir şekilde komikti. Şor Han'a döndü:

— Ne yazık, dedi. Herşeyi inceden inceye hesapladın, plânladın... Fakat gene de, kör, saçma bir şans seni mağlûp ediyor.

Şor Han tehlikeli ve tehditkâr bir yumuşaklıkla:

— Ne demek istiyorsun? diye sordu.

Şunu demek istiyorum ki, Şor Han: size Disprütörün sırrını veremem... Çünkü bilmiyorum!

— Bu çocukça bir bahane. Bütün Galaksi bilir ki Disrüptörün sırrı İmparatorun oğluna ifşa edilmiştir.

— Çok doğru! Fakat ben İmparatorun oğlu değilim. Bambaşka bir adamım.

— Boş yere vakit geçiriyoruz, başlayın!

Gordon, yaralı bir panter gibi Şor Han'ın üzerine atıldı, fakat hedefine erişemeden, bilginlerden biri hazır bulundurduğu bir uyuşturucu ile kulağının arkasına dokunuverdi.

Gordon, bütün adaleleri isyan ederek. yere yıkıldı. Fevkalbeşer bir gayret gösteriyor, kalkmağa, kendini müdafaa etmeğe uğraşıyordu. Açık gözlerinde yırtıcı bir nefret okunuyordu. Vaziyetin ümitsizliği hiddetini kat kat arttırıyor, ona manevî bir kuvvet veriyordu.

Uyuşturucu başına bir kere daha temas etti. Gordon karanlık bir dünyaya doğru yuvarlandı.

KÂİNATI DOLDURAN SES

Gordon yavaş yavaş kendine gelirken ilk şuurlu hissi, tahammül edilmez bir baş ağrısıydı. Sanki bir milyon demirci, çekiçleriyle, örse vurur gibi kafasına vuruyorlardı. Feci şekilde midesi bulanıyor, kusacakmış gibi oluyordu. Dudaklarında serin bir temas hissetti, bütün kâinatı dolduran bir ses:

— İç bunu! dedi.

Gordon pis kokulu mayii içmeğe muvaffak oldu. Biraz sonra mide bulantısı kesildi ve baş ağrısı hafifledi. Gözlerini açmağa cesaret edemeden bir müddet yattı.

Gözlerini açtığı zaman kendini bir masanın üzerinde yatıyor buldu. Fakat madenî mahrut ve diğer karışık âletler meydanda yoktu.

İki Bulutlu bilginden birinin yüzü ona doğru eğilmişti. Sonra Şor Han'ın yüzünün sert hatlarını gördü. Bilgin:

— Doğrulmağa gayret et, dedi, daha çabuk açılırsın.

Gordon onun yardımiyle yavaşça doğruldu, masadan sıyrıldı, bir sandalyeye çöktü. Şor Han karşısına geldi, merak ve alâka ile süzerek:

— Şimdi nasılsın, Con Gordon? diye sordu.

Gordon şaşkın şaşkın baktı:

— Demek biliyorsunuz?

— Yoksa beyin tarayıcıyı durdurur muyduk zannediyorsun? Şimdi manen iflâs etmiş bir meczup olurdun.

Hayretler içinde başını salladı:

Vay anasını, hâlâ inanamıyorum! Fakat beyin tarayıcısı yalan söylemez, aldanmasına da imkân yoktur. Daha tarayışın ilk dakikalarında Zart Arn'ın vücudünde, Con Gordon'un zihni bulunduğunu ve Disrüptör'ün sırrını hakikaten bilmediğini öğrenince, beyin tarayıcısını durdurdum. Disrüptör'ün sırrını avucumun içinde sayıyordum. Zart Arn'ı yakalamak için bukadar hesaplar yaptım, plânlar kurdum. Hepsi boşa çıktı. Fakat böyle birşeyi kim tasavvur ederdi? Zart Arn'ın vücudünda bir başkası çıkacağı kimin aklına gelebilirdi?

Şor Han, şimdi Gordon'un sırrını biliyordu. Hâlâ darmadağınık beyninde bu vakanın nasıl neticeleri olabileceğini düşünüyordu.

— Mazinin dibinden, kadîm Arz'dan gelerek 200.000 sene sonraki Zart Arn'ın, İmparatorluğun ikinci prensinin vücudünü ve beynini işgal eden Con Gordon! Bu nasıl olabilir?

— Beyin tarayıcınız bunun nasıl olduğunu söylemedi mi?

— Söyledi tabiî... Birkaç dakikalık bir taramadan sonra, işin bütün ana hatlarını biliyorduk. Vücut değiştirme hâdisesi beynin en ön safındaydı. Hey gidi genç, budala Zart Arn! Mazideki insanlarla vücut değiştirmek ne demek? Sen bu çılgın ilim merakına kendini verip te, tam bana lâzım olacağın sırada, çoktan tarihin dibine gömülmüş devirlerde ne ararsın?

Tekrar Gordon'a döndü:

— Peki ama, sen niye söylemedin?

— Söylemeğe çalıştım, biliyorsunuz, fakat bir faydası olmadı.

— Doğru, doğru... Söyledin ama inanmadım. Kimin aklına gelirdi ki... Beyin arayıcısının ispatı olmasa, şimdi de

inanmazdım. Gordon be, bütün plânlarımı altüst ettin! Disrüptör'ün sırrına okadar yakın hissediyordum ki kendimi... Vay anasını!..

Gordon'un beyni çalışmağa başlamıştı. Şor Han'ın vaziyetten haberdar olması her şeyi değiştiriyordu. Belki buradan bir kurtuluş çaresi bile bulunabilirdi. Lianna ile kaçıp İmparatorluğu, Korbulo'nun ihanetinden haberdar etmek belki mümkün olabilirdi.

Şor Han'a dönerek:

— Bu sırrı ilk keşfeden sizsiniz, dedi, bütün diğerlerini atlatmağa muvaffak oldum: Arn Abbul, Jal Arn, Prenses Lianna, hepsini... Hiç şüphe etmediler.

Şor Han'ın gözleri alâka ile kısıldı:

— Con Gordon, İmparatorluk Prensi olmaktan memnunsun gibi geliyor bana!..

— Çocuksun be! Kendi zamanımda bir hiçtim. Bütün marifetim harbe girip çıkmaktan ibaretti. Fakat Zart'la vücut değiştirdikten sonra, kâinatın en büyük İmparatorluklarından birinin Prensi buldum kendimi... Sen bu değişiklikten memnun olmaz mıydın?

— Fakat beyin tarayıcısının kaydettiğine göre: Zart Arn-'la tekrar vücut değiştirerek Arza dönmeği vâdetmişsin. Bu muvakkat ihtişama vedâ etmen lâzım gelecek.

Gordon pişkin pişkin başını salladı:

— Vay canına! Bu sözü tutacak kadar enayi miyim ben?

Yani hakiki Zart'ı atlatıp vücudunu ve mevkiini muhafaza mı edeceksin?

— Yahu, bari sen kalkıp da bana dürüstlük dersi verme. Sen gözündeki odunu görmüyorsun da, benimkindeki çöpten mi bahsediyorsun? Benim yerimde olsan, benim düşündüğüm kadar da düşünmezdin. Şuraya gelmişim, kâinatın en mühim çehrelerinden biri olarak kabul edilmişim, bugüne kadar gördüğüm kızların en güzeliyle evlenmek üzereyim. Kimse hüviyetimden şüphe etmiyor. Ve bütün bunları muha-

faza etmek için Zart Arn'a verdiğim sözü unutmak kâfi... Sen benim yerimde olsan ne yapardın?

Şor Han kahkahayı bastı:

Con Gordon! Sen benim ölçülerime gelir bir maceraperestsin. Vay anasını be! Eski devirlerde de yürekli adamlar yetişirmiş yahu!..

Neş'esi yerine gelmiş gibi Gordon'un omuzuna vurdu:

Aldırma, Gordon, dedi. Ben sırrını biliyorum diye üzme kendini. Benden başka bilen yok. Bu bilginler de asla konuşmazlar. Gene, ümit ettiğin gibi Prens Zart Arn olarak yaşayabilirsin.

Gordon oltaya yakalanmış gibi görünmeğe çalıştı:

Beni ele vermiyecek misin?

Niye vereyim? Biz birbirimizin işine yarayabiliriz.

Gordon, bu herifin keskin, siyah gözleri arkasında bir makine gibi çalışan amansız beynini düşündü. Bu zehir gibi zeki adamı atlatabilmek çok güç bir iş olacaktı. Fakat bu işi başaramazsa Lianna'nın hayatı ve İmparatorluğun istikbali tehlikede idi.

— Kendini kalkacak kadar kuvvetli hissediyor musun? Gel de bu mevzuu etraflıca konuşalım...

Şor Han'ın yardımiyle kalktı. Lâboratuardan çıkarken Durk Undis, Gordon'a hayalet görmüş gibi baktı: Belli ki, buradan canlı çıkacağını tahmin etmiyordu. Şor Han sırıttı:

— Hallettik, Durk!. dedi. Prens Zart bizimle işbirliğine razı oldu.

— Demek Disrüptör'ün sırrını aldınız?

Şor Han kaşlarını çattı:

Sözümden şüphe mi ediyorsun?

Şor Han'ın hususi dairesine gittiler. Durk Undis kapıda kalmış, içeri girmemişti. Bulut hâkimi, dairesinin fakir mef-

— Şu içinde yaşadığım ahıra bak! Fakat bunlar hep, sadık adamlarıma tesir ediyor. Yaşadığımız fakir, zavallı hayatın kötülüklerini silâh gibi kullanarak onları ikna ettim. Tabiî işi bozar diye kendim de rahat yaşayamıyorum. Gordon'a bir sandalya gösterdi, kendi de oturarak dikkatle Gordon'a baktı:

— Bu işe inanmak hakikaten güç yahu, dedi. İki yüz bin sene evvelki maziden hortlamış bir adamla konuşmak! Sizin devrinizde, insanlar daha arzı terketmemişken hayat nasıldı, kuzum?

— Vallahi, esasına bakarsan, pek farklı değildi. O zaman da üstüste harpler vardı. İnsanlar pek değişmiyor galiba.

Bulut hâkimi hak verdi:

— Kitleler daima ahmaktır. Sizin eski seyyarede birkaç milyon adam çarpışır, bu devirde de on binlerce yıldız dünyası birbirlerini mahveder. İşin aslı değişmemiştir. Gordon, sen hoşuma gitmeğe başladın. Zekisin, cesursun, akıllısın... Zeki olduğun için anlarsın ki, geçici bir sempati ile sana karşı tavrımı değiştirmem. Fakat kendi menfaatim de öyle icap ettiriyor. Seninle birleşirsek birbirimize faydalı oluruz.

Gordon bu teklifi bekliyordu, fakat şaşırmış görünmeğe çalıştı:

— Yani beni, Galaksi'nin zahirî hükümdarı mı yapacaksın?

— Neden olmasın? İmparatorluğun meşru Prensi Zart Arn olarak isyanlara mahal vermezsin. Tabiî hakikî kudret perde arkasında, bana ait olur. Bir bakımdan sen Zart Arndan da daha çok işime yararsın. Onun namuslu tarafı tutup bana müşkülât çıkarabilirdi. Fakat bu kâinatta senin kimseye namus borcun yok, şu halde menfaatin icabı bana bağlı kalman daha kolay olur.

Con Gordon ruhunda bir zafer sarhoşluğu hissetti. Zaten bütün gayesi Şor Han'ı bu şekilde düşünmeğe sevket-

mek ve kendisinin maziden hortlamış, namus fıkarası, menfaat düşkünü bir maceraperest olduğuna inandırmaktı.

Fakat birdenbire Gordon'un beyninde hazırlamakta olduğu plân parça parça oldu. O âna kadar hissetmediği kuvvetli bir hırs benliğini doldurdu:

Şor Han'la hakikaten anlaşabilirdi. Hakikaten bütün Galaksi'nin kukla hâkimi olabilirdi. Kukla olsun ne farkeder? Binlerce, on binlerce muazzam güneşin etrafında dönen sayısız seyyarenin varsın kukla hükümdarı olsun. O, Con Gordon, alelâde bir Nevyork çocuğu... Neden olmasın?

Onu İmparatorluğa bağlayan ne var? Neden kendi menfaatını düşünüp te insanlık tarihinde hiçbir ferdin tahayyül bile edemiyeceği kudret ve ihtişama erişmesin? Hey gidi Cengiz Han, hey gidi Attilâ, Sezar, Napolyon, Hitler!... Kukla sizlersiniz.

GALAKSİ'NİN ESRARI

Fakat, hayır! Kimseye bir şeref borcu olmasa bile, hattâ Zart Arn'a verdiği sözü de bir kenara bıraksa, kendi vicdanına karşı mesuldü ve bir yalan üzerine kurulmuş hayatı, o, yani Nevyorklu muhasebe kâtibi Con Gordon, yaşayamazdı.

Gordon bunları düşünürken, Şor Han onu dikkatle süzüyordu:

— Şaşırmakta haklısın Gordon, bu hakikaten görülmemiş bir fırsat.

— Birçok müşkülât var, onları düşünüyorum. Meselâ: Disrüptör...

— Evet. Ben de Disrüptör'ün sırrını elde ettim sanıyordum. Maaamfih onsuz da yapabiliriz. Korbulo nasıl olsa taarruz edeceğimiz gün Jal Arn'ı vuracak. Disrüptör'ü kullanacak adam kalmıyor Biz onsuz da yaparız

— O, işin seni ilgilendiren tarafı. Bir de beni ilgilendiren tarafı var: Disrüptör'ün sırrını vermezsem senin adamların bile beni kabul etmezler. Diyecekler ki, «Madem ki Zart Arn bizimle beraber, öyleyse Disrüptör'ün sırrını versin.» Bu işin altından Çapanoğlu çıkar. Hem yahu! Bu, Disrüptör dediğiniz de nedir, kuzum? Şimdiye kadar rol icabı bilir görünüyordum, fakat esasında hiç haberim yok.

— Disrüptör'ün ne olduğunu kimse bilmez. Maamafih iki bin senedenberi anlatılagelen bir efsanesi var. İki bin sene evvel korkunç, gayri beşerî Macellan Galaksi'si mahlûkları bizim Galaksi'ye hücum etmişler, hattâ birçok yıldız krallığını da istilâ etmişler. O zamanki İmparator Bren Bir, devrinin en ileri gelen bilginlerindenmiş, Macellan'lı korkunç mahlûkları meçhul, fakat son derece kuvvetli bir silâhla imha etmiş, hem yalnız onları değil, istilâ ettikleri yıldız topluluklarını da beraber. Az kalsın bütün Galaksi'yi imha ediyormuş. Bren Bir'in kullandığı silâhın sırrını yalnız İmparator ailesi bilir, o zamandanberi kullanilmamıştır. Fakat bu efsane bütün Galaksi'yi bir kâbus gibi sarar. İki bin senedenberi bu, İmparatorluğun temel taşıdır.

— Tevekkeli değil, ele geçirmek için bukadar uğraşıyorsun. Maamafih belki o sırrı da ele geçirebiliriz.

— Nasıl?

— Asıl Zart Arn'dan öğrenebiliriz. Arz'a gidip onun eski lâboratuvarında, kendisiyle düşünce teması yapabilirim: «Şor Han beni esir etti, Disrüptör'ün sırrını vermeden bırakmıyor.» diyebilirim. Zart'ın burada sevdiği bir karısı var; tabiî o da buraya kendi devrine dönmek ister. Tahminime göre bu sırrı böylece alabiliriz. Sırrı alır almaz âleti kapatır, teması keserim. Varsın çatlak herif yirminci asırda çürüsün dursun.

— Bu olabilir, fakat en mühim mesele seni Arz'a götürebilmektir. Şimdi bütün İmparatorluk hudutları vızır vızır devriye dolu, ana filo da Pleyat yıldızları civarında ma-

nevrada. Korbulo devriye faaliyetini gevşetir ve ana filoyu başka tarafa gönderirse, şüphe davet eder. Seni oraya götürebilecek yegâne gemi bir korsan gemisidir.

Gordon korsan gemilerinin diğerlerinden farklı olduğunu bilmiyordu. Şor Han'a sordu, o gülerek:

— Senin yabancı olduğunu unutuyordum, dedi. Bu cehaletinle Zart Arn rolünü nasıl oynayabildin, şaşıyorum doğrusu.

— Onu gel de bana sor! Nasıl terlettiler beni...

— Korsan gemisi, küçük çapta, nisbeten hafif silâhlarla mücehhez bir harp gemisidir. Fezada görülmeden seyahat edebilir. Gemi etrafında bir kuvvet sahası yaratarak ışık ve radar gibi bütün dalgaların bu küreye çarparak kırılmasını temin eder, böylece geminin mevcudiyetinden kimsenin haberi olmaz. Fakat bu gizleyici kuvvet küresini uzun müddet devam ettiremez. ancak 20 ilâ 30 saat böyle gizli seyahat edebilir.

— Anlıyorum. Arz'a gidebilmek için de bundan başka çare yok galiba...

— Durk Undis'le seçme bir ekip seni götürür.

Gordon bunu beğenmedi. Undis'in kendisinden nefret ettiğini biliyordu. Hem de onu atlatmak başka bir subayı atlatmaktan daha güç olacaktı.

— Fakat Durk Undis benim hakiki Zart Arn olmadığımı öğrenirse...

— Öğrenemez. Ona yalnız seni Arz'a kadar götürüp salimen geri getirmesini emrederim.

— Bu sözü söylerken Durk bana muhafızlık edecekmiş gibi konuşuyorsunuz, bana itimadınız yok mu?

Şor Han gülerek cevap verdi:

— Sana itimadım olduğunu da nereden çıkardın? Benim kimseye tam itimadım yoktur delikanlı! Yalnız menfaati için

benimle işbirliği edenlere nisbî bir itimat beslerim. O kadar...

Gordon bu tehlikeli oyunu kendinden daha üstün bir hasımla oynadığını bir kere daha acı acı itiraf etti. Fakat fırsattan istifade etmeyi de ihmal etmedi:

— Haklısın Şor Han, ben de sana tamamiyle itimat etmek niyetinde değilim. Lianna beraber gelmezse gitmem. Ben Arz'da bu işi halletmeğe uğraşırken kızı burada senin yanında bırakamam.

Şor Han içten gelen bir kahkaha savurdu:

— Ha! Ha! Haaa! Ahpab şunu bil ki menfaatimle arama bir kadın sokmam. Hem bence her kadın birbirinin aynıdır. Amasyanın bardağı biri olmazsa, biri daha...

Gordon'un seyahatinin teferruatını da müştereken tesbit ettiler ve genç yirminci asırlı yorgun olduğunu söyleyerek müsaade istedi. Durk Undis onu kendisine tahsis edilen daireye kadar götürdü.

Lianna, oturduğu yerden fırlayarak koştu, gözleri yaşlıydı:

— Zart, sana birşey yapmadılar ya! diye haykırdı, o kadar korktum ki...

Kız Gordon'a âşıktı. Bu hakikat yüzünden, gözlerinden okunuyordu. Prensesi kucağına alıp, bir öpücük yağmuruna tutmamak için kendisini güç tuttu.

— Mühim birşeyim yok Lianna, yalnız biraz sarstılar. Bulut bilginlerinin pek tatlı olmayan bir taraflarıyla tanıştım.

— Sana işkence mi yaptılar? Disrüptör'ün sırrını verdin mi?

— Hayır vermedim, vermiyeceğim de... Bu sırrı benden alamıyacağına Şor Han'ı ikna ettim. Zor oldu ama, kurnaz herife Arz'daki lâboratuvarıma gitmeden hiçbir şey söyliyemiyeceğimi anlattım. Yarın bir korsan gemisiyle hareket edeceğiz.

Lianna'nın gözleri sevinçle parladı:

— Zart, onu atlatabilecek misin? Bir plânın var mı?

— Maalesef hiçbir plânım yok. Bu sadece Bulut'tan çıkmak için bir dalavere. Ama ondan sonra ne yapacağız, pek bilmiyorum. Bizi Durk Undis götüreceğine göre hiç te kolay olmıyacak.

Genç kız itimat, aşk ve cesaret dolu gözlerle Gordon'u süzdü, yumuşak bir sesle:

— Başaracağız Zart! dedi, sana itimadım var.

Ertesi gün Tallarna hava limanından, bir korsan gemisinin ince ve parlak silueti karanlık semaya yükselerek uzaklaştı. Gemide Gordon ve Lianna vardı...

SABOTAJ

Durk Undis, korsan gemisi Dendra'nın orta koridorunda, Lianna ile Gordon'a yol gösterdi. Kamaranın kapısına gelince soğuk bir reverans yaptı:

— Bu kamaralar emrinize tahsis edilmiştir. Arz'a gidinceye kadar hiçbir sebeple bu daireyi terketmiyeceksiniz! dedi.

Gordon birden parladı:

— Hayır bu dairede oturmıyacağız. Prenses Lianna zaten seyahatten muztarip. Günlerce bu kutu gibi kamarada kalamaz.

— Şor Han, gayet sıkı muhafaza altında bulundurulmanızı emretti.

— Seyahatin her dakikasını bu küçük kamaralarda geçirmemizi Şor Han kendisi mi söyledi?

Undis tereddüt etti. Gordon onun hafif tereddüdünü görerek biraz daha sıkıştırdı:

— Eğer biraz dolaşmak, hareket etmek imkânını bulamazsak, bu plânın tatbikinden vazgeçiyoruz.

Gordon iyi tahmin etmişti: Durk Undis, Şor Han'a gidip te işin böyle ehemmiyetsiz bir sebeple suya düştüğünü söyliyemezdi. Nihayet süngüsü düştü:

— Pekâlâ, günde iki kere koridorda gezmenize müsaade edilecek.

Bu, Gordon'un istediğinden çok azdı, fakat daha fazla birşey yapamıyacağını anlayarak kabul etti. Lianna ile birlikte, iki kamaralı daireye girdiler; kapı arkalarından kilitlendi:

— Kapalı olmak beni rahatsız etmiyor Zart! Yoksa bir plânın mı var?

— Evvelce bahsettiğimden başka birşey düşünmedim. Ne yapıp yapıp İmparatorluk devriyelerinden birinin dikkatini çekmeliyiz. Nasıl yapacağımızı bilmiyorum ama, bir yolu olsa gerek.

— Bu korsan gemisinin herhalde çok hassas radar tertibatı vardır ve bizim devriye gemilerini onlar bizi tesbit etmeden çok evvel farkedecektir. Devriye gemilerini geçinceye kadar da gizlenerek seyahat eder.

Karanlık ve yürek sıkıcı bir boşluktan çıkıp, ancak ertesi günü fezanın yıldızlarla bezenmiş aydınlığına çıktılar. Korsan gemisi derhal süratini arttırdı.

Gordon ve Lianna, lombozdan göz kamaştırıcı Galaksi manzarasını seyrettiler. Kanopus'un uzak hayali sol tarafta kalıyor, geminin rotası istikametinde, aralarında Orion Nebulasının ateşten bir nokta halinde farkedildiği, yabancı yıldızlar kubbesi parlıyordu.

İmparatorluğa dosdoğru gitmiyorlar, Orion Nebulasının batısından geçerek devriyelerin seyrek oldukları yerden dönecekler.

Yani yolu uzatıp, İmparatorluğa arka kapıdan gireceğiz. Beni kaçırmağa gelen korsan gemisi de muhtemelen aynı yolu takip etti. Bu yolda yakalanmak ihtimalimiz çok azdır.

Ancak birkaç devriye ile karşılaşabiliriz ki, Durk Undis onları da gizlenme ile atlatabilir.

Cesareti kırılan Gordon, uzaklara, Kanopus tarafına bakarak düşünceye daldı. Ne tarafa baktığını farkeden Lianna:

Muran'ı mı düşünüyorsun? diye sordu.

Muran mı? Hayır. Turun'da alçakça bir komplo ile Jal Arn'ı da babam gibi öldürerek İmparatorluğu mahvetmeğe çalışan Korbulo'yu düşünüyorum.

Hiç olmazsa Korbulo'nun ihanetini haber verebilsek. Birliğin taarruzu suya düşerdi.

Bunu da bizden başka kimse yapamaz!

Seyahatlerinin dördüncü günü, Dendra, İmparatorluk hudutlarına tamamen girmişti. Orion Nebulasının arkasından dolaşan rotasını takip ediyordu.

O zamana kadar iki defa geminin alârm çanları çalmış ve her ikisinde de Gordon ve Lianna geminin etrafını saran kamuflaj perdesini görmüşlerdi.

Alarm ertesi sabah gene çaldı. Akşama doğru tekrar

Son defasında Gordon ve Lianna Bulut'lu bir muhafızın nezareti altında koridorda geziyorlardı. Alârm çalmağa başladığı anda muhafız bağırdı:

Derhal kamaraya dönün!

Gordon zaten bu ânı bekliyordu; fırsattan istifade etmeliydi. Gizleme türbinlerinin gürültüsü kulaklarını doldururken Lianna'nın kulağına:

— Kabineye girerken yalancıktan bayıl, diye fısıldadı.

Bulutlu muhafız birkaç adım gerilerindeydi. Kapının yanına gelince Lianna:

— Zart, fena oluyorum! diyerek yere yıkılıverdi.

Gordon kızı tutarak, telâşla:

Bayıldı, yardım edin de kamaraya götüreyim, dedi.

Nöbetçi onları bir an evvel kamaraya sokmak gayesiyle, ihtiyatsızlık ederek, yanlarına geldi. Lianna'yı kaldırmak

üzere eğildi. Gordon şimşek gibi bir hareketle Lianna'yı bıraktı ve nöbetçinin atom tabancasını kavradı. Bu hareket o kadar çabuk olmuştu ki, asker ne olduğunu anlayıncaya kadar tabanca Gordon'un eline geçmiş ve asıl sahibine doğru çevrilmişti. Herif soğukkanlılığını kaybetmiyerek bağırmağa teşebbüs etti; fakat ağzını açmasiyle, Gordon'un herifin alnına tabancanın namlusunu vurması bir oldu. Hareketsiz yere yıkıldı.

— Çabuk Lianna, herifi kamaraya atalım.

Bir anda adamı kamaranın içine çektiler. Gordon adamın üzerine eğildi:

— Lianna, diye fısıldadı, tam beklediğimiz fırsat.

Derhal adamın üniformasını çıkardı. Lianna heyecanla:

— Zart! Ne yapmak niyetindesin? diye bağırdı.

— Civarda hiç olmazsa bir tane devriye gemisi olması lâzım. Gizleme tertibatını bozabilirsem, devriye bizi radarla tesbit ederek yakalayabilir.

— Belki de bizi tuzla buz ederler.

— Olabilir! Fakat sen razıysan ben bu tehlikeyi göze alacağım.

— Tabiî razıyım Zart. Bütün Galaksi'nin istikbali buna bağlı.

— Sen burada kal. Ben, bu üniformayı giyeceğim.

Yarım dakika sonra Gordon üniformayı giymiş, başlığı da başına geçirmişti. Atom tabancasını da alarak koridora çıktı.

Gizleme perdesi hâlâ devam ediyordu. Gordon geminin kıçına doğru yürüdü. Gizleme cereyanlarının, geminin kıç tarafındaki bölmeden geldiğini daha evvelden tesbit etmişti. Jeneratörlerin gürültüsüyle istikametini tayin ediyordu. Koridorun sonuna vardı. Dar bir merdivenden orta bölmeye indi, burada kapılar açıktı. Hareket jeneratörleri dairesine baktı: subaylar uçuş tablosunun, tayfalar homurdayan dev makinelerin âyar ibreleri başında, işleriyle meşguldüler.

Gordon kapıdan geçerken bir subay taaccüple ona baktı, fakat üniformayı farkedince işine devam etti. Herhalde onu, yukarıdaki esirleri kamaraya kilitledikten sonra yerine dönen nöbetçi sanmıştı.

Gizleme jeneratörlerinin sesi şimdi gayet yakından geliyordu. Dairenin kapısı da açıktı. İçeride iki subay ve dört er vardı. Enerji lâmbalarının arkasında, ana şalterin başında bulunan subay, erlerden birine birşey söylemek üzere döndü. Gözü Gordon'a takıldı:

Zart Arn! Dikkat! diye tabancasına sarıldı.

Gordon ateş etti. Bu silâhı ilk defa kullanıyordu. Acemiliği onu şaşırttı. Enerji lâmbalarına nişan almıştı, fakat silâh yukarı doğru tepti. Atomik mermi tavana isabet etti. Subayın tabancasından sakınmak için eğildi. Tam o sırada, arkasındaki kapının üzerinde, biraz evvel tam başının bulunduğu hizada birşey parladı: bu subayın attığı mermiydi.

— Alârm çalınız! Alârm çalınız!

Gordon bir daha ateş etti. Bu sefer enerji lâmbaları müthiş bir gürültü ile infilâk etti. Şerareler ıslık çalarak yanıp söndü. Acı bir çığlık ortalığı kapladı, içeride iki er ve bir subay jeneratörden boşanan radyoaktif şerare ile bir anda kömür oluverdiler. Gordon'a ateş eden subay dehşet içinde, onları seyrediyordu. Onun kendine gelmesine fırsat vermeden, Gordon bir daha ateş etti. Subay kıvranarak yere yuvarlandı.

Gordon nihayet jeneratöre döndü ve ateş etti. Bütün gizleme dairesi bir cehennem manzarası almıştı. Son kalan iki adam mor alevler içersinde canhıraş çığlıklar atarak yıkıldılar.

Gordon koridora kaçtı. Lombozdan bakınca karanlık ufuk yerine yıldızlı fezayı görünce bir zafer nârası attı.

Üst bölmeden bir ses:

Gizleme perdesi bozuldu! diye bağırıyordu.

Ziller çalıyor, üst bölmeden telâşlı ayak sesleri gizleme odasına doğru koşuyor, bir bağırışma, bir telâştır gidiyordu.

Gordon'un bulunduğu koridorun öbür ucunda bir düzine kadar asker gözüktü. Koşarak ona doğru geliyorlardı. İşinin bitmek üzere olduğunu anladı, atom tabancasını askerlere çevirdi, birkaç el ateş etti. Altı, yedi kadar asker kıvrılarak karmakarışık yere yuvarlandılar. Diğerleri bir an durakladılar. Gordon tetiğine bir daha bastı, fakat silâh patlamadı. Askerler vahşi bir çığlıkla saldırdılar.

Fakat dehşetli bir infilâk korsan gemisini sarstı. Geminin bir yerinde bir çatırtı koptu. Gordon yere yuvarlandı. Dışarıda feza alev gibi kıpkızıldı. Korkunç bir ses gürledi:

— Devriye bizi gördü. Herkes savaş mevkiine!

Bir diğeri isabet aldık, diye haykırdı.

Sesin hemen arkasından, otomatik bölme kapıları kapandı; Gordon'un bulunduğu koridor otomatik kapılarla ikiye bölünmüştü, askerler bir tarafta o bir tarafta kaldı.

Bütün bu hercümerç arasında Durk Undis'in emreden sesi yükseldi:

— Savaş mevkiine! Feza elbisesi giy! Gemi yaralandı, düşmanla çarpışacağız!

Geminin her yerinde çanlar çalıyor, alârm düdükleri ötüyordu. Birkaç saniye sonra gemi atomik topların ateşe başlamasiyle sarsıldı. Gordon, fezada çok uzaklarda yanıp sönen kıvılcımlar gördü.

Feza düellosu!

Sabotajı muvaffak olmuş, devriye korsan gemisini görmüş, derhal ateşe başlamıştı.

Birden aklına geldi:

— Lianna!.. Linanna'ya birşey olursa...

Dar merdivenlerden üst bölmeye çıktı. Lianna koridorda ona doğru koşuyordu. Yüzü soluktu, fakat halinde korku alâmeti yoktu.

— Zart, burada dolapta feza elbiseleri var. Çabuk ol! Gemi şimdi bir yara daha alabilir.

Kamarada her ikisi de feza elbiselerini alelacele giydiler. Bu elbise sertleştirilmiş bir madenî dokudan yapılmıştı. Baş yerlerinde yuvarlak başlıklar ve başlık kapanınca otomatik olarak çalışmağa başlayan oksijen imâl ediciler vardı. Lianna:

— Korsan, gizleme perdesi arkasına saklanamayınca devriye gemiyi berhava edecek, diye bağırdı.

Feza elbiselerinin başlıklarını kapatmış olmalarına rağmen, her elbisede bulunan alıcı verici çok kısa dalgalarla çalışan radyo sayesinde rahatça konuşabiliyorlardı.

Gordon lombozdan bu çarpışmayı hayretler içinde seyrediyordu. Her iki gemi akıllara durgunluk verecek bir süratle hareket ederek birbirlerini avlamağa çalışıyorlardı. Saniyede salıverdikleri birkaç yüz atom bombası, gemilerin arasındaki muazzam mesafeden dolayı uzakta ancak binbir kıvılcım gibi yanıp sönüyor, sanki ortalık sun'î bir yıldız yağmuruna tutulmuş gibi oluyordu.

Kendi yakınlarında, fakat gene de kilometrelerce uzakta, devriyenin bombaları, göz kamaştırıcı bir patlayışla meşaleler yaratıyor, sonra kısa müddetle arkasındaki yıldızları kapayan bir bulut haline inkilâp ediyordu. Bir an sonra o bulut ta dağılıyordu.

Gordon hayretler içinde bu feza savaşını seyrederken, aklına yer yüzündeki kendi uçak savaşları geldi. Teknik, taktik ve netice bakımından kendi savaşlariyle bunun arasında o kadar büyük farklar vardı ki... Yakında patladığını zannettiği bir bombanın âdeta bütün ufku kaplayan meşalesi geminin akıl durduran sürati yüzünden bir an içinde uzakta, çok uzakta parlak bir noktadan ibaret kalıyordu.

Bir aralık, Dendra o âna kadar olan infilâkların en büyüğüyle sarsıldı. Feza elbiselerinin radyosunda bir ses:

— Hareket dairesinin iki jeneratörü durdu. Yalnız iki jeneratör çalışıyor! diye haykırdı.

Durk Undis sert bir emirle cevap verdi:

— Çalışmanıza devam edin. Devriyeyi yeni silâhımızla infilâk ettireceğim.

Yeni silâh mı? Gordon Şor Han'ın sözlerini hatırladı: Bulut"un elinde herhangi bir gemiyi derhal tahrip edebilecek, gayet tesirli ve gizli bir silâh bulunduğunu söylemişti.

— Lianna, şimdi bizimle meşgul olamıyacak kadar telâş içindedirler. Belki kaçabiliriz, feza tahlisiyelerinden biriyle kaçabilirsek, belki devriyeye çıkabiliriz.

— Deneyelim Zart.

— Haydi!

Dendra hâlâ şiddetle sarsılıyordu. Gordon, ilerlerken düşmemesi için Lianna'yı tutuyordu.

Geçtikleri yerlerdeki topçular onlara dikkat etmiyecek kadar meşguldüler.

Feza tahlisiyelerinin bulunduğu yan bölmeye açılan kapıya geldiler. Gordon kapının kilidiyle uğraştı, açamadı. Bir de Lianna denedi o da açamadı:

— Zart, otomatik kilit yerine oturmuş, demek ki tahlisiye tahrip edildi yahut kullanılamıyacak durumda.

Gordon ümidini kaybetmedi:

— Öteki tahlisiyelere gidelim, öbür tarafa...

Dendra hâlâ delice sallanıyor, geminin her tarafı çatırdıyordu. Fakat o anda Durk Undis'in vahşi sesini duydular!

Ve bunu umumî bir zafer nidası takip etti:

— Vuruldu!

En yakın lomboza koşan Gordon, tâ uzakta boşlukta büyük bir parlama gördü. Bu, atom mermilerinin kıvılcımı değildi. Göklerde kuyruklu bir yıldız gibi şeref imzası atan İmparatorluk devriyesinin infilâkıydı. Birdenbire parladı ve birdenbire söndü.

. Devriyeyi tahrip ettiler Zart!

— Evet Lianna, fakat gene de tahlisiyelerden biriyle kaçabiliriz.

Diğer tahlisiyelere gitmek üzere döndüler, karşılarına perişan bir subay çıktı.

— Yakala!

Gordon ümitsiz bir gayretle saldırdı. Sallanan geminin yalpasiyle sendeledi. İki subay daha geldi. Hep beraber yere yuvarlandılar. Etrafta başka sesler duyuldu. Birkaç kişi Gordon'u omuzlarından tutarak kaldırdılar. Birkaç kişi de Lianna'yı tutuyordu. Durk Undis, başlığının altında yüzü hiddetten kıpkırmızı:

— Alçak, diye bağırdı, bu İmparatorluk köpeklerine itimat edilmiyeceğini Şor Han'a söylemiştim.

Subaylardan birisi kudurmuş bir hiddetle:

— İkisini de gebertelim, dedi, gizleme dairesini berbat eden bu heriftir!

Hayır, öldürmeyeceğiz. Bulut'a döndüğümüz zaman Şor Han onların icabına bakar.

— Şayet Bulut'a dönebilirsek!.. Dendra sakatlandı. Son iki jeneratör güç belâ çalışabiliyor. Tahlisiyeler harap oldu. Dönüş yolunun yarısına bile gidemeyiz.

— Öyleyse Şor Han bize imdat gemisi gönderinceye kadar bir yerde saklanmamız lâzım.

— Nerede saklanacağız? Burası İmparatorluk fezası. Bu devriye, biz onun işini bitirmeden muhakkak burada bulunduğumuzu rapor etmiştir. 24 saat geçmeden burası İmparatorluk filolariyle dolar.

Durk Undis dişlerini sıktı:

— Biliyorum, buradan uzaklaşmamız lâzım ve gidecek bir tek yer var.

Bir lombozdan Orion Nebulasının parlayan bulutunun tam iç kenarında bakır renkli bir yıldızı gösterdi:

Şu bakır güneşin, haritada gayri meskûn gözüken bir seyyaresi var. Orada yardım bekleyebiliriz. Biraz öteberi atıp ta geminin tahrip olduğu intibaını verebilirsek, İmparatorluk devriyeleri bizi uzun zaman aramazlar.

— Fakat haritalar bu güneşi ve seyyaresini bir kozmik toz hortumunun ortasında gösteriyorlar, oraya gidemeyiz.

— Hortum bizi seyyareye çekecek. Biz çıkamayız, fakat kuvvetli türbinli bir imdat gemisi çıkar. Jeneratörlerden alabileceğimiz süratle o seyyareye doğru yol alın. Tallarna'ya mesaj göndermek için enerji ziyan etmeyin, mesajı seyyareye vardıktan sonra gönderebiliriz.

Ve Gordon'la Lianna'yı göstererek:

— Bu iki köpeği de bağlattırın ve her an başlarında silâhlı nöbetçi bulundurun.

Gordon ve Lianna'yı bir madeni kamaraya tıktılar. Duvarlar feza savaşında bir hayli zedelenmişti. Her ikisini de yaylı, mecburî iniş koltuklarına oturttular. Plâstik atkılarla kollarını ve ayaklarını bağladılar. Yanlarına da silâhlı ve iri yarı bir Bulut askeri bıraktılar.

Gordon sağa sola sallanarak koltuğunu Lianna'ya doğru çevirdi:

— Lianna, bir kurtuluş çaresi buluruz ümidiyle işleri büsbütün berbat ettim, dedi.

Bir defa denemeğe mecburduk. Zarl. Hiç olmazsa Şor Han'ın plânını bozduk.

Fakat Gordon bedbindi. Teşebbüsü acıklı bir fiyasko ile neticelenmişti. Kendisi hiçbir istifade temin edemediği gibi Şor Han'a ve Bulutlu subaylara da düşman olduğunu göstermişti.

Turun'u Korbulo'nun ihanetlerinden haberdar etmek ümitleri de tamamen suya düşmüştü. Şimdi her ikisini de Bulut'a geri götürecekler ve Şor Han'ın amansız intikamının pençesine teslim edeceklerdi.

Gordon kendi kendine küfürü bastı ve:

Aslâ! diye düşündü, Şor Han'ın eline düşmektense şu heriflere fırsat verir, bizi kısaca öldürmelerini sağlarım.

Dendra sağlam kalan iki jeneratörün gayretiyle ağır ağır ilerliyordu. Hortumun çekiş sahasına geldikleri zaman türbinler büsbütün durdu. Az sonra, gemi Nebulanın acaip ışığına girdi. Gövdesinden zaman zaman çatırtılar geliyordu. Bir asker, nöbet değiştirmek üzere kamaraya geldiği zaman, askerlerin konuşmasından gemide subaylar dahil ancak 18 kişinin kaldığını öğrendiler.

Başıboş gemi, biraz sonra kuvvetli akıntıların, oyuncağı olarak, sallanmağa başladı. Sallantılar gittikçe artıyordu. Öyle bir hale geldi ki, Gordon geminin bu hırpalanmaya tahammül edemeyip parçalanacağını zannetti.

Nihayet kuvvetli bir gümbürtü ve dakikalarca süren ıslık sesi duyuldu. Lianna:

— Geminin içindeki hava boşaldı, dedi. Allahtan ki sırtımızda feza elbiseleri var.

Gordon'un zaten ölümden başka ümidi kalmamıştı.

Feza gemisini sürükleyen akıntı son derece şiddetlenmişti. Gordon, her an seyyareye yaklaşıp yer çekiminin şiddetiyle parçalanmalarını bekliyordu. Fakat az sonra yorgun jeneratörler tekrar çalışmağa başladı. Durk Undis'in emri duyuldu:

— Mecburi inişe hazır ol!..

Gordon, süratle onlara doğru yükselen toprak rengi ormanların manzarasını görür gibi oldu. Sürat kesmek için son takatlerini harcayan jeneratörlerin can çekişen homurtusu kulakları doldurdu, sonra ânî bir sadme Gordon'u karanlıkların koynuna fırlattı.

Lianna'nın sesiyle kendine geldi. Genç kız bağlı bulunduğu koltuktan ona doğru eğilerek:

— Zart! Zart! Yaralandın mı? Koruyucu koltuğun tamamen parçalandı, diye soruyordu.

— Birşeyim yok, yalnız biraz kendimi kaybettim.

Etrafına bakındı, Dendra'da feza gemisi denecek bir taraf kalmamıştı. Karmakarışık bir maden ve plâstik yığını halindeydi. Geminin gövdesi mukavva gibi katlanmış, madenî kirişler ve kaburgalar acaip şekilde burkulmuş, kıvrılmışlardı. Bulundukları kamaranın parçalanmış duvarından bakır rengi ve sıcak bir ışık giriyordu.

Gordon dışarıyı sarahatle görebiliyordu:

Geminin enkazı, toprak rengi yaprakları sarı gövdelerinden doğrudan doğruya yükselen acaip ağaçlardan mürekkep bir ormana düşmüştü. Bazı ağaçlar ve siyahlı sarılı çiçek açmış garip çalılar enkazın altında ezilmişti. Gerilerde yarasa kafalı çirkin mahlûklar uçuşuyordu.

Jeneratörlerin homurtusu yeniden başladı. Lianna:

— Galiba jeneratörlerde pek hasar yok, dedi.

— Bulut'a imdat mesajı gönderecekler herhalde...

Feza elbiselerini çıkarmış bir subay geldi; nöbetçiye:

— Esirlerin feza elbiselerini çıkar fakat bağlarını çözme, diye emir verdi.

Gordon, ağır ve rahatsız elbiselerden kurtulduğuna memnundu. Ciğerlerine çektiği hava teneffüse elverişli fakat acı, garip bir kokusu vardı. Hapis bulundukları dairenin karşı tarafında stereo kabinesi vardı. Biraz sonra çalışmaya başlayan vericinin hafif ıslığını işittiler.

— Burası Dendra! Burası Dendra! Dendra, Tallarna'yı arıyor! Dendra, Tallarna'yı arıyor!

Lianna ümitlendi:

Bu mesajlar nazarı dikkati çekmez mi? Bir devriye alacak olursa herhalde araştıracaktır.

— Zannetmem, Durk Undis herhalde hususî bir dalgadan neşriyat yapacaktır.

Durk Undis Tallarna ile güç belâ temas temin edebildi.

— Burası Dendra. Kaptan Undis konuşuyor: Stereo'yu çalıştıramıyoruz, enerjimiz kâfi değil. Parolamı veriyorum...

Sonra fezadaki savaşı anlattı. Bulundukları seyyarenin fezadaki mevkiini bildirdi.

Şor Han'ın sesi alıcıyı titretti:

— Zart Arn, gemiyi sabote mi etti? Bu kadar aptal olacağını tahmin etmiyordum. Sizi kurtarmak için derhal bir başka korsan gönderiyorum. O gelinceye kadar sükûtu muhafaza edin, İmparatorluk filosu kendi sahalarında olduğunuzu hissetmesin.

— Arz'a seyahate devam edecek miyiz?

— Katiyen! Zart Arn ile kızı Bulut'a geri getirin. Her ne pahasına olursa olsun kaçıp Turun'a varmamalarını temin edin.

Bulundukları vahşî ormandan bir tehlike gelip gelmiyeceğini bilmedikleri için, ihtiyatlı bulunup nöbet tutmağa karar verdiler. Bakır renkli güneş ufukta kaybolunca ortalığı yarı aydınlık bir gece kapladı.

Vahşî ormanın uzak bir yerinden, bir mahlûkun çığlığı geldi: bu, gırtlaktan gelen, hayvanî bir sesti, fakat insan sesine benzeyen bir tonu vardı. Durk Undis, telâşla emir verdi:

— Bu iri bir hayvana benziyor, gözünüzü açın!

Lianna titremeğe başladı:

— Bu nebula içinde kaybolmuş dünyalara ait esrarengiz hikâyeler anlatırlardı. Bu âleme pek az gemi gelmeğe cesaret edebilir.

Ben muvaffak olursam gemiler bu seyyareye gelecek Bulut'a dönmiyeceğiz!

Gordon, oturduğu emniyet koltuğunun kırılarak bir kenarında keskin bir köşe meydana geldiğini farketmiş, bileklerini bağlayan plâstiği, geceden istifade ederek kesmeği düşünmüştü. Gürültü yapmamak için pek yavaş sürtmek mecburiyetinde kalıyor. bu uzun ve yeknasak hareketten bilekleri yoruluyordu.

Sabaha karşı o vahşi çığlık uzaklardan aksederek onları uyandırdı. Ertesi gün ve daha ertesi gün hep beklediler. Fakat üçüncü gece bulundukları yeri dehşet tam mânasiyle istilâ etti.

O gece karanlık bastıktan sonra, nöbetçilerden birinin anî bir çığlığı ve onu takip eden bir atom silâhının infilâkı duyuldu. Durk Undis fırlayarak:

Ne oluyor? diye bağırdı.

— İnsana benzer mahlûklar var Fakat ateş ettiğim zaman sanki eridiler, kayboldular.

Bir başka ses dehşetle ilâve etti:

— Bir tane daha geliyor! Hayır iki tane! Bakın! Bakın!

Yarı karanlıkta müteaddit silâh sesleri işitildi. Durk Undis, telâşla emirler vermeğe başladı:

Lianna, lombozdan dışarı bakarak:

— Zart! Zart! Şuraya bak! diye haykırdı.

Dışarda bir sürü, insana benzer mahlûk, vahşî ormandan fırlayarak. 'enkaza doğru koşuyorlardı. Bunlar uzun boylu, sanki kauçuk yapılı, ateş gibi parlak gözlü mahlûklardı. Durk Undis ve adamları atom tabancalariyle bu mahlûklara ateş ediyorlar, her atom mermisinin bulunduğu yerdeki mahlûklar sanki eriyorlar ve lüzucî bir mayi kıvamına gelen vücutları ormanın içine doğru akıyordu. Korkunç bir ses:

— Bu taraftan da geliyorlar, diye bağırdı.

Durk Undis'in sesi bütün kargaşalığın üstünde yükseldi:

Tabanca ile durduramıyacağız. Jeneratörleri çalıştırın. tepki hortumlarını takın! Basınç şualariyle bu mahlûkları imha edelim.

Lianna, kauçuk vücutlu adamların, iki Bulut'lu askeri ormana doğru sürüklediklerini görünce, gözleri dehşetten büyüyerek:

— Zart! Bunlar canavar, dedi. Bunlar hayvan değil, insan da değil...

Savaş iyi gitmiyordu. Canavarlar Durk Undis'in adamlarını geminin enkazına doğru ricate mecbur etmişlerdi. Sanki bu acaip canavarlar atom silâhlarından müteessir olmuyorlardı. Çünkü vurulanlar sadece pelte haline geliyorlar ve akıyorlardı.

Jenaretörler çalışmağa başladı. Sonra iki asker ağır bir hortumu sürükleyerek geldiler. Hortumun ucuna, geminin hararetini temin eden, basınç şualarının tepki doğuran projektörlerinden biri takılmıştı.

— Çabuk! Acele edin! Herifler gittikçe çoğalıyor.

— Yol açın! Yol açın!

Şua projektörünün düğmesini çevirdiler. Projektörün memesinden fırlayan göz kamaştırıcı huzmeler kauçuk canavarları biçmeğe başladı. Zemin bir an içinde akan, sürüklenen bir mayi ile doldu. Mütecavizler ânî olarak ricate başladılar ve zemini kaplayan lüzucî mayi de ormanın esrarengiz derinliklerine akmağa devam etti.

İlerde, ormanın vahşî karanlıklarından gayri insanî çığlıklar geldi.

Durk Undis fırsattan istifade derek:

— Çabuk başka projektörler de takın... Onları başka türlü defedemeyiz.

— Peki ama, bunlar ne biçim mahlûk böyle?

— Yahu onu düşünmenin sırası mı? Tak şu projektörü...

Korkunç mahlûklar yarım saat sonra bir daha hücum ettiler. Fakat dört basınç şualı projektör onları çabucak dağıttı. Jeneratörler durduğu zaman kulaklarına çok uzaklardan, zenci tamtamlarına benzer, ritmik sesler gelmeğe baş-

ladı. Daha sonra kulakları yırtarcasına, çılgın, korkunç feryatlar yükseldi. Bu feryatlar kesilince kauçuk adamların boğuk, cırtlak sesleri muzafferane bir şekilde ortalığı kapladı. Gordon:

— Bunlar, kaçırılan iki askerin feryatları, Allah bilir onlara ne yaptılar, dedi.

— Zart, burası bir dehşet dünyası. Tevekkeli değil İmparatorluk bu seyyareleri kolonileri arasına almıyor.

Gordon, bıkmadan, yorucu hareketlerine devam ederek, plâstik bağlarını kesmeğe çalışıyordu.

Ertesi gün, toprak rengi yapraklı ağaçların vücuda getirdiği orman mutlak bir sükûnete gömülmüştü. Bu sükûnet aldatıcı bir emniyet hissi uyandırıyordu. Bir gece evvelki korkunç savaş sanki bir rüya idi. Ertesi akşam her projektörün başına iki kişi diken Durk Undis:

— Kauçuk mahlûklar gözükür gözükmez derhal harekete geçin, jeneratörler bütün gece çalışacak, diye emir verdi.

Karanlık basınca jeneratörler emniyet verici homurtularına başladılar. Az sonra da ormanın derinliklerinde aynı boğuk sesler duyulmağa başladı. Undis, adamlarına:

— Hazır olun! diye bağırdı. Gördüğünüz anda ateş açın!

Sanki onun emirlerine mukabele edermiş gibi, korkunç feryatlar yanıbaşlarında gürledi, aynı anda kauçuk adamlar vahşî bir karışıklıkla ağaçlar arasından fırladılar.

— Sokulmalarına müsaade etmeyin!

— Ölmüyorlar! Ölmüyor bu domuzlar! Eriyip uzaklaşıyorlar.

Gordon, kazazede geminin dışında devam eden, cehennemî mücadelenin çıldırtıcı gürültüsüne rağmen, soğukkanlılıkla düşünmeğe başlamıştı. Muhabere subayı şuracıktaki vericiyi çalıştırırken kaç defa göz ucuyla seyretmiş, nasıl çalıştırılacağını öğrenmeğe çalışmıştı. Düğmeleri tekrar kontrol etti. Bir düğmeyi daha denedi: verici derhal canlandı, hafif bir ıslık çalmağa başladı. Büyük lâmbalar donuk mavi bir ışıkla yanıyordu. Durk Undis:

— Jeneratörler zayıflıyor. Projektörlerin kuvveti azaldı! diye bağırdı.

Lianna ihtar etti:

— Zart, jeneratörlerden o kadar enerji çekiyorsun ki, şua silâhlarının kudreti azalıyor. Şimdi buraya gelip bozukluğun nerede olduğunu arayacaklar.

— Şimdi bitiriyorum.

Mânalı bir mesaj göndermesine imkân yoktu. Bu, karışık verici istasyon hakkında hiçbir fikri ve bilgisi yoktu ki... Fakat emindi; herhangi bir işaret verebilirse, gayri meskûn olduğu malûm olan bu seyyareden gelen sinyal İmparatorluk devriyelerinin nazarı dikkatini çekecekti.

Dışarıda Durk Undis bağırıyordu:

— Dikkat aramıza sızmağa başladılar, dikkat! Gidip bakın şu jeneratörlere, ne oluyor?

Dışardaki savaş, daha vahşî, daha yırtıcı bir hal almağa başlamıştı. Canavarlar Bulut'lu askerlere iyiden iyiye sokulmuşlar, yer yer göğüs göğüse çarpışmalar başlamıştı. Bir subay gözleri kanlı, saçları karmakarışık, üstü başı perişan, verici dairesinin kapısına geldi:

— Alçak! diye bağırarak, silâhına sarıldı.

Gordon, fırladı, herifin beline sarıldı ve beraberce yuvarlandılar. Boğuşmağa başladılar. Müthiş gürültüler arasın-

mahlûklar geminin kıç tarafından girerek genç kızın etrafını sarmışlar, iğrenç ve korkunç kollar Prensesin vücuduna dolanmıştı.

Canavarlar!

Canavarlar, Undis'in müdafaa hattını aşmışlar, gemiye girmeğe muvaffak olmuşlardı.

Gordon can havliyle:

— Lianna! diye kükredi ve kızı kaldırıp götüren mahlûkların üzerine atıldı. Beyaz yüzlü, beyaz gözlü, korkunç mahlûklar kollarına, bacaklarına, vücuduna sülük gibi yapıştılar. Kurtulmağa çalıştı. Muvaffak olamadı. Kauçuk vücutlar üstüste onu sarmışlar, vantuz gibi yapışkan eller onu âdeta yerine çivilemişti. Canavarların bir kısmı da Bulutlu subayın üstüne atıldılar. Cesur subay atom tabancasını kullanmağa muvaffak olmuş birkaçını saf harici kılmış, fakat dört taraftan yapılan hücumların neticesinde mağlûp olarak, silâhını elinden düşürmüştü.

Geminin koridorları şimdi atom silâhlarının tok sesleri, canavarların boğuk çığlıkları ve küfreden, bağırışan, vahşî bir metanetle dovüşen Bulut askerlerinin feryatları ile dolmuştu. Bütün bu gürültülerin üstünde Durk Undis'in sesi hâlâ otoriterdi:

— Orta koridorları temizleyin. Jeneratörleri çalıştırıncaya kadar bütün kapıları tutun!.

Gordon bir sürü kolun onu bir tüy gibi kolaylıkla kaldırdığını, sonra subayı yakalayan gurupla beraber gerilediklerini gördü. Lianna'yı götürenler birkaç metre ilerdeydi.

Lianna'nın yakalanmasındanberi ancak 20 - 30 saniye geçmişti. Herşey o kadar çabuk olup bitmişti ki...

Gordon kurtulmak üzere çabalarken, subay tüyler ürpertici bir sesle:

— Durk! Bizi götürüyorlar, Durk! diye inledi.

Canavarlar ağaçlar ve çalılıklar arasında sürat ve maharetle ilerliyorlardı. Biraz sonra ağaçlıktan çıkıp, kayalık bir arazide ilerlemeğe başladılar. Bir geçide geldiler. Geçidin iki tarafındaki yarlar ve kayalar, nebula semasından aksetmeyen, fakat doğrudan doğruya yerden çıkan ışıkla aydınlanıyordu.

Gordon, bütün ümitsizliğine rağmen:

— Radyoaktif kayalar, diye düşünebildi.

Bu geçitte sayısız canavar vardı. Yeni gelenleri görünce, müthiş çığlıklara başladılar. Kargaşalıkta Gordon, kendini Lianna'nın yanında buldu. Genç kızın yüzü kâğıt gibi bembeyazdı:

— Lianna, birşeyin yok ya!

— Hayır Zart! Fakat bizi ne yapacaklar?

— Bilmem, bizi canlı yakalamak istediler... Bir sebebi olsa gerek...

Canavarlar sürüsü, subayın üzerine çullanmış, koparak, yırtarak elbiselerini parçalamışlardı. Sonra korkudan dehşetle açılan gözleri kan bürümüş olan subayı, kıvranmalarına, gayretlerine rağmen, bir çocuk taşır gibi geçidin alt tarafına sürüklediler. Geçidin altında, orta yerde, ışıldayan radyoaktif kayaların arasında takriben yirmi metre çapında bir gölcük vardı. Fakat, bu gölün içinde su değil, başka birşey vardı. Bu, sürünen, kıvrılan, oyulan, kabaran, nebula semasının soluk ışığı altında nefes alır gibi inip kalkan, peltemsi birşeydi.

— Zart! Bu nedir? Allahım, bak yaşıyor Zart! Bu göl yaşıyor! Canlı!

Gordon aklını oynatıyordu...

Bu gölde hayat kaynıyordu...

Büyük kütleden, küçük, pelte kıvamında, hayal meyal insan vücudünü andıran kabarcıklar fırlıyor, bunlar ana maddeden aldıkları cevherle şişiyor ve büyüyorlar, gölün kenarına sokularak kendilerini ana maddeye bağlayan son, ince-

cik iplik gibi bağları koPararak, sendeleyen adımlarla kayalara tırmanıyorlardı.

— Allahım! Bu mahlûklar hayat havuzundan çıkıyorlar. Oradan doğuyorlar.

Subayı taşıyan canavarlar havuzun kenarına gelmişlerdi, zafer nâraları arasında, Bulut'lu subayı havuzun ortasına attılar. Adamın son feryadı cehennemin tâ dibinden gelen, insan sesine aslâ benzemiyen, tüyler ürpertici bir hort lak sesiydi.

Çıplak vücudü daha havuzun sathına değmeden, sanki havuzdan minyatür eller, garip vantuzlar, haris dudaklar uzandı ve lüzucî madde cesedin üzerine kapandı. Bulut'lunun vücudu, bu yaşayan peltenin kıvrımları arasında kayboldu.

Gordon, kurtulmak için beşer üstü bir kuvvet sarfetti, lâkin yerinden kıpırdamağa bile muvaffak olamadı. Fakat bu gayreti, canavarların dikkatini üzerine çekmişti. Elbiselerini parçalamağa başladılar. Havuzun etrafında yere çökmüş canavarlar elleri ve ayaklariyle kayaya vurarak iptidaî bir tempo tutuyorlardı.

Bu çılgın temponun arasında atom tabancalarının tok sesleri yükseldi, küfürler, bağırışlar duyuldu. Kesif canavar kalabalığına ateş eden silâhlar üçünü, beşini sendeletip yere yıkıyor, garip mahlûklar sanki oldukları yerde eriyerek ağır bir hareketle havuza doğru akıyor, canlı peltenin içinde kayboluyorlardı. Gordon, adamlarının başında, korkunç ifritlerin arasına girerek hücuma geçen sert, sebatkâr çehreyi görünce:

— Durk Undis! diye bağırdı.

Onu duyan Durk:

— Zart Arn ile kızı kurtarın! Çabuk olun! diye kükredi.

O anda Gordon genç subayın, amansız cesaretine, mağlûp olmaz metanetine hayran oldu. Şor Han, Durk Undis'e Zart'ı Bulut'a getirmesini emretmişti ve o, hiçbir korku tanımadan ya vazifesini başaracak, yahut bu uğurda ölecekti...

Canavarlar bu beklenmedik taarruzun şaşkınlığıyla hep bir ağızdan boğuk bir çığlıkla semayı ve kayaları titrettiler. Gordon, yalnız iki kişi kalan muhafızlardan kurtularak Lianna'nın yanına koştu. O anda havuzun başı tarif edilmez bir dehşet manzarası almıştı. Sıçrayan, koşuşan canavarların arasında kısmen korku, kısmen de disiplinli bir cesaretle dövüşen bir avuç Bulut'lu asker sanki nefret kusan meçhul bir cehennemden türemiş ifritler gibi yırtıcı, boğuşuyorlardı. Çığlıklar, feryatlar, nâralar, küfürler, emirler mücessem kütleler gibi semayı ve kayaları tokatlıyor; bütün bu cehennem manzarasını, Nebula'nın soluk ışığı ve radyo-aktif kayaların gayri tabiî alevi bir ifritler dansı intibaını vererek, büsbütün garipleştiriyordu.

Durk Undis ve adamları, canavarların şaşkınlığından istifade derek Gordon ve Lianna'nın etrafındaki son muhafızları da pelte haline getirip hep beraber geri çekilmeğe başladılar.

Askerlerden biri:

— Geliyorlar! diye bağırdı.

Esirlerinin ellerinden kaçtığını gören iblis sürüsü yeniden canlanmış, etrafı çınlatan boğuk çığlıklarla tekrar taarruza geçmişti. Daha gemi enkazının yarı yoluna gelmeden canavarlar dört taraflarını sardılar. Durk:

— Ric'at yolumuzu kestiler! Aralarından gedik açacağız, başka çare yok, diye gürledi.

Fakat kurtuluş ümitleri yoktu. Bunu Durk ta, Gordon da, diğerleri de pekâlâ biliyorlardı. Gordon, Lianna'yı arkasına gizleyerek yerden aldığı iri bir dal parçasını balta gibi sallıyor, yumuşak bedenlere donuk bir seda ile vuran odun kimseyi yanlarına yaklaştırmıyordu.

Bu dehşet verici sahne, aydınlık semadan üzerlerine çöken kocaman, karanlık bir gölgeyle karardı.

— Bir gemi!

— Bizimkiler!

Üzerinde Karanlık Dünyalar Birliğinin armasını taşıyan siyah bir korsan gemisinin farları vahşî ormanı gündüz gibi aydınlattı.

Kauçuk ifritler telâşlı çığlıklarla kaçmağa başladılar. Korsan gemisi baş döndürücü bir gümbürtüyle ağaçların arasına indi. Derhal açılan kapılardan fırlayan Bulut askerleri atom silâhlarıyla canavarları takibe başladılar. Gordon, yarı baygın Lianna'yı kucağına alınca karşısında atom silâhını ona çevirmiş Durk Undis'i gördü. Yeni gelen geminin kaptanı yaklaşınca Durk, anlatılmaz bir neşeyle:

— Hol Von, diye bağırdı, tam zamanında geldin!

Hol Von yerde yavaş yavaş uzaklaşan acaip lüzucî maddeye baktı:

— Öyle galiba, dedi, neydi size hücum eden bu acaip şeyler?

— Bu meret dünyanın sâkinleri. Sözüm ona insanlar. Yalnız radyo-aktif bir muhitte meçhul bir tekâmüle tâbi olmuş garip insanlar... Müşterek bir ana maddeden doğup, öldükleri zaman aynı ana maddeye dönüp yeni hayatlar doğuyorlar. Tafsilâtını sonra anlatırım. Şimdilik buradan kurtulmağa bakalım.

— Şor Han, Zart Arn ile Lianna'yı derhal Bulut'a getirmemizi emretti. Fakat şimdi buraları devriye doludur. En iyisi Nebula dahilinden doğuya uzanıp, sonra cenuptan dış feza eşiği boyunca Bulut'a dönmektir.

Durk Undis, Gordon'la genç kızı işaret ederek:

— Derhal Merik gemisine binin, hareket edin...

Sözünü tamamlayamadı. Hol Von, kaşlarını çatarak sözünü kesmişti:

— Dinle!.. Vay anasını!..

Başını semaya kaldırdığı zaman yüzü sapsarıydı.

Nebula'nın yarı aydınlık semasında dört gemi onlara doğru geliyordu. Bunlar ince, narin korsan gemileri değil,

muazzam cüsseli, Orta Galaksi İmparatorluğu harp gemileriydi.

Hol Von dehşetle:

— İmparatorluk filosu! diye haykırdı. Köşeye sıkıştırdılar bizi, yerimizi keşfettiler.

Gordon'un ruhunu çılgın bir ümit kapladı. Gayretleri boşa çıkmamış, bir devriye filosunun dikkatini çekmişti.

KURTULUŞ MU?

İmparatorluk gemileri semada süzülerek alçalırken Durk Undis'in sesi gürlüyordu:

— Gemiye! Aralarından zorla geçeriz.

Telâşla gemiye doğru koşarlarken Hol Von, yüzü hâlâ sapsarı; bağırıyordu:

— Kaçmamıza imkân yok, çok fena yakalandık!

Durk Undis durakladı:

— Öyleyse, Zart'la kızın işini burada bitirelim. Şor Han öyle emretti: bize ne olursa olsun, bu iki köpek Turun'a dönmiyecekler.

O sözünü bitirmeden Gordon bir panter gibi fırladı. Durk silâhına sarılmağa fırsat bulamadan, Gordon'un sadmesiyle yuvarlandı. Hol Von emirler vererek gemiye doğru koşuyordu. Durk Undis yere yuvarlanınca, Gordon Liannanın elinden yakalayarak vahşî ormanın içine daldı:

— Birkaç dakika saklanabilirsek, kurtulduk demektir. Gemiler inip arama yapacaktır.

Gök gürültüsü gibi bir sesle Merik gemisi havalanıyordu. Lianna heyecanla:

— Hol Von hücum ediyor! diye kekeledi.

Korsan gemisi bir mermi gibi semaya fırlamış, yükseliyordu. Gordon, Bulut askerlerinin kusurları ne olursa ol-

sun, cesaretlerine hayran olmuştu. Fena bir şekilde yakalandığını ve kurtulmak ihtimalinin binde bir bile olmadığını bildiği halde, Hol Von teslim olmaktansa dövüşerek ölmeyi tercih etmiş, şaheser bir cesaretle savaşa atılmıştı.

Merik'in atom topları, İmparatorluk filosuna mermi yağdırmağa başladı. Sema, infilâklerin ışığıyla göz kamaştırıcı bir aydınlıkla parladı.

Bu, tek korsanın dört ağır kruvazöre taarruzu ümitsiz fakat muhteşem bir kahramanlık örneğiydi. Kruvazörlerin dev bataryaları Merik'i hakikî bir atom mermisi yağmuruna boğdu. Patlayan mermilerin semada açtıkları muazzam çiçekler halindeki alevler, bir an korsan gemisini gözden sakladı. Merik tekrar meydana çıktığı zaman, yekpâre bir ateş parçasıydı. Ardından uzun bir alev ve duman kuyruğu bırakarak hararetten bembeyaz bir halde, müthiş bir süratle dikildi ve uzak bir yerde vahşî ormana saplandı. Yere çarptığı zaman husule gelen infilâk Gordon'un ayakları altındaki zeminde akisler yarattı.

— Zart! Kendini koru...

Lianna'nın feryadı üzerine Gordon yana sıçradı. Yüzünün çok yakınından geçen bir atom mermisi, ormanın içinde parlak bir alevle parladı.

Durk Undis'in yüzünde kat'i kararını vermiş insanların ifadesi vardı. Silâhını tekrar doğrulturken, Lianna koluna sarıldı. Durk, Lianna'yı sert bir hareketle yuvarladı ve:

— Dur biraz be! Şimdi senin de işini bitireceğim, diye bağırdı.

Fakat bu bir saniyelik gecikme Gordon'a kâfi gelmişti. Koluna şiddetle vurarak silâhını düşürdüğü zaman, Durk yırtıcı bir çığlık attı. Diziyle Gordon'un karnına sert bir çıkış yaparak çenesine güzel bir sol vurdu. Gordon benliğini kaplayan hayat hırsiyle bu darbelerin acısını duymadı bile. Kapıştılar ve ikisi birden yere yuvarlandılar. Durk, Gordon'un elinden sıyrılarak kalktı, Gordan da hemen fırladı. Yeniden kapıştılar. Durk arkasını iri gövdeli ağaçlar-

dan birine dayayıp, Gordon'un boğazına sarıldı. Sıkmağa başladı. Gordon kulaklarının zonkladığını hissetti. Gözleri karardı. İki eliyle Bulut'lunun saçlarından yakalayarak kafasını şiddetle ağaca vurdu. Ellerine sıcak bir ıslaklık geldi. Fakat beyni hâlâ zonkluyor, gözleri etrafı seçemiyordu. Bütün hırsı, bütün intikamı, bütün ümitleri ellerine toplanmıştı... Yakaladığı kafayı mütemadiyen sert ağaca vuruyor, vuruyordu...

— Yeter Zart! Yeter öldü artık.

Gordon güçlükle nefes alarak ciğerlerini doldurdu. Biraz kendine geldi. Parmakları hâlâ Durk'un saçlarında sarılı ve kan içindeydi. Durk'un kafasının arkası tamamen göçmüş, sanki ağır bir kayanın altında kalmış gibi parçalanmıştı. Sarı ağacın gövdesi üzerinde yapışmış kanlı beyin parçaları vardı... Sarı zemin üzerinde bu lekeler garip bir şekil çiziyordu.

Gordon midesi bulanarak doğruldu. Sendelerken, Lianna kollarından yakaladı.

— Lianna! Lianna!.. Onun geldiğini görmemiştim, sen bana haber verip, yana sıçramasaydım beni öldürecekti. Hayatımı kurtardın Lianna...

Çok yakında otoriter bir ses duyuldu. Hemen o tarafa döndüler. Gri üniformalı İmparatorluk askerlerinin başında, dik bakışlı, yakışıklı bir subay, Gordon'un perişan haline ve Lianna'nın soluk çehresine bakarak:

— Siz Bulut'lulara benzemiyorsunuz, fakat onlarla beraberdiniz...

O sırada Gordon'u tanıdı:

— Prens Zart Arn! Nihayet yakaladık... Hem de Bulut'lularla. Turun'dan kaçınca demek onlarla birleştiniz?

Askerler nefretle irkildiler. Gordon bu nefreti açıkça farketti. Kaptan:

— Ben, dedi, İmparatorluk donanması kaptanlarından Dar Karul! Sizi İmparatorun katli ve vatana ihanet suçundan tevkif ediyorum.

Gordon şaşkınlığına rağmen hiddetle cevap verdi:

— Arn Abbul'u ben öldürmedim, Bulut'lularla da birleşmedim. Siz gelmeden az evvel ellerinden kurtulduk. Hem sizi buraya getiren sebep nedir? Buradan gelen ayarsız bir stereo dalgası değil mi?

— Nereden biliyorsunuz? Hakikaten bu gayri meskûn seyyareden gelen ayarsız bir işaret aldık.

— Bu işareti ben gönderdim, İmparatorluk gemilerinin dikkatini çekmek için...

Dar Karul hayretle onlara baktı:

— Fakat babanızı öldürdüğünüzü herkes biliyor. Amiral Korbulo görmüş. Turun'dan da kaçtınız.

— Hayır, kaçmadım. Bütün istediğim Turun'a dönerek, bildiklerimi söylemek.

— Muhakeme edilmek üzere Turun'a gideceğiniz muhakkak. Fakat bu, benim gibi basit bir filo komutanının halledeceği iş değil. Sizi muhafaza altında alay merkezimize götüreceğim, orada talimat bekliyeceğim.

— Fakat şimdi, Jal Arn ile stereo vasıtasiyle temas etmeme müsaade ediniz.

— Vatan haini olduğunuz, en şenî cinayetle itham edildiğiniz tebliğ edildi. Mesaj göndermenize müsaade edemem. Ben talimat alıncaya kadar beklemelisiniz.

★

On dakika sonra harp gemileri, bu dehşet diyarı seyyareden uzaklaşıyordu.

Ertesi gün, Orion Nebulası, arkalarında bıraktıkları yıldızlı semada parlak bir noktadan ibaretti. Karşılarında Pleyat manzumesinin on iki parlak güneşi büyüyordu. Bu civarda İmparatorluğun en kuvvetli filolarından biri vardı. Donanmaların çeşitli cüzütamları arasından geçtiler.

— Fakat bizi neye buraya getiriyorlar da, Turun'la temas etmemize müsaade etmiyorlar?

Kruvazör, dev harp gemilerinden birinin yanına sokuldu. İki geminin birbirine sürtünen bordoları madenî bir hışırtı çıkardı. Biraz sonra bulundukları kamaranın kapısı açıldı; Dar Karul:

— Sizi, komutan gemisi Etne'ye teslim etmek emrini aldım, dedi.

— Fakat, Turun'la temas etmemize neden müsaade etmiyorsunuz? Söyliyeceğim şeyler İmparatorluğun mahvını önliyecektir.

— Aldığım emirler, sizi hiç kimse ile temas ettirmeden, derhal Etne'ye teslim etmeyi icap ettiriyor. Etne'nin sizi Turun'a götüreceğini tahmin ediyorum.

İki genç muhafızların nezaretinde, elâstikî bir tünel iskeleden Etne'ye geçtiler. Komutan gemisinin subayları onları karşıladı. Gordon, hepsinin yüzünde nefret okuyordu. Hepsi onu İmparatorun katili ve vatan haini olarak kabul ediyorlardı. Gordon:

— Derhal bu geminin kaptanını görmek istiyorum, dedi.

— Acele etmeyin, şimdi gelecek.

Dışarıda bir ayak sesi duyuldu. Gordon o tarafa döndü. Karşısında kır saçlı, iri cüsseli, keskin gözlü Amiral Korbulo duruyordu. Gayri ihtiyarî:

— Korbulo! diye bağırdı.

Korbulo'nun soğuk gözleri titremeden Gordon'a dikildi. Sert sesi bir kırbaç gibi şakladı:

— Evet, alçak! Korbulo... Nihayet ikiniz de yakalandınız değil mi?

— Bana alçak diyen sen misin? Sen ki tarihin kaydettiği en büyük alçaksın.

Korbulo soğuk çehresini, nefretle Gordon'a bakan orta yaşlı bir subaya çevirdi:

— Kaptan Marlan, bu katil ile şerikini muhakeme için Turun'a götürmeğe lüzum yoktur. Arn Abbul'u öldürdüklerini gözlerimle gördüm. İmparatorluk donanması komutanı sıfatiyle onları suçlu buluyor ve derhal öldürülmelerini emre-

— Yalancı!

Gordon'un bu haykırışına bütün subaylar kin ve nefret dolu bakışlarla mukabele ettiler, kimse sempati göstermedi.

Gordon vaziyeti pek iyi kavramıştı. Donanma komutanı olarak Korbulo, Zart ile Lianna'nın yakalandıklarına dair raporu almıştı. Zart'ı Turun'a gönderdiği takdirde herşeyin berbat olacağını bildiği için kendisi buraya gelmiş ve onları bildiklerini anlatmağa fırsat bırakmadan yok etmeğe karar vermişti.

Gordon, etrafındaki subayları gözden geçirdi:

— Dinleyin beni, ben vatan haini değilim. Babamı öldüren Korbulo'nun kendisidir. İmparatorluğu Şor Han'a satan da odur.

Fakat sert ve soğuk çehreli subayların çehrelerindeki nefret kaybolmamıştı. Gordon aşîna bir çehre gördü. Bu, kendisini Arz'da Bulut'luların elinden kurtaran Hul Burel idi.

— Hul Burel, diye haykırdı, hiç olmazsa siz bana inanın. Bulut'luların beni kaçırmak istediklerine şahitsiniz.

— O zaman öyle zannettim. Bulut'lularla gizlice anlaşmış olduğunuzu bilmiyordum.

— Hepiniz Korbulo'nun dalaverelerine oyuncak olmuşsunuz.

Lianna hiddetle söze karıştı:

— Zart hakikati söylüyor. Asıl hain Korbulo'dur.

Korbulo, sabırsızlığını belli eden bir hareketle:

— Bu adî yalanlar yeter. Kaptan Marlan, bunları derhal boşluğa bırakınız. En insaniyetli idam tarzı budur.

Muhafızlar ileri doğru yürüdüler. Gordon, Korbulo'nun gözlerinde bir zafer parıltısı görünce son bir teşebbüste bulundu:

— Hepiniz Korbulo'nun oyuncağı oluyorsunuz. Düşünsenize bir kere: niçin Korbulo bizi muhakeme edilmek üzere Turun'a göndermektense burada öldürtmek istiyor? Tabiî bizi susturmak için...

Gordon, subaylardan bazılarının yüzünde şüphe alâmetleri belirdiğini gördü. İsrar etti:

— Korbulo'nun sözü üzerine İmparator sulâlesinden olan benim vatan haini olduğuma inanıyorsunuz da, benim sözüm üzerine onun ihanetini neden kabul etmiyorsunuz?

Subaylar birbirlerine baktılar. Hul Burel, Korbulo'ya dönerek:

— Amiralim, haddimi aşıyorsam özür dilerim. Fakat bunları Turun'a götürüp İmparatorluk adaletine teslim edersek belki daha kanunî olur.

Val Marlan, gemi kaptanı otoritesiyle Hul Burel'i takviye etti:

— Neticede Zart Arn hanedandır. Prenses Lianna da meşru bir hükümdar...

— Ve unutmayın ki beni öldürmeniz bugüne kadar İmparatorluğa dostça bağlı olan Fomalhot Krallığını harbe mecbur eder.

Korbulo'nun yüzü buruştu. Gordon ve Lianna'nın ölümün eşiğinde bulunduklarından emin iken bu kurtuluş onu sinirlendirdi. Bu sinir onu yanlış bir harekete, ileri sürülen mütalealarıı sertlikle redde sevketti:

— Alçak vatan hainleriyle katilleri Turun'a götürmeğe lüzum yoktur. Bu hükmü derhal infaz edeceksiniz. Emirlerime itaat etmeyeni azlederim.

Gordon fırsattan istifade ederek muzafferane:

— Gördünüz mü? diye bağırdı. Korbulo ne pahasına olursa olsun bizim Turun'a gitmemizi istemiyor. Bunun için sizleri, en kıymetli subaylarını bile fedaya hazır. Bizim yakalandığımızı İmparatora bildirdi mi? Sorarım size...

Hul Burel, zeki çehresinde şüphe bulutları artarak genç bir subaya döndü:

— Verlin, sen geminin muhabere subayı olarak hâdiseyi İmparatora bildiren bir mesaj yolladın mı?

Korbulo hiddetle parladı:

— Burel, benim hareketimi ne sıfatla tahkik ediyorsun? Bu, sana pahalıya mal olur.

Genç muhabere subayı şüpheyle Amirale baktı. Sonra tereddüt etmeden Burel'e dönerek:

— Turun'a hiçbir rapor gönderilmemiştir. Amiral bu hususta henüz hiçbir haber göndermememizi emretti.

Gordon atıldı:

— Bu vaziyet hakikati göstermese bile hiç olmazsa şüpheyi davet etmiyor mu? Korbulo, yakalandığımı kardeşimden neye gizliyor? Biliyor ki Jal Arn, her ikimizin Turun'a getirilmemizi emredecek. Bu ise, Korbulo'nun işine gelmez. Ben, af veya lûtuf istemiyorum. Suçlu isem idama itirazım yok. Bütün istediğim muhakeme edilmek üzere Turun'a gönderilmekten ibarettir. Korbulo bunu yapmamakta israr ederse bunun için hususî şüpheleri olduğuna hükmetmez misiniz?

Subayların şüphe etmeğe başladıkları aşikârdı. Gordon devam etti:

— Eğer bu vatan haininin donanmaya kumanda etmesine göz yumarsanız, bu şerefli donanmayı pisi pisine ölüme atmış olacaksınız. Korbulo, Şor Han hesabına çalışıyor. Turun'a gidip bunları ispat etmeme imkân vermezseniz bütün İmparatorluk mahvolacaktır.

Hul Burel önce subaylara, sonra Korbulo'ya döndü:

— Amiralim, maksadım selâhiyetimi tecavüz etmek değildir, fakat Zart Arn'ın muhakeme talebi makuldür. Turun'a götürülmesi lâzımdır.

Diğer subaylar bir mırıltı halinde bu kararı tasdik ettiler.

Korbulo'nun yüzü hiddetten kıpkırmızı kesilmişti:

— Burel, seni tevkif ediyorum. İsyan suçu ile bu iki şahısla beraber idamını emrediyorum. Muhafızlar! Bu adamı yakalayın!

Kaptan Marlan uzun boyuyla araya girdi:

— Bir dakika Amiral Korbulo, siz İmparatorluk donanmasının başkomutanısınız. Fakat Etne hava gemisinin de kaptanı benim. Bu esirleri derhal öldüremiyeceğimiz hususunda Burel'le aynı fikirdeyim.

Korbulo, gittikçe hiddetlenerek:

— Marlan, artık bu geminin süvarisi değilsin, diye haykırdı. Seni vazifenden azlediyor, geminin kumandasını bizzat alıyorum.

Val Marlan, açıkça isyan ederek:

— Amiral, yaptığım iş yanlışsa mesuliyetini üzerime alıyorum, fakat bu işte bir bit yeniği var. Turun'a gidip bunun esasını öğreneceğiz.

Bütün subaylar tasdik ettiler.

Korbulo'nun hiddeti son raddeyi bulmuştu. Ağır bir küfür savurarak:

— Öyle olsun! dedi, Turun'a gidelim. Fakat divanı harpte sizin dersinizi verip disipline riayet etmediğiniz için hepinizi pişman edeceğim. Fezada isyan ha! Göreceksiniz!

Korbulo, yanındaki subayları iterek çıktı ve koridorda kayboldu. Burel ve diğer subaylar ciddîyetle birbirlerini süzdüler. Val Marlan Gordon'a dönerek:

— Prens Zart, dedi, istediğiniz gibi Turun'da muhakeme edileceksiniz. Fakat sözlerinizin esası yoksa, biz bu işi kellemizle öderiz.

Hul Burel söze karıştı:

— Doğru olması icap eder. Sakladığı birşey olmasa Amiral derhal öldürülmesinde neye bukadar israr etsin?

O anda, gemi dahilindeki hoparlörde bir ses duyuldu:

— Dikkat! Dikkat! Ben Amiral Korbulo! Bütün mürettebata emrediyorum: Kaptan Marlan ve subayları, muavinim Hul Burel, Prens Zart ve Prenses Lianna gemide isyan çıkardılar. Hepsini derhal yakalayın!

Hul Burel deli gibi haykırdı:

— Mürettebatı aleyhimize ayaklandırıyor. Val, adamlarınla koruş, onları ancak sen durdurabilirsin

Bütün subaylar bir anda koridora yayıldılar. Gordon, Lianna'ya

— Dur Lianna! Çarpışma olacak, diye bağırarak, peşlerinden atıldı.

Hul Burel, diğer bazı subaylarla koridorda koşarken geminin derinliklerinde bir kaynaşma oldu. Koca harp gemisi, bir anda karmakarışık oldu. Alârm düdükleri çalıyor, hoparlörden bağırışmalar duyuluyor, koridorlarda koşuşan adamların ayak sesleri işitiliyordu. Amiral'in emrine itaat eden tayfalarla tevkifi istenen subaylara bağlı kalanlar arasında esaslı bir döğüş başladı.

Mürettebatın mühim bir kısmı silâhlanmağa vakit bulamamıştı, bu sebepten döğüş yumruklaşmadan ibaret kalıyordu.

Gordon kendisini Burel ve Marlan ile birlikte ana koridorda hareketli bir gurupla döğüşür buldu. Val Marlan:

— Hoparlör santraline varmalıyım. Yaralım şunları! diye bağırdı.

Gordon, Burel ve genç muhabere subayı Verlin ileri atıldılar. Marlan'ın bir tarafında Gordon, bir tarafında Verlin taarruza geçtiler. Burel, arkadan gelenlerin hesabını görüyordu. İri yarı Marlan, yaşına rağmen bir yumrukta bir adam deviriyor, Verlin'le Gordon yanlardan gelen hücumları önlüyorlardı. Arkada Burel, tek başına, nefes nefese, hem geri geri onları takip ediyor hem de daima değişen bir kalabalıkta her an en aşağı üç kişiyle başa çıkıyordu.

Nihayet kalabalığı yardılar. Bu sırada tek başına geride

kalan Burel, inatla döğüşe devam ediyordu.

Val Marlan hoparlörde:

— Ben Kaptan Marlan! diye bağırdı. Döğüşü kesin! İsyan ihtarı bir dalavereden ibarettir. Sakin olun, emirlerimi dinleyin!

Kulaklarına hafif bir ıslık gelince Verlin, Gordon'un koluna yapıştı:

— Stereo vericisi çalışıyor! Korbulo öbür gemilerden yardım istiyor olmalı.

— Buna mâni olmalıyız. Sen yol göster!

Derhal koridora atıldılar, koşarak bir merdivene geldiler, basamakları dörder dörder çıktılar. Bu sırada Marlan'ın emri, süvarinin sesine itaate alışmış gemide, kargaşalığın durmasını sağlamıştı.

Verlin ve Gordon stereo dairesine fırtına gibi girdiler. İki makinist devriye tablosunun başında şaşkın şaşkın duruyorlardı. Korbulo bir elinde atomik tabancası, stereo vericisinde acele acele konuşuyordu.

— ...Ve bütün gemilere Etne'ye hücum guruplarını göndererek intizamı temin etmelerini emrediyorum. Tevkif edecekleri...

Korbulo yan gözle bakarak iki adamın geldiğini gördü. Birdenbire dönerek tabancasının tetiğini çekti. Tabanca Gordon'a tevcih edilmişti fakat Verlin öne fırladı atom mermisini göğsü ile karşıladı. Gordon yıkılan subayın vücuduna takılarak yüzü koyun kapaklandı. Korbulo'nun ikinci mermisi aynı anda başının üzerinden geçiyordu. Gordon hızını alamıyarak, Korbulo'nun dizlerine kapandı. Ani bir kavrayışla Amirali sırt üstü yuvarladı.

İki makinist koşarak Gordon'u Amiralin üstünden kaldırdılar fakat kim olduğunu görünce insiyakî bir itaatle:

Prens Zart! diye bağırdılar.

Gordon ellerinden sıyrılarak Verlin'in silâhını kaptı. Korbulo odanın öbür tarafında, silâhını doğrultuyordu;

— Turun'a asla gidemiyeceksin! Asla...

Gordon çömeldiği yerden, nişan almadan ateş etti. Korbulo boynundan vurularak yarı kömür bir külçe halinde yıkıldı.

Val Marlan ve Hul Burel koşarak stereo dairesine girdiler. Sanki bütün gemiyi bir anda sessizlik kaplamıştı. Marlan, Korbulo'nun kömür olmuş vücuduna bakarak:

— Ölmüş! dedi.

Hul Burel nefes nefese, yüzü kıpkırmızı, Gordon'a döndü:

— Amirali öldürdük, dedi, Prens Zart iddialarınız doğru değilse, Allah yardımcımız olsun.

Stereo'nun alıcısında, esmer yüzlü bir subayın hayali belirdi:

— Burası Şagar gemisi... Ben ikinci Komutan Amiral Ron Giron. Etne'de ne oluyor kuzum? Amiral Korbulo'nun emrettiği gibi hücum gurupları çıkarmak, üzere bordanıza geliyoruz.

Val Marlan itiraz etti:

— Kimse bu gemiyi bordalayamaz! Derhal Turun'a gidiyoruz.

— Bu ne demek oluyor? Bana derhal Amiral Korbulo'yu verin, konuşacağım...

— Konuşamazsınız, Amiral öldü!

— Demek isyan ha! Derhal hücum guruplarına teslim olup kendinizi tevkif edilmiş addedeceksiniz. Aksi halde hiç tereddüt etmeden ateş emri vereceğim.

Con Gordon, stereo'ya yaklaşarak şahsen israr etti:

— Amiral Giron, bu hakikattir. Bize İmparatorluğu kurtarmak imkânını verin.

— Bu, bir deli saçması. Korbulo öldürülmüş ve ihanetle itham ediliyor.. Prens Zart dönmüş... Bu işe benim aklım ermez. Turun'da halletsinler. Fakat Turun'a gitmenizi garantiye almak için dört harp gemisini refakatinize yollayacağım. Rotanızı onlar tayin edecekler.

— Zaten başka birşey istemiyoruz. Şunu da bildirmek isterim: Karanlık Dünyalar Birliği taarruza hazırlanıyor. Bu taarruz derhal başlayabilir. Hazırlıklı bulunun.

— Vay anasını! Mamafih bütün tedbirleri aldık. İmparatorla görüşüp, olanları rapor edeceğim.

Amiral Giron'un hayali kayboldu. Marlan:

— Derhal Turun'a hareket ediyoruz! dedi.

Gordon sordu:

— Ben esiriniz miyim Kaptan?

— Ne münasebet? Söyledikleriniz doğru ise sizi esir tutmak mânasız, değilse zaten hepimizin kellesi gidecek.

GALAKSİ BUHRAN İÇİNDE

Jal Arn, İmparatorluk masasına oturmuştu. Yüzü bir maske takmış gibi ifadesizdi. Gordon'u ve iki kaptanı süzdü. Sâkin bir sesle müşavire:

— Muhafızları dışarı çıkartın, Bodmer! dedi.

Ort Bodmer tereddüt etti:

— Esirlerin silâhı yok ama, gene de...

— Dışarı çıkarın...

Sinirli müşavir ve muhafızlar dışarı çıkarak kapıyı kapadılar.

Gordon bir adım ileri çıktı:

— İmparatorlukta tatbik edeceğin adalet bu mudur? Bir sanığı dinlemeden mahkûm mu edeceksin?

— Dinlemek mi? Sen babamızı öldürdüğün zaman gözleriyle gören var: Korbulo seni gördü. Ama, sen onu da öldürdün.

— Jal Arn, hepsi yalan! Hepsi... Zart Arn'ı dinlemelisin...

— Lianna, seni kabahatli bulmuyorum. Zart'ı sevdiğin için seni kötü hâdiselere sürüklemesine müsaade ettin. Fakat Zart'ı affedemem. Bir zamanlar sevdiğim, ciddî, okumuş kardeşim, gizliden gizliye iktidarı elde etmek için komplolar kursun, babamı öldürsün...

Gordon hiddetle:

— Dinleyecek misin be! diye bağırdı. Yerine kurulmuş, birbiri ardına suçlar yükleyip duruyorsun. Amma beni birkaç dakika dinlemeğe rıza göstermiyorsun.

— Söyliyeceklerini biliyorum. Komutan Muavini Giron, kendi suçlarını örtmek için herşeyi Korbulo'nun üzerine attığını söyledi.

— Söylediklerimi isbat etmeme meydan bırakmıyorsun ki...

— Nasıl isbat edebilirsin? Nasıl bir müdafaa korkakça kaçışını, Şor Han'ın gönderdiği mesajı, Korbulo'nun katlini mazur gösterebilir?

Gordon maceranın en kritik noktasına geldiğini anladı. Sert bir ifadeyle Korbulo'nun, Lianna ile beraber kaçışlarını nasıl temin ettiğini, bu kaçışın babasının katli ile nasıl saniyesi saniyesine âyar edildiğini anlattı.

— Maksatları beni babamı öldürmüş ve kaçmış gibi göstermekti. Korbulo, Arn Abbul'u kendi öldürdü. Benim burada olmadığımı inkâr edemiyeceğimi bildiği için bu işi benim yaptığımı söyledi. Siz de bunu bal gibi yuttunuz.

Siriüs'lü kaptan Eldret'in onları Bulut'a götürüşünü, Şor Han'ı, onunla işbirliği yapmağa razı olmuş gibi görünerek Arz'a gitmeğe nasıl ikna ettiğini anlattı.

Hikâyesini bitirdiği zaman, şüphenin meşum gölgesi hâlâ Jal Arn'ın yüzünü kaplıyordu.

— Bu hikâye bana bir kurt masalı gibi geliyor. Ve isbat addedilecek hiçbir tarafı yok. Yalnız senin sözün ve seni sevdiği için her dediğini tasdik edecek şu kızın sözleri var.

— Edeceğim Jal! Korbulo İmparatorlukta yüksek mevki işgal eden yegâne hain değil. Şor Han bunların yirmi, otuz kişi kadar olduklarını söyledi. Fakat hiçbirinin ismini vermedi. Bildiğim bir tanesi bizi bulut'a götüren geminin süvarisi Sirüs'lü Tern Eldred'dir. Onu buraya getirt. Konuşturacağım ve bütün söylediklerimi isbat edeceğim.

Jal Arn kaşlarını çattı, sonra bir düğmeye basarak masanın üzerindeki bir ekrana hitaben:

— Donanma karargâhı mı? Donanmada Sirüs'lü Tern Eldred isimli bir gemi süvarisi var; bu adam Turun'da ise derhal tevkif ederek bana gönderin!

Gordon beklerken metanetini kısmen kaybetti. Ya Eldred Turun'da değilse? Ya onun yakalandığını duyup kaçtıysa? Belki Jal Arn'ı gene de ikna edebilir, fakat çok vakit kaybederdi.

Ekrandan cevap geldi:

— Eldred bulundu, İmparatorum! Gemisi devriyeden henüz dönmüş, size gönderiyorum.

Yarım saate varmadan Eldred geldi. Siriüs'lü kaptanın gözlerinde bir hayret ifadesi vardı. Gözü Gordon'a takılınca:

— Zart Arn! diye hayretini göstererek elini beline götürdü, fakat silâhını almışlardı.

Gordon yeşil tenli Siriüs'lüye yaklaştı:

— Şaşırdın değil mi? Bizi bıraktığın yerde, Bulut'ta zannediyordun değil mi?

Eldred kendini toplamıştı:

— Ne demek istediğinizi anlıyamıyorum, dedi.

Jal Arn kaptana hitaben:

— Zart, kendisini ve Lianna'yı zorla Bulut'a götürdüğünüzü iddia ediyor. Seni vatana ihanet ve Şor Han'la işbirliği yapmakla itham ediyor...

Siriüs'lünün yüzündeki hayret, asla yapmacığa benzemiyordu.

— Yalan! diye haykırdı. Prens Zart Arn ile Prensesi Kamerler ziyâfetindenberi görmedim.

Jal Arn aksi aksi Gordon'a baktı:

— Zart, dedi, isbat edeceğim demiştin. Hanginize inanalım?

— Ya benim sözüm? Fomalhot Hükümdarının sözünün kıymeti yok mu?

— Lianna, Zart için yalan söyliyeceğini biliyorum... Başka maksatla söylemesen bile!..

Gordon gözlerini kısarak:

— Jal Arn, Orta Galaksi İmparatoru!.. Bu mesele çözüldükten sonra, sarfettiğin bu sözlerden dolayı yüzün kızaracak. Fakat acele etme, daha bitirmedim.

Jal Arn dudaklarını ısırdı.

Gordon Eldred'e döndü:

— Tern Eldred, plânınız suya düştü. Korbulo öldü. Şor Han'la işbirliği edenlerin hepsi hesap verecek. Kurtulmana binde bir bile ihtimal yok. Ne düşündüğünü biliyorum: inkârda israr edip, kurtulacağını zannediyorsun. Fakat kazın ayağı öyle değil, delikanlı. İsrara hacet kalmadan kendin konuşursan hayatını bağışlatırım.

— Prens, hakikat olmıyan birşeyi ispat edemezsiniz.

— Sen öyle zannediyorsun. Markab'da kaç kişilik mürettebatın olduğunu düşün; onların hepsini teker teker alıp sıkıştırırsam hiçbirinin konuşmıyacağına emin misin?

— Prens Zart, mantıksız konuşuyorsunuz. Fakat Markab'ın mürettebatını isticvap etmek isterseniz, buyurun! Fakat emin olunuz ki hiç kimse bu uydurma masalı teyit etmiyecektir.

— Saçmalayan sensin, Eldred! Geminin yüzlerce adamı içinde, bir gün ters bir muameleyle gücendirdiğin bir subay, haksız bir ceza ile kendine düşman ettiğin bir tek er çıkmıyacak mı sanıyorsun? İsmini ifşa etmiyeceğimi, kendi-

ni affettireceğimi söylersem böyle bir adamın çıkıp ta bana bir ip ucu verebileceğinden hiç mi şüphe etmiyorsun?

Eldred'in yüzü sararmağa başladı. Kapana kısılmış bir farenin ıstırabını duyuyordu.

— Eldred, kendini kurtarmak için bir tek çaren var: Şor Han'la hazırladığın komploya dahil olan bütün yüksek rütbelilerin isimlerini ver. O zaman senin serbestçe İmparatorluktan ayrılmana müsaade edilecektir.

— Böyle bir şartı kabul etmiyorum!

Jal Arn'ın bu mantıksız müdahalesi karşısında Gordon parladı:

— Deli misin, Jal! Dinle beni: bu adam ihaneti için ölümü hakketti. Fakat Eldred'in cezalanmasiyle eline ne geçer? Onu serbest bıraksan da, komplonun elebaşılarını yakalasan daha isabetli olmaz mı?

— Pekâlâ, diğerlerini ele verirse hayatını bağışlarım.

Gordon birdenbire Siriüs'lüye döndü:

— Düşün Eldred, bu son ümidin. En son ümidin. Bunu reddettin mi, ölümün gözlerinin içine şimdiden bakabilirsin. Başka kurtuluş çaren yoktur.

O güne kadar yalnız kendi menfaati için yaşamış olan, kendinden başkasına karşı hiçbir sadakat bağı bulunmayan, menfaatperest Siriüs'lü, kozların el değiştirmek üzere olduğunu anladı ve bir yeldeğirmeni gibi rüzgârın geliş istikametini seçmekte gecikmedi:

— Diğerlerini ifşa edersem serbest kalacağıma dair İmparatorun sözü kat'î mi?

Jal Arn yerinden fırladı:

— Komplo hakikat ha! Fakat sen, isimleri ver, onlar yakalanır yakalanmaz seni serbest bırakacağım.

Siriüs'lü pişkin bir tavırla:

— İşlerin ters gittiği gün gibi aşikâr. Şor Han için kellemi harcayacak kadar enayi değilim, dedi. O, bunu, benim için yapmaz.

Bir an durakladı, sonra devam etti:

— Prens Zart, hakikati söylüyor. Korbulo ihanet eden gurubun başıydı. Arn Abbul'u bizzat Korbulo öldürdü ve bana Prens ile Prensesi kaçırtarak bildiğiniz durumu hazırladı. Prensin diğer söyledikleri de doğrudur.

Gordon, tasavvura cesaret bile edemediği bu başarıdan sonra kendinde sonsuz bir bezginlik hissetti. Sanki enerjisi onu ancak bu âna kadar getirebilmişti. Lianna'nın boynuna sarılıp öptüğünü farketti. Hul Burel, derhal eline sarıldı:

— Prens Zart, size inanmakta haklı olduğumu biliyordum, dedi.

Val Marlan sevincinden ağzı bir karış açık, ne söyliyeceğini bilmiyordu.

Jal Arn, kardeşine doğru koşarak:

— Zart, dedi, acaba beni affeder misin?

— Affedecek hiçbir şey yok Jal. Plânı o kadar kurnazca hazırlamışlardı ki, başka türlü hareket edemezdin.

— Bütün İmparatorluğa hakikati ilân edeceğim! Eldred sen şuraya otur, öteki hainlerin isimlerini yaz.

Sonra, İmparator Lianna'ya yaklaştı:

— Lianna, size karşı söylediğim sözlerden dolayı yüzüm kızarıyor.

Bu sefer Gordon dudaklarını ısırdı.

Eldred listesini bitirip te İmparatora verince Jal Arn, hayret içinde haykırdı:

— Zart! Şuraya bak...

Listenin en başındaki isim müşavirin ismiydi: Ort Bodmer!

— Fakat nasıl olur? En sadık adamlarımızdan...

— Korbulo'yu unutma, o da öyleydi...

Jal Arn, masasındaki ekrana eğilerek:

— Müşavir Bodmer buraya gelsin! diye bağırdı.

Ort Bodmer'i hiçbir yerde bulamadılar. Jal, görüldüğü yerde tevkifini emretti. Fakat hâlâ inanamıyordu.

— Ort Bodmer ha! diyordu. Bir de şu öteki isimlere bak: hepsi en fazla itimat ettiğimiz adamlar...

İMPARATORLUĞUN ESRARI

— Lianna, bütün bu hâdiselerden sonra, sen yarı ölü olmalısın. Gidip dinlensen...

— Hakikaten öyle Zart, bir hafta uyuyabilecek kadar yorgunum.

Jal Arn müdahale etti:

— Kaptan Burel dairene kadar sana refakat etsin Lianna. Yıldız Krallıklarının sefirleri benden mülâkat istediler, bu konuşmada Zart'ın da bulunmasını istiyorum. Tekrar elele verdiğimizi görsünler.

Sonra Hul Burel ile Val Marlan'a dönerek:

— Sizin isyan ve ihanet gibi şeylerle alâkalı olmayışınıza sevindim. Ayrıca Korbulo'nun maskesinin düşmesine yardım etmek ve kardeşimin hayatını kurtarmakla da şükran hislerimi kazandınız.

Kaptanlar çıktıktan sonra Gordon'a döndü:

— Zart, senin de dinlenmeğe ihtiyacın olduğunu biliyorum ama, bu buhran genişledikçe Yıldız Krallıklarını birleşmiş bir halde tutmanın nasıl hayatî bir mesele olduğunu biliyorsun. Allah belâsını versin şu Şor Han'ın!

Gordon bir hizmetkârın getirdiği sakua'yı içince ferahladı ve biraz canlandı:

Biraz sonra salonun kapıları açıldı ve bir protokol memuru gelen misafirleri sırayla takdime başladı:

— Polaris, Signüs, Perseüs, Kassiyope Krallıklarının ve Herkül Demeti Baronlarının sefirleri!

Sefirler merasim üniformalarını giymişlerdi. Jal Arn'ın yanında duran Gordon'u görünce Herkül'ün tombul sefiri:

— Prens Zart! diye haykırdı. Fakat biz...

— Kardeşimin suçsuz olduğu tamamen anlaşılmış ve asıl suçlular cezalandırılmıştır. Bir saate kadar resmî bir tebliğ neşredilecektir.

Sonra daha resmî bir tavır takınarak:

— Ekselânslar! Bu mülâkatı neden istediğinizi sorabilir miyim? dedi.

Şişman, Herkül Baronları sefiri, Polaris Krallığının ağır başlı, yaşlıca sefirine baktı:

— Tu Şal, hepimizin sözcüsüdür!

Tu Şal bir adım ileri atarak konuşmağa başladı. Senelerin buruşturduğu yüzünde derin bir endişe okunuyordu:

— Haşmetmeap! Şor Han, bütün Krallıklara, Karanlık Dünyalar Birliğiyle dostluk teklifinde bulundu... İmparatorluğa sadık kalmağa devam edersek mahvımızı hazırlamış olacağımızı söylüyor.

Herkül sefiri ilâve etti:

— Bize, Baronlara da aynı teklifi yaparak, İmparatorlukla ittifak etmememizi tavsiye etti.

Jal Arn, Gordon'a baktı ve tekrar sefirlere döndü:

— Demek Şor Han ültimatom göndermeğe başladı ha! Demek aşağı yukarı taarruza hazır.

Tu Şal devam etti:

— Hiç birimiz Şor Han'ın istibdadını arzu etmiyoruz, bunu bilirsiniz... Sulh ve birliği temsil eden İmparatorluk saflarında kalmak isteriz. Bununla beraber rivayetler, Bulut'un harp hazırlıklarının muazzam çapta olduğu ve elindeki yepyeni silâhlar karşısında İmparatorluğun pek dayanamıyacağı merkezindedir.

Jal Arn'ın gözleri parladı:

— Ya Disrüptör? Disrüptörün sırrı bizdeyken Şor Han'ın İmparatorluğu mağlûp edeceğini nasıl tahmin ediyorsunuz?

— İşte sizi rahatsız edişimizin asıl sebebi budur Haşmetmeap! Diyorlar ki Disrüptör çok uzun zamandanberi kullanılmamıştır ve kullanıldığı zaman da o kadar tehlikeli bulunmuştur ki, bugün yeniden kullanılmağa cesaret edilemez... Üzüntü ile ifade etmek isterim ki, bunun bir yalan olduğunu ispat edemezsiniz, yani Disrüptör'ü kullanmaktan çekinmiyeceğinizi göstermezseniz, Krallıklarımın anlaşmalarına sadık kalmamalarından korkuyorum.

Jal Arn cevap vermeden evvel sefirleri uzun uzun süzdü. Sonra ağır ve sâkin söze başladı:

— Ekselâns Tu Şal! Disrüptör dehşetli bir kudrettir. Bu kuvveti Galaksi içinde serbest bırakmanın çok tehlikeli olduğunu gizlemiyeceğim. Fakat çok eski zamanda kullanıldığı gibi icap ederse bugün de kullanılacaktır. Babam öldü, fakat Zart ve ben bu kuvvetin sırrına sahibiz. Müstebit Şor Han'ın Galaksi'yi istilâsına meydan vermektense, bu kuvvetin zincirlerini çözüp Galaksi'ye salacağız.

Tu Şal ikna edilmiş olmaktan çok uzaktı:

— Fakat Haşmetmeap, hükûmetlerimiz, Disrüptör'ün çalıştığını görmeden mevcudiyetine inanmamamızı emrediyor.

— Disrüptör'ün muhafaza edildiği yerden hiç çıkmamasını arzu ediyorum. Fakat haklısınız. Şor Han, Disrüptör'ün nelere kadir olduğunu görürse belki çılgınca bir harbe teşebbüs edemez.

— Demek bizim için bir gösteri yapmağı kabul ediyorsunuz?

— Evet! Argol'un batısında, sönmüş güneşlerin bulunduğu gayri meskûn bir saha var. Orada Disrüptör'ün kudretini size göstereceğiz.

Tu Şal'ın neşeli çehresi gülümsedi:

— Bunu yaparsanız devletlerimiz, Şor Han'ın tekliflerini katiyetle reddedeceklerdir.

— Ben de Herkül Demeti Baronlarının İmparatorluğa yardım edeceklerine garanti veriyorum.

Sefirler çıktıktan sonra Jal Arn, yüzü sapsarı, Gordon'a döndü:

— Zart, onları ikna etmek için başka çare yoktu. Reddetsem, korkarak Şor Han'la birleşeceklerdi.

— Hakikaten Disrüptör'ün kudretini onlara gösterecek misin?

— Bu işi istiyerek yapmadığımı Allah biliyor. Bren Bir'in ihtarını biliyorsun... İki bin sene evvel Macellanlıları imha ederken az daha başına neler geliyordu onu da biliyorsun... Fakat Şor Han'ın Galaksi'yi istilâ etmesine razı olmaktansa bu tehlikeyi de göze alacağım.

Gordon'un içinde hayret mi, korku mu olduğunu bilmediği birşey vardı. Sahibi olduğu halde Jal Arn'ın bile, ürpererek bahsettiği bu esrarengiz kuvvet ne olabilirdi?

— Zart, aşağıya Disrüptör dairesine gidelim. Oraya girmeyeli o kadar çok zaman oldu ki, hem Disrüptör'ü gösteri için hazırlamak ve kontrol etmek fena olmaz.

Salondan çıkıp uzun koridorlardan aştıktan sonra helezonî bir merdivenden sarayın en alt katına indiler. Helezon merdiven onları, masif kayadan oyulmuş bir odaya çıkardı. Buradan gene kayanın içinde oyulmuş bir koridora girdiler. Duvara muayyen fasılalarla tesbit edilmiş, titrek bir ışık veren plâkalar, koridoru aydınlatıyordu.

Koridor boyunca ilerledikçe Gordon'un şaşkınlığı artıyordu. Disrüptör gibi dehşet saçan bir silâhın muhafazası için belki bir ordu tahsis edilmiş olacağını tahmin ederken, bir tek demir kapı ve bir tek muhafız görmedi. Hattâ koridorun sonundaki kapıya vardıkları zaman hayretler içinde kaldı: kapı kilitli bile değildi...

Vardıkları oda gene kayanın içine oyulmuş ve koridordaki gibi aydınlatılmış yuvarlak, kubbeli bir odaydı. Orta yerde, Jal Arn'ın âdeta taparcasına bir korku ile baktığı acaip âletleri görünce Gordon'un merakı büsbütün arttı:

Disrüptör!

O kadar müthiş kuvveti olan bir silâh ki, ancak iki bin senede bir ve istemiyerek kullanılıyor.

— Vay anasını be! nedir bu acaip şey? diye düşündü.

Karşısında garip bir madenden yapılmış on iki koni gördü. Bunlarm her birinin dört metre kadar yüksekliği vardı. Hepsinin zirvesinde küçük kristal kürelerden müteşekkil bir demet vardı. Konilerin tabanlarından kalın, muhtelif renklerde kablolar çıkıyordu.

Bunların içinde ilmin hangi anlaşılmaz marifetleri bulunuyordu? Gordon bunu tahmin bile edemezdi. Ortada, herhalde konileri bir yere monte etmek için olacak, ağır kelepçe ve çerçeveler ve bir de küp şeklinde dolaba benzer birşey vardı. Bunun bir cephesinde reosta şalteri gibi altı şalter ve bir sürü aydınlık müşirler görünüyordu.

Jal Arn:

— Okadar enerji çekiyor ki, diyordu, muhakkak bir harp gemisine monte edilmesi lâzım. Etneye ne dersin? Türbinleri kâfi gelebilir mi?

— Tahmin ederim. Bütün bunları sana bırakmak münasip olacak sanırım.

— Fakat Zart, ailenin bilgini sensin. Disrüptör hakkında senin bildiğinin yarısını bilmem yahu!

Gordon telâşlanıyordu:

— Durum pek öyle değil Jal! Demek istiyorum ki, bu kadar zaman sonra çoğunu unuttum galiba.

Jal Arn inanamıyordu:

— Ne söylüyorsun Zart, Disrüptör'ü mü unuttun? Alay mı ediyorsun Zart? Bu asla unutamıyacağımız birşeydir. Bu hakikati, dalgayı vücudumuza âyar etmek için bizi buraya getirdikleri ilk gün, unutmamıza imkân olmayacak şekilde zihnimize hâkketmediler mi?

Dalga mı? Bu da ne demek oluyor be! Şimdi başımıza bir de bu mu çıkıyor?

Gordon, sahili olmıyan bir cehalet denizinde kaybolmuştu. Ne yapacağını, ne söyliyeceğini bilmiyordu... Fakat yir-

minci asır çocuğu, Nevyorklu Con Gordon, birdenbire kendi zekâsına hayran oldu:

— Jal, Şor Han'ın, Disrüptör'ün sırrını almak için bana bir beyin tarayıcısı tatbik ettiğini anlattım. Ben bu sırrı vermedim, fakat sarfettiğim gayretle ve tarama ameliyesinin tesiriyle teferruatı tamamen unuttum. Emin ol!

— Anlıyorum Zart. Manevi şok tabii... Fakat ana hatlarını hatırlarsın. Bunu unutmağa imkân yoktur.

— Gayat tabii onu unutmama imkân yoktur.

Jal, Gordon'u kolundan çekti:

— Şimdi herşeyi hatırlıyacaksın. Bu çerçeve ve kelepçeler kuvvet konilerini bir feza gemisine monte etmek içindir. Renkli kablolar, kontrol tablosundaki aynı renk tablolara bağlanır. Transformatörler de doğrudan doğruya geminin hareket jeneratörlerine ayar edilir. Müşirler, fezada tesir görecek sahanın tam mevkiini verir. Gayet tabiî konilerin birbirile tamamen ayarlı olması lâzım, bunu da reostalar temin eder.

Jal devam ettikçe, Gordon kuvvet konilerinin ne işe yaradığını anlar gibi oluyordu: Bunlar semanın muayyen bir yerinde kuvvet temerküz ettiriyorlardı. Fakat bu, nasıl bir kuvvetti? Tesir ettiği sahaya nasıl bir tesir yapıyordu ki bu kadar büyük bir dehşet uyandırmıştı?

Jal devam ediyordu:

— Hedef saha, gemisinden en aşağı 10 parsek (x) mesafede olmalı. Yoksa, aksi tesir gemiyi mahveder. Şimdi hepsini hatırlıyor musun Zart?

— Gayet tabiî! Bununla beraber, Disrüptör'ü senin kullanacağını düşünerek müsterih oluyorum.

— Allah biliyor ki bunu hiç istemiyorum. Bren Bir'in ihtarı aklımdan çıkmıyor.

Eliyle, karşı duvardaki bir tabloyu gösterdi. Gordon merakla okudu:

(x) Parsek: Astronomik bir ölçüdür. Bir parsek takriben 30.000 Milyar km. dir.

«Ben Bren Bir, Disrüptör'ün mucidi, bu sırrı ifşa edeceğim ahfadıma şu mühim ihtarı yapmak isterim: Disrüptör'ü şahsi iktidar gayesile asla kullanmayın. Ancak ve ancak Galaksinin hürriyeti tehlikeye girdiği zaman kullanın.

Sahip olduğunuz bu kuvvet Galaksiyi bile imha edebilir. Okadar muazzam bir iblistir ki, zincirinden boşandığı zaman aynı zincire tekrar vurulmayabilir. Bütün insanların hayatı veya hürriyeti tehlikeye girmedikçe buna asla baş vurmayın!»

Jal Arn, dramatik bir sesle:

— Zart, dedi, sen ve ben çocukluğumuzda dalganın bize âyar edilmesi için, babamla buraya geldiğimiz zaman bu kadar uzun zamandan beri kullanılmamış olan bu şeytanî kuvveti kullanacağımızı aklımıza getirebilir miydik? Fakat Şor Han Galaksiyi zaptetmek hülyasını tatbike kalkışırsa bütün insanların hayat ve hürriyeti hakikaten tehlikede demektir. Bu riski göze almak mecburiyetindeyiz.

Gordon gayri ihtiyarî titredi. Bu kubbeli yeraltı odasında Jal Arn'ın ciddi sesi ölümün ötesinden geliyor gibiydi.

Kubbeli odadan çıktılar, garip ışıklı koridordan geçerek, helezonî merdivenin bulunduğu küçük odaya geldiler.

— Aleti yarın sabah Etne'nin üzerine monte edeceğiz. Yıldız Krallarının sefirlerine Disrüptör'ü gösterdiğimiz zaman...

— Jal Arn hiçkimseye birşey gösteremiyeceksin!

İki kardeş durakladılar. Helezon merdiveninin arkasından saçları karmakarışık üstü başı perişan bir adam fırlamış, elindeki atom tabancasını onlara çevirmişti.

— Ort Bodmer!

Eski müşavirin yüzü kinle buruşmuş, çirkin, iğrenç bir şekil almıştı:

Evet Zart! Tern Eldred geldiği zaman herşeyin suya düşmek üzere olduğunu anladım. Saraydan çıkarsam yakalanacağım muhakkaktı. Onun için buraya saklandım ve sizin gelmenizi bekledim.

Jal Arn'ın gözleri parladı:

— Maksadın nedir, Bodmer?

— Ha! Ha! Basit! Çok basit! Hayatım mahvoldu, benimkini kurtarmazsan seninki de mahvolacak.

Bir adım ileri attı. Gordon, herifin yüzünde korkunun doğurduğu çılğınlık emarelerini gördü. Bodmer artık normal bir adam değildi.

— Jal! Söz ver şuna... Bu köpek, hayatını tehlikeye atmağa değmez...

— Asla! Bir vatan hainine hürriyet bağışladım. Yeter. Başkasına bağışlamam.

Gordon itiraza vakit bulamadı. Bodmerin tabancası ateş etti. Jal Arn yuvarlanırken, Gordon yay gibi fırladı, herifin kolunu tutarak büktü. Çılgın müşavirin bilekleri bir an beşer üstü bir mukavemet gösterdi. Tabancasını düşürerek, Gordon'un elinden kurtuldu, farkında olmadan garip ışıklı koridora koştu. Gordon peşinden fırladı. Fakat Bodmer cehennemî bir çığlık attı, gözleri yuvasından fırlayarak:

— Dalga!.. diye inledi.

Bodmer'in bu iniltisinin aksi henüz sönmemişti ki, dehşetli bir ıstırap içinde ve iğrenç bir şekilde buruştu, takallûs etti ve cansız, kavruk vücut yere yıkıldı:

Bu ölüm gördüğü en âni ve en esrarengiz ölümdü. Gordon, birkaç saniye ağzı açık, hareketsiz kaldı. Hakikat, zihninde bir şerare gibi belirdi: Koridordaki bu kubbeli odadaki titrek ışık, Jal Arn'ın bahsettiği dalgaydı! Bu, öldürücü bir kuvvetti. Bu kuvvet insan vücudunun dalgalarına öyle âyar edilmişti ki, Disrüptör'ün sırrını bilmeğe izinli olanlardan gayrısına ölüm saçıyordu. Bunun içindir ki Disrüptör'ün muhafazasında başka tedbire lüzum görülmemişti. Hiç kimse böyle acıklı bir ölüm kucağına düşmeden Disrüptör'e yaklaşamazdı... Yalnız Jal ve Gordon... Hayır Gordon değil, Zart Arn'ın bedeni bu ölümden muaftılar.

Gordon, Jal Arn'a koştu. İmparatorun omuzu ve bir ya-

nı feci şekilde yanmıştı. Fakat ölmemişti. Nefes alıyordu. Merdivene doğru fırlayarak bağırdı:

— Muhafızlar! Muhafızlar! İmparator yaralandı.

Yukarıda telâşlı ayak sesleri, sert emirler duyuldu. Merdivenler aşağıya inen askerlerin gürültüsüyle çınladı. Subaylar, askerler, sivil memurlar etraflarına toplandılar.

Jal gözlerini açarak bitkin bir sesle:

— Bodmer! diye fısıldadı. Zart'a birşey oldu mu?

— Hayır Jal! Buradayım, bana ateş edemedi, öldü.

Bir saat sonra, İmparatorun dairesinde bir odada endişeli endişeli dolaşarak bekliyordu. Lianna Jal Arn'ın hıçkıran karısını teselliye çalışıyordu. Jal Arn'ın yattığı odanın kapısı açıldı, dışarı çıkan doktor, sevinçle müjdeledi:

— Çok şükür, İmparator yaşayacak! Fakat yarası ağır ancak birkaç haftada iyileşebilir. Prens Zart, İmparator sizi görmek istiyor.

Gordon mütereddit adımlarla geniş yatak odasına girdi. İki kadın onu takip ettiler. Gordon yatağa eğildi. Jal Arn bir fısıltı halinde:

— Bir stereo getirsinler, bütün İmparatorluğa şâmil bir yayına ayar etsinler, dedi.

— Jal, şimdi bunları düşünme, benim suçsuz olduğumu sonra da tebliğ ettirebilirsin.

— Tebliğ edeceğim şey yalnız o değil, Zart!

Verici stereo kuruldu, ayar edildi. Jal yatağında müşkülâtla doğrularak konuştu:

— Vatandaşlarım! Babamı katleden alçaklar beni de öldürmeğe teşebbüs ettiler fakat muvaffak olamadılar. Zamanla iyileşeceğim. Korbulo ve Ort Bodmer alçakların elebaşılarıydı. Kardeşim Zart tamamiyle suçsuz olduğu gibi, bu komployu tek başına meydana çıkardı. İmparatorluğu idareye muvakkat bir zaman için imkân bulamıyacağım. Kardeşim Zart Arn'ı yerime vekil tâyin ediyorum. Mukadderatımız ne olursa olsun, İmparatorluğun lideri olarak kendisine sadık olmanızı istiyorum.

Gordon gayri ihtiyarî:

— Fakat Jal, dedi. Nasıl olur? Kısa bir zaman için bile olsa ben İmparatorluğu idare edemem.

Stereo'yu kaldırmışlardı.

— Zart bu işi yapacaksın. Bulut'un karanlık gölgesi Galaksi'ye aksettiği bu buhranlı zamanda İmparatorluk lidersiz kalamaz. Bu liderliği ancak sen yapabilirsin.

Gordon'un hissiyatı karmakarışıktı. Reddedemezdi. İmparatorluk lidersiz kalırsa, zaten çürük olan bağlar kopacak, her biri kendi başına kalan Krallıklar, Şor Han'a kolaylıkla yem olacaktı. Fakat bu kâinatın yabancısı, cahil bir adam bu liderliği nasıl başarabilirdi?

Gordon titrek bir sesle:

— Elimden geleni yapacağım, Jal, diye mırıldandı. Fakat bir falso yaparsam?

— Yapmazsın... Herşeyi senin eline bırakıyorum Zart!

Dışarda Lianna ile yalnız kalınca Gordon ona dert yandı:

— Lianna ben nasıl İmparatorluğa liderlik yapar, Yıldız Krallıkları toplu bir halde tutabilirim?

— Neden yapamıyacak mışsın? Galaksi'nin en kuvvetli hanedanına mensup değil misin?

Gordon, Zart Arn olmadığını, kendisine verilen bu vazifeyi başarabilmekten yüzlerce asır uzak, zavallı bir Gordon olduğunu haykırarak söylemek istiyordu. Fakat bunu yapamazdı. Rolüne devama mecburdu.

Ertesi sabah dairesinde Hul Burel'i kendisini bekler buldu:

— Prens Zart! Prenses Lianna, beni size muavin olarak tavsiye ettiğini söylememi istedi.

Gordon'un içine su serpildi. Yanında güvenebileceği bir

adam bulunması mühim bir avantajdı. Bu vazife için de cesur ve dürüst Kaptandan başkasını seçemezdi.

— Hul, bu teklif hoşuma gitti. Biliyorsun, beni idarî âmir olarak yetiştirmediler ve bu hususta bilmediğim birçok noktalar var.

— Fakat Prens, karar vereceğiniz meseleler gittikçe çoğalıyor: sefirler yeni bir mülâkat istediler. İkinci komutan Giron iki kere sizinle görüşmek için müracaat etti.

— Hul! Giron iyi bir komutan mıdır?

— Kusursuzdur Prens! Disiplini çok ağırdır, fakat gayet iyi bir komutandır.

— Öyleyse onu Donanma Komutanlığına tâyin edelim. Önce sefirleri göreyim, sonra Giron'la konuşurum.

Tu Şal ve diğer sefirler İmparatorun küçük salonunda bekliyorlardı.

— Prens Zart, hepimiz İmparatora karşı yapılan alçakça suikastten dolayı müteessiriz. Bu hâdisenin kardeşinizin vaadettiği gibi Disrüptör'le bir gösteri yapılmasına engel olmıyacağını ümit ederiz.

Gordon, kaçamak bir cevapla atlatmağa çalıştı:

— Bildiğiniz gibi İmparator ağır yaralıdır. Bu vaadini yerine getirmesine imkân yoktur.

— Fakat siz! Siz de Disrüptör'ün kullanışını biliyorsunuz. Bu gösteriyi siz yapabilirsiniz.

— İmparatorun yatakta bulunduğu şu sırada deruhte ettiğim müteaddit vazifeler arasında bu gösteriye de zaman ayırmama şimdilik imkân yoktur. Bunu gayri muayyen bir müddetle tehir etmeğe mecburum.

— Fakat Prens, bunu yapmamalısınız. Gösterinin tehiri düşmanlarımızın iddialarını takviye edecektir.

— Gösteri ilk imkânda yapılacaktır. Size ancak bunu söyliyebilirim.

Bu cevap sefirleri tabiî tatmin etmedi.

Hul Burel hızla odaya girdi:

— Prens, Amiral Giron stereo'da Görüşecek misiniz?

Oradan derhal stereo başına geçti.

Amiral'in yüzü düşünceliydi:

— Prens, ilk öğrenmek istediğim şey şudur: donanmanın komutasını muhafaza ediyor muyum?

— Amiral Giron, sizi İmparatorluk Donanmasının Başkomutanı tâyin ediyorum. İmparator iyileştikten sonra bu kararı değiştirebilir.

— Sağ olun Prens! Fakat donanmaya komuta edeceksem bilmem lâzım gelen siyasî hususlar var: Krallar ve Baronlar bizim safımızda çarpışacaklar mı? Radarlarımız Bulut donanmasının en az iki noktadan taarruza hazırlandığını gösteriyor. Evvelce tanzim edilmiş müdafaa plânımıza göre ana kuvvetlerimiz Rigel yıldızı ile Orion Nebulası arasında üç grup halinde bulunmaktadır. Fakat Baronlar ve Polaris Krallığı taarruza mukavemet etmiyecekse müdafaa plânımızı değiştirmeğe mecburuz.

Gordon:

— Müttefik kuvvetler hakkında size cevap vermem için yirmi dört saat mühlet veriniz.

— Fakat buradaki durumumuz çok tehlikeli. Cevabınız gelinceye kadar donanmayı...

— Amiral! Herşeyi kararınıza bırakıyorum. Size itimadım var.

★

İmparatorun doktoru istirahat edebilmesi için uyuşturucu bir ilâç verdiğini ve rahatsız edilmemesini söylemesine rağmen Gordon Jal ile konuşmakta israr etti.

— Jal, dinle beni. Bana yardım etmen lâzım. Beyin tarayıcının hafızamı bozduğunu biliyorsun. Anlatmağa çalış, Disrüptör gemiye nasıl monte edilecek?

Jal güçlükle cevap verebildi:

— Bir kere başlayınca hepsini hatırlarsın Zart. Kuvvet konilerini geminin başına, on beş metrelik bir daire üzerine monte edeceksin. Kablolar, kontrol tablosunda aynı renk kablolara bağlanacak. Enerji hatları geminin jeneratörüne ayar edilecek. Hedef sahası merkezinin çok hassas bir tayinini yaptır. Konilerin birbiriyle muvazenede olmasına azamî dikkatini göster. Altı istikamet göstericisi de ayarlanmadan şalteri çekme...

Jal Arn'ın sesi duyulmıyacak kadar hafifledi. İmparator sâkin bir uykuya dalmıştı. Gordon çırpınıyordu:

— Jal! Jal! Dinle beni, biraz daha tafsilât vermelisin.

Fakat Jal uyanacak halde değildi.

Gordon içinden küfrederek kalktı. Evet, Disrüptör'ün nasıl çalıştırılacağını aşağı yukarı öğrenmişti, amma bu yirminci asırdaki bir vahşiye bir tabanca verip tetiğini çekmesini söylemeğe benziyordu: ya vahşi tabancasının namlusunu göğsüne dayarsa?

Gordon, Hul Burel'i alarak sarayın altına indi. Hul koridora giremediği için Gordon çerçeve ve kelepçeleri çıkardı. Bunları hava limanına götürdüler, Val Marlan'a teslim ederk:

— Bunları Etne'nin baş tarafına tam on beş metre çapında bir daire teşkil edecek şekilde tesbit edin dedi.

Disrüptör'ün Etne'ye monte edileceğini anlayan Marlan'ın yüzü heyecandan kızardı...

★

Gordon yatalı henüz bir saat olmamıştı ki, Burel omuzlarından sarsarak uyandırdı:

— Prens Zart! dedi, Bulut donanması hududumuzu aştı. Rigel arkasında şiddetli savaşlar oluyor. Giron büyük zayiat verdiğini bildiriyor. İki Bulut donanması Herkül demetine doğru ilerliyor.

YILDIZ KRALLARININ KARARI

Kâinatın en büyük harbi başlamıştı!

Kâinatın en büyük harbi! Muazzam Galaksi İmparatorluğunun çekindiği harp! İmparatorlukla Şor Han'ın ancak ölümle bitecek çarpışması!

Ve bu harpte iki taraftan birinin lideri Nevyorklu muhasebe kâtibi Con Gordon!

Gordon bağırarak fırladı:

— Nasıl? Nasıl? Bulut donanmaları Herkül'e doğru mu geliyor? Baronlar mukavemet edecek mi?

— Belli değil... Şor Han stereo ile Baronlara ve Krallara tebliğat yapıyor: mukavemetin intihar olacağını söylüyor. Jal Arn'ın ağır yaralı olduğu için Disrüptör'ü kullanamıyacağını, sizin de Disrüptör'ün sırrını bilmediğinizi söylüyor.

Gordon alelacele giyindi. Selâhiyetli memurlar, subaylar odaya dolmuş onunla konuşmak istiyorlardı. Kalabalık arasndan Burel yol açtı, ikisi birlikte İmparatorun çalışma odasına koştular.

Salonda birçok stereo alıcıları faaliyetteydi. Bunlardan ikisi harbin en hararetli yerinde bulunan gemilerden veriliyordu. Fezada gök gürlemesini andırarak patlıyan mermilerin meşalesi, yıldırım süratiyle hareket eden gemilerin stratejik hareketleri görünüyordu.

Bir başka stereo'da Şor Han, esmer ve korkunç yüzüyle gözleri parlayarak konuşuyordu:

— Tekrar ediyorum Baronlar ve Yıldız Kralları, Bulutun savaşı size karşı değildir. Savaşımız yalnız İmparatorlukladır. Biz Karanlık Dünyalar Birliği, İmparatorluğun sahte bir sulh maskesi altında bütün Galaksi'ye hâkim olmasına taraftar değiliz, bu menfaatperest emperyalizmi mahvedeceğiz. Birliğimiz sizlere dostluk teklif ediyor. İmparatorlukla birleşip onunla birlikte mahvolmayın. Sizden bir tek şey

istiyoruz: donanmamızın geçmesine müdahale etmeyin... Yeniden kuracağımız, Galaksi kardeşlik demokrasisinde sizin de yeriniz olacaktır. İmparatorluğun mağlûbiyetinden şüphe etmeyin: donanmamız, onlarınkinden çok üstündür. Disrüptör efsanesi de suya düşmüştür. Jal Arn ölüm döşeğindedir, Zart Arn ise nasıl kullanılacağını bilmiyor. Zaten o, Zart Arn'ın kendisi değil, Zart Arn maskesi altında dolaşan bir maceraperest, bir sahtekâr, bir serseridir. Bunu ispat edebilirim: yoksa Disrüptör'e karşı gelmeğe cesaret edebilir miydim? Baronlar, Krallar! İmparatorluğun son saati geldi. Onunla birlikte savaşanlar, onunla birlikte mahvolacaklardır.

Bu sözler bitince Hul Burel hayretle:

— Bu adam çıldırmış, diye bağırdı, Prens Zart'ın bir sahtekâr olduğu nasıl iddia edilebilir?

Odanın öbür tarafından bir subay bağırdı:

— Prens! Amiral Giron sizi istiyor.

Gordon derhal stereo'ya yaklaştı, Giron, gemisinin komuta mevkiindeydi:

— Prens! Krallıklar neye karar verdi? Bulut'tan çıkan kuvvetli bir donanma Herkül'e doğru son süratle ilerliyor. Baronlar mukavemet edecekler mi? Yoksa yol mu verecekler?

— Sefirlerle temas eder etmez size bildireceğim. Durum nasıl?

— Henüz sadece öncülerimiz çarpışıyor. Bazı korsanlar hatlarımızın arasından Rigal'e, ana filonun bulunduğu yere uzandı. Vaziyet henüz vahim değil. Fakat mühim olan, eğer Bulut kuvvetleri, Herkül Demeti üzerinden gelip bizi yandan vuracaksa ona göre tedbir almaktır. Baronlar ve Krallar bize iltihak etimyecekse batıya çekilip, Kanopus'u yandan gelecek bir taarruzdan kurtarmalıyız.

Gordon durumun ehemmiyetini mükemmelen idrak ediyordu. Sendeledi:

— Giron, dedi, mümkün olduğu kadar ana kuvvetleri

savaşa sürmekten sakınınız. Krallıkları ikna edebileceğimi zannediyorum.

Sonra Burel'e döndü:

— Derhal, sefirleri çağırtınız! dedi.

Sefirler yüzleri soluk, ciddî tavırlarla salona girdiler. Gordon protokolla vakit kaybettirmiyerek:

— Şor Han'ın donanmasının Polaris ve Herküllere doğru ilerlediğini biliyorsunuz, dedi.

Tu Şal dudaklarına kadar sararak cevap verdi:

— Evet! Şor Han'ın tebliğini de...

Gordon sert bir hareketle sözünü kesti:

— Baronlar mukavemet edecekler mi, yoksa geçmelerine müsaade edecekler mi? Onu öğrenmek istiyorum. Kralların da İmparatorluğa sadık kalıp kalmıyacaklarını öğrenmek istiyorum.

Beyaz yüzlü Leyra sefiri cevap verdi:

— İmparatorluk kendi sözünü tutarsa, hükûmetim de taahüdüne sadık kalacaktır. Anlaşma yaptığımız zaman, İmparatorluk, icabı halinde Disrüptör'ün kullanılacağını vâdetmişti.

— Size Disrüptör'ün kullanılacağını söylemedim mi?

— Söylediniz, fakat gösteriden kaçındınız. Sırrını biliyorsanız neye kaçındınız? Ya, Şor Han haklı ise? Ya, hakikaten bir sahtekârsanız? O zaman Krallığımızı feda etmiş olmıyacak mıyız?

Hul Burel hiddetli sesiyle kükredi:

— Şor Han'ın mantıksız yalanlarına inanıyor musunuz?

Tu Şal, gözlerini Gordon'a dikerek:

— Yalan mı? dedi, Şor Han Disrüptör'ün kullanılmıyacağını bilmese bu taarruza teşebbüs eder miydi?

Hul Burel gene parladı:

— Aptal mısınız? Karşınızdakinin Zart Arn'ın tâ kendisi olduğunu görmüyor musunuz?

— Bugünkü ilim, bir insanın kendini diğer bir adam ola-

Gordon'un zekâsı parladı:

— Hul, israr etme! diye emretti. Hepiniz beni dinleyin: size Zart Arn olduğumu ve Disrüptör'ü kullanacağımı ispat edersem, hükûmetleriniz taahhütlerini tutacaklar mı?

— Elbette!..

— Size birkaç dakika içinde Zart Arn olduğumu ispat edebilirim. Beni takip edin!..

Gordon önde diğerleri arkada, Bodmer'in Jal'ı vurduğu odaya geldiler. Gordon sefirlere dönerek:

— Bu koridorun ne olduğunu biliyorsunuz! dedi.

— Bütün Galaksi, bu koridorun, Disrüptör'ün muhafaza edildiği yere çıktığını bilir.

— İmparator ailesine mensup olmayan bir kimse bu koridordan geçebilir mi?

— Asla!

Gordon süratle koridora daldı. Disrüptör'ün bulunduğu odaya girdi. Tekerlekli kaideler üzerinde oturan konilerden birini iterek dışarı çıkardı ve sordu:

— Şimdi benim sahtekâr olduğuma inanıyor musunuz?

Hepsi bir ağızdan haykırdılar:

— Hayır!

— Ancak Zart Arn buraya girebilir.

— Öyleyse Disrüptör'ün sırrını biliyorsunuz.

Gordon çıkardığı koniyi gösterdi:

— Bu, Disrüptör'ün bir parçasıdır. Diğerlerini de çıkaracağım, derhal Etne gemisine monte edeceğiz. Ve gemiyle birlikte Bulut'un taarruzunu durdurmak için bizzat hareket edeceğim.

Gordon bu sıkıntılı dakikalarda mukadder kararı vermişti:

Disrüptör'ü kullanmağa çalışacaktı!..

Jal Arn'ın tariflerinden birşeyler öğrenmişti. Esasen

makinenin kullanılışında pek güç bir taraf yoktu. Belki de bu basitliği sebebiyle sırrına yalnız İmparator ailesi vakıftı.

Sefirler telâş ve heyecanla, Zart Arn'ın Disrüptör'le savaşa iştirak ettiğini hükümdarlarına bildirmek üzere çıktılar... Gordon:

— Burel! dedi, Etne'nin teknisyenlerini çağır, bir bölük te muhafız göndersinler. Ben âletleri dışarı çıkarırım, onlar da muhafaza altında Etne'ye taşısınlar.

Bütün âletlerle birlikte hava limanına geldikleri zaman Etne'den başka ona refakat edecek iki harp gemisinin orada kaldığını bütün diğerlerinin savaşa iştirak etmek üzere limanı terketmiş olduklarını gördüler.

Teknisyenlerin ve subayların amansız gayretleriyle kısa bir zamanda koniler monte edildi.

Val Marlan kanter içinde gelerek, Gordon'a raporunu verdi:

— On dakikaya kadar hazırız Prens Zart!

— Öyleyse konileri bir kere daha kontrol etmeğe vaktimiz var.

Biraz sonra Hul Burel'in sesi duyuldu:

— Hareket iki dakika sonra!

Çanlar çalmağa başlamıştı. Mürettebattan dışarıda bulunanlar koşarak yerlerini aldılar.

Gordon da gemiye binmek üzere döndü, kalabalık arasında, ince bir siluetin kendisine doğru koştuğunu farketti:

— Lianna! diye bağırdı, burada ne arıyorsun?

Güzel yüzü bembeyaz, gözleri yaşlıydı. Gordon'un kolları arasında büzülerek:

— Zart! dedi, gitmeden sana söylemek istediğim birşey var: ne olursa olsun seni seviyorum Zart, seni seviyorum.

— Prens Zart, hareket ediyoruz.

Hul Burel'in gür sesi kulaklarının dibinde bomba gibi patladı. Gordon uzaklaşırken, Lianna'nın güzel beyaz yüzü-

ne ve yaşlı gözlerine son bir defa baktı. Genç kızı bir daha göremiyeceği içine doğuyordu...

Gemiye biner binmez, Etne bir mermi gibi semaya fırladı. O anda Burel bağırdı:

— Amiral Giron, sizi arıyor!

Gordon stereoya koştu. Ekranda Amiralin omuzları üzerinden görünen aralıktaki semada patlayan mermiler, infilâk eden hava gemileri görülmemiş bir hava şenliğini andırıyordu.

Giron aceleyle fakat soğukkanlılıkla konuşuyordu:

— Bulut'un doğu birlikleriyle savaş halindeyiz. Kayıplarımız hayret verecek kadar çok. Düşmanın kullandığı yeni bir silâh sanki gemilerimizi içten vuruyor. Nasıl olduğunu anlıyamıyoruz.

— Şor Han'ın bahsottiği silâh olacak. Nasıl çalışıyor?

— Hiçbir şey bilmiyoruz. Etrafımızdaki gemiler birdenbire guruptan ayrılıyor ve çağırmalarımıza cevap vermiyorlar. Baronlar donanmalarının çıkış yaparak, açıkta Bulut donanmasiyle çarpışacağını bildirdiler. Leyra, Polaris ve diğer Krallıkların donanmaları kuzey altından süratle ilerleyerek komutam altına girmeğe geliyorlar. Fakat bu yeni silâh, her ne halt ise, saflarımızda korkunç gedikler açıyor. Batıya çekiliyorum, fakat fena sıkıştırıyorlar. Kayıplarımız o kadar çok ki bu gidişle savaşa devam edemiyeceğimi bildirmek vazifemdir.

— Disrüptör'le savaşa iştirake geliyorum Amiral! Fakat harp sahasına varmamız birkaç saat sürer. Giron! Disrüptör'ün tesirli çalışması için Bulut donanmasını bir araya toplamamız lâzım, bunu başarabilir misin?

Baronlara yardıma gidecekmiş gibi, biraz güneye doğru kayabilirsem, iki Bulut donanmasını bir araya getirebilirim belki...

— Öyleyse tecrübe et! Sizi nerede bulacağımızı takriben bildirebilir misin?.

— Siz buraya varıncaya kadar biz Deneb Yıldızının batısında olacağız.

Giron stereosunu kapadı. Fakat Etna'nın komuta odasındaki muhtelif stereo'lardan savaşın bütün safahatı takip edilebiliyordu. Atom mermisi cehenneminde harap olan gemilerden başka, birçok İmparatorluk gemisi de radar perdesinde kayboluveriyorlardı. Hul Burel hiddetle:

— Bu Şor Han köpeğinin gizli silâhı Giron'un cenahlarını çok fena hırpalıyor! diye bağırdı.

Gordon, kaptan köprüsünden fezayı seyretmeğe koyuldu. İçindeki korku, artık bir panik halini almıştı. Onun bu savaşta, bu korkunç kuvvetler arasındaki savaşta asla yeri yoktu. Disrüptör'ü kullanma kararını pek acele vermişti.

Disrüptör'ü o, Gordon kullanacak? Hangi cesaretle? Evet, mucidinin bile dehşetle bahsetti, kullanılmamamasını ihtar ettiği, bütün Galaksi'yi tahrip edebilecek olan bu cehennemî kudretin zincirlerini ne cesaretle çözecekti?

GÜNEŞLER SAVAŞI

— Baronlar savaşıyor!

Stereo'dan harbin safahatını takip eden Burel'in sesi Gordon'u hayallerinden ayırdı:

— Bakın Prens! Herkül Demeti'nin savaşına bakın!

— Halbuki onların da Giron gibi Deneb'e çekilmeleri icap ederdi.

Stereo'daki manzara Gordon'u tokat yemiş gibi sersemletti. Bu sahne savaşın en hararetli noktasında bulunan bir Herkül gemisinin kaptan köprüsünden naklediliyordu. Anlatılmaz, çılgın bir savaştı bu...

Herkül Demetinin teşkil ettiği muazzam güneş topluluğu yakınında feza binlerce küçük kıvılcımlarla doluydu. Bu kıvılcımların her biri bir atom mermisinin meşalesiydi. Ge-

miler stereo üzerinde öyle cehennemî bir süratle yer değiştiriyordu ki, Gordon savaşı takip etmeğe bile muvaffak olamıyordu. Gordon'un edinmiş olduğu yirminci asır tecrübeleri, yıldızlar arasında ölüm meşaleleri teati eden bu muhteşem cehennem dansının şaşaasını anlamağa müsait değildi. Bu savaşta birbirlerinden hesap edilmez mesafelerle uzak gemiler mucizevi radar şualariyle yekdiğerini buluyorlar ve aklın alamıyacağı kadar süratli bir otomatik hesapla mevki, istikamet, sürat, yer değiştirme, mesafe tespitini yaparak atom mermilerini savuruyorlardı.

Gordon, yavaş yavaş savaşın ana hatlarını seçmeğe başladı:

Bu acaip şehrayin, Deneb'in muazzam güneş topluluklarına doğru geriliyordu. Savaş hattı şimdi Deneb güneşlerinin kuzey ve kuzey batısına intikal etmişti. Hul Burel haykırdı:

— Kat'î ric'at başladı! Allahım, Baronların donanmasının yarısı yok oldu...

Etne'nin kaptanı Val Marlan, savaşa iştirak edemediği için, kafese kıstırılmış vahşî bir kaplan gibi, bir stereo'dan diğerine geçiyor, yumruklarını sıkıyordu.

Gordon, bu dehşet verici Galaksi savaşını, diğerleri gibi anlıyarak seyredememesinin kendisi için daha iyi olduğuna kanaat getirdi. Anlasa muhakkak çıldırırdı.

Disrüptör'ü belki yüzüncü defa düşündü: bu kuvvet boşanınca acaba ne gibi bir tesir gösterecek? Korkunç bir ölüm şuası mı neşredecekti? Feza dahilinde katı maddelerin tekmilini geçtiği yol boyunca imha veya inhilal mi ettirecekti?

Herkül donanmasıyla birleşmek üzere güney batıya çekilen Giron kuvvetlerine, Ursa Nebulası civarında Leyra, Polaris, Signüs donanmaları da iltihak etmişti. İmparatorluk Donanma Komutanı geri hatta kalmış ve birkaç saat vahşi bir artçı savaşı çıkarmıştı. Bundan sonra Giron, kuvvetlerinin tamamına çekilme emrini verdi. Emirler, alıcı cihazlarda otomatik olarak birleştirilerek çözülen şifreler halindeydi:

— Leyra kolu! Kaptan Sandrel! Nebula'dan uzaklaşın!

Düşman Signüs kolu ile sizin aranızda bir yarma hareketine başlıyor.

Leyra komutanının cevabı ümitsizdi:

— Korsanlar kolumuzun baş tarafını durdurdular. Fakat biz...

— Mesaj birden kesildi, stereo ekranı karardı. Gordon, Giron'un Sandrel'i boşu boşuna aradığını duydu. Burel küfrediyordu:

— Hep aynı şekilde, bizim gemiler civarında korsan olduğunu bildiriyor rapor ani olarak kesiliyor ve geminin sesi bir daha duyulmuyor.

Marlan dişlerini gıcırdattı:

— Şor Han'ın gizli silâhı... Bir anlıyabilsek ne olduğunu?

Gordon, Şor Han'ın sözlerini hatırladı: (...bu düşman gemilerini içeriden vuracak bir silâhtır...)

Gordon bunu ötekilere açarak devam etti:

— Belki saçmalıyorum, fakat bence bir gemiyi içerden vuracak yegâne yol, stereo dalgasını bir atom kuvveti için taşıyıcı olarak kullanmaktadır. Bütün kaybolan gemiler stereo ederken kayboluyorlar.

Marlan vahşi bir çığlık attı:

— Hu! Muhakkak böyle olacak, setereo dalgalarını kontrol altına alarak o dalgalar vasıtasiyle atom kuvvetini gönderiyorlar.

Marlan sözünü bitirmeden fırladı, stereo'yla Giron'u buldu ona durumu anlattı:

— Bütün temasları bulanık dalgalara sıçramalar yaparak idare edersek bu silâhı kullanamazlar, dalgalarımızı kontrola alamazlar. Stereo dairelerinde hususi süzgeçleri kullanmalıyız.

Marlan kendi gemisinde derhal tertibatını kurdu. Bunlar tehlikeli dalgaların geçmesini önleyecek elektrik perdeleri meydana getiren bir nevi jenaratörlerdi.

Bütün İmparatorluk gemilerine bildirildi.

Giron raporunu verdi:

— Faydasını gördük! Fakat harab olmuş vaziyetteyiz. Baronların donanması bir hatıradan ibaret. Daha güneye Herküllere çekilelim mi?

— Katiyen! Demetin içinde Disrüptör'ü kullanamam. Onları Deneb civarında tutmalısınız.

— Deneyelim. Fakat dört saat içinde buraya varmazsanız onları tutacak gemimiz kalmayacak.

Etne ve muhafızları son süratle savaş mevkiine yaklaşırken, Deneb'in doğusunda cereyan eden cehennemi savaş da yıldıza doğru sokuluyordu.

Bulut'un iki büyük gurubu doğuda birleşerek son, öldürücü hücumlarına hazırlanıyorlardı.

Marlan kısık dudakları arasından:

— Yarım saate kadar belki varabiliriz, diye mırıldandı.

Büyük radar ekranındaki nöbetçi subay:

— İskele tarafında korsan gemisi var! diye bağırdı.

Bir an içinde herkes faaliyete geçti. Gordon etrafında olup bitenleri güçlükle takip ediyordu. Bulut korsan gemisi gizleme perdesini açar açmaz, Etne'nin sol tarafında muazzam bir şule parladı:

— Muhafızlardan biri gitti...

Etne'nin topları insan zekâsının takip edemiyeceği kadar çabuk, elektronik hesaplarını yaparak ateşe başladılar. Çok uzakta iki kıvılcım parıltıyla yandı, söndü:

— İkisini de temizledik. Diğerleri gizlemeye girdiler.

Stereo'da Giron'un mesajı belirdi:

— Prens Zart, Bulut'un ana donanması bir cenah taarruzuna geçiyor. Bir saate kadar gelemezseniz bizi yok edecekler.

— Biraz daha dayanın!

Bu anda stereo'da Giron kayboldu, bembeyaz yüzlü, siyah üniformalı bir adam belirdi:

— Bulutlu!..

Stereo'yu mavi bir şerare kapladı, fakat yeni tertibatın müdahelesiyle, stereo derhal karardı ve meçhul silâhın gemiye tesirine imkân kalmadan, dalga kesildi.

İmparatorluk donanması sol cenahı Deneb'in parlak kütlesine dayanan kısa bir müdafaa hattı şeklinde tertiplenmişti. Feza bir cehennem parçasıydı. Etne ön hatlara sokuldu. Artık kendi topları da fasılasız ateş ediyordu. Gordon mesaj gönderdi:

— Giron, geldik. Şimdi hatlarınızı seyrekleştirin ve son süratle uzaklaşın.

— Fakat toplanarak, seyrek hatlarımıza taarruz ederler!

— Ben zaten toplanmalarını istiyorum.

Giron emre itaat etti ve manevra ederek tatbikine geçti. Marlan heyecanla bağırdı:

— Bulut donanması!..

Gordon ekran üzerinde binlerce Bulut gemisinin guruplanmış kara noktalarını gördü. Biraz hatlarını sıklaştırmışlar fakat Gordon'un istediği gibi toplanmamışlardı.

— Marlan! Gemiyi Bulut donanmasının tam merkezine doğru çevirin ve bu mevkide tutun.

Şimdi Etna, iki donanma arasında tek başına kalmıştı. Arkalarında Giron son süratle uzaklaşıyor, karşılarında Bulut son süratle hücum ediyordu.

Gordon Disrüptör'ün kontrol tablosunun başına geçmişti. Reostları bağladı ve ayar etmeğe başladı. İbreler taksimat üzerinde yavaşça harekete geçtiler. Esrarengiz cihazın çektiği muazzam enerjiyi karşılamak için Etne'nin bütün jeneratörleri homurtularını arttırarak çalışmağa başladı.

Gordon, Jal Arn'ın sözlerini hatırlamağa çalışıyordu:

— Altı istikamet müşiri tamamiyle intibak etmezse felâket doğurur...

İbreler muvazeneye gelmiyordu. Gordon, çılgın gibi roestalardan birini, sonra diğerini yokluyor, ibreler kırmızı tehlike işaretine doğru kayıyordu.

Gordon, alnında biriken ter damlalarını sildi. Diğerleri dehşet dolu bir sükûtla ona bakıyorlardı. Korku ve heyecandan vücudüne ağrılar gelmişti. Bu işi başaramıyacaktı. Başaramazdı. Anlamadığı, bilmediği bu muazzam kudreti, cahil kafasının idare edemediği acemi elleriyle fezaya boşboşuna salamazdı.

İbrelerin üçü, sonra dördü muvazeneye gelmişti, fakat ötekiler hâlâ geri kalıyordu. Gordon, reostları biraz daha çevirdi. Biraz daha muvaffakiyete doğru ilerlemişti; fakat muvazene gene tam değildi. Etne ağır yükü güç çeken jeneratörlerin zorlamasiyle, hızla atan bir kalp gibi sarsılıyordu.

Nihayet ibreler bir hizaya geldi.

Gordon, nefes almağa cesaret edemiyerek:

Tamam! diye haykırdı ve şalteri çekti...

DİSRÜPTÖR

Soluk, donuk şualar, Etne'nin baş tarafından bir ölüm haberi gibi fışkırarak, fezanın yarı karanlık sonsuzluğuna atıldı. Bu şualar kâinatı dolduran sürat harikalarına kıyasen sanki sürünerek gidiyor, ilerledikçe bir yelpaze gibi açılıyordu.

Gordon, Marlan ve Burel hiç hareket etmeden, yüreklerini burkan baş döndürücü bir merakla, Etne'nin kaptan köprüsündeki pencereye âdeta yapışmış, fezayı seyrediyorlardı.

Görünürde hiçbir değişiklik yoktu.

Radarda ilerleyen Bulut donanmasını gösteren kalabalık noktalar biraz, pek hafif dalgalanır gibi oldu...

Burel homurdandı:

— Birşeycik olmadı. Hiçbir şey! Melûn âlet bozuk...

Çok ileride bir siyah leke belirdi. Titrek sadmelerle büyümeğe başladı. Büyüdü... Büyüdü...

Bu küçük leke çok kısa bir zamanda bir gece parçası oldu... Fakat bu siyahlık, ışık yokluğundan mütevellit basit bir karanlık değildi. Hiçbir gözün asla rastlamadığı kadar mutlak bir siyahlık, titrek hamlelerle büyüyen, gayri tabiî korkunç bir siyahlıktı bu...

Radar ekranında da Bulut donanmasının az evvel işgal ettiği saha, bir karanlığa gömülmüştü. Sanki radar şualarl bu karanlığa sokulamıyor, bu siyahlık sanki hususî bir hayata malikmiş gibi ondan korkuyorlar, kaçıyorlardı...

Val Marlan, boğuk bir sesle ve inilti halinde:

— Allahım! dedi, Disrüptör fezanın kendisini imha ediyor! Korkunç birşey bu!

Gordon, beyninde şimşek gibi parlayan hakikatla, Disrüptör'ün akıllara hayret verici kudretini anladı.

Hayır! Âletin ilmî yapılışını, tesir ve çalışma teorisini değil, çünkü onu anlamasına imkân yoktu, fakat tesirinin gözle görünen neticesini anladı:

Disrüptör, maddeyi değil, fezayı imha eden bir kudretti.

Gordon, dehşet dolu bir an geçirdi. Sonra, en büyük korkunun pençesinde kıvranarak, can havliyle fırladı. Disrüptör'ün ana şalterini açtı.

Kâinat çıldırmış mıydı?

Etne'yi devleşmiş bir kuvvet tokatladı...

Zıvanadan çıkmış kâinatta yıldızların oldukları yerde sarsıldıklarını, dehşetle gördüler. Sonra Deneb cümlesinin yanan beyaz kütlesi boşlukla hızla döndü, yıldızlar birer kuyruklu yıldız gibi semada aktılar.

Kâinat, sonsuz muvazenesini bozmağa cesaret eden küçük insanlara isyan eder gibiydi. Şiddetli bir sarsıntı, Gordon'u bir ceviz kabuğu gibi duvara vurdu. Gordon kalkmağa çalışırken, Etne müthiş bir fırtınaya tutulmuş gibi sarsılıyor, yatıyor, kalkıyordu.

Feza ve yıldızlar yavaş yavaş sükûnet buldular...

Marlan, şakağındaki bir kesikten kanlar akarak, emirlerini yağdırıyordu; yüzü bembeyazdı:

— Türbinlere birşey olmadı... Galiba etraf ta sükûnet buluyor.

Etne'nin, Debne'nin yanar cehennemine düşmesine ramak kalmıştı.

Bütün yıldızlar birbirlerine girdiler. Gordon, heyecanla:

— Tepki reaksiyonu! diye mırıldandı. Civardaki feza, açılan boşluğa hücüm ediyor.

Hul Burel radar ekranına eğildi:

— Bu hengâmede Bulut donanmasının ancak yarısı imha oldu.

Gordon ürpererek:

— Disrüptör'ü bir daha kullanmam! Kullanamam! diye bağırdı.

— Kullanmağa lüzum kalmıyacak, Prens! Geri kalanlar panik içinde Bulut'a doğru kaçıyorlar.

Gordon kaçan gemileri ayıplamıyordu. Fezanın kendisi insanın etrafında zıvanadan çıkar, intikam alırcasına başına çöker de, insan korkudan başka birşey hissedebilir mi?

Stereo'da birbiri arkasından beliren hayaller, Giron'un gemilerinden şaşkın sualler getiriyordu:

— Ne oldu? Ne oldu?

— Bu âfet neydi?

Hul Burel vaziyeti hülâsa etti:

— Bulut donanmasından geri kalanlar kaçıyor, takip edersek hepsini fezadan sileriz.

Giron bu fırsatı kaçıramazdı:

— Derhal takip emri vereceğim.

İmparatorluk donanması hemen toplanarak geri döndü. Fakat ateş mesafesine sokulamadan, düşman gemileri Bulut'un karanlıkları arasında kayboldular.

İmparatorluk donanması Bulut'un dış sınırına vararak durakladı. Giron:

— Peşlerinden gidersek belki tuzağa düşeriz. Hem bizim için yabancı olan bu sahalarda uçuş tehlikelidir, dedi.

Gordon bağırdı:

— Şor Han'a bir ültimatom verin, teslim olmasını söyleyin!

Sonra bizzat bunu yapmağa karar vererek. Stereo'yu Tallarna'ya âyar etti:

— Karanlık Dünyalar Birliğine! Sizi teslim olmağa davet ediyorum. Teslim olur ve silâhlarınızı bırakırsanız, sizi bu harbe sürükleyen elebaşılarınızdan başka kimseye dokunmayız. Fakat reddederseniz, Disrüptör'le bütün Bulut'u yok edeceğim. Bu eşkiyalık yuvasını Galaksi'den sileceğim...

Val Marlan korku ile ona baktı:

— Fakat böyle birşey nasıl...

— Yapacak olan kim? Bu onları korkutmak için bir blöftür. Disrüptör'ün neler yapabileceğini gördüler, kabul etmeğe mecburdurlar. Siz olsanız kabul etmez misiniz?

Marlan cevap vermedi. Giron, Gordon'a hitap ederek:

— Galiba bu cehenneme girmemiz icap edecek, Prens! dedi.

— Dur! Bir mesaj geliyor.

Stereo'da Şor Han'ın sarayından bir oda belirdi. Bazısı yaralı, birkaç subay göründüler:

— Prens Zart! Şartlarınızı kabul ediyoruz. Gemilerimizi derhal doklara çekip silâhtan tecrit edeceğiz. Birkaç saat sonra Tallarna'ya girebilirsiniz.

Marlan:

— Bu bir tuzak olabilir. Birkaç saatte, Şor Han bize mükemmel bir tuzak kurabilir, dedi.

Konuşan Bulut'lu subay başını salladı:

— Şor Han, artık iktidar sahibi değildir. Teslim olma-

yı reddedince isyan ettik. Size Şor Han'ın kendisini gösterebiliriz, zaten ölmek üzere...

Stereo sarayın bir başka odasına geçti. Şor Han, Gordon'u kabul ettiği odada sandalyesinde oturuyordu. Yüzü bembeyazdı. Sol böğründe kararmış, korkunç bir yara vardı. Sönen gözleri bir müddet anlıyamadan onları süzdü, sonra gözleri Gordon'a takılarak canlandı:

— Kazandın! dedi. Disrüptör'ü kullanabileceğin aklıma gelmezdi. Cahil şansı işte!

Boğucu bir öksürük sözünü kesti ve daha hafif bir sesle devam etti:

— Böyle gebermek bana yakışmıyor değil mi? Fakat şikâyetim yok. Hayatımı istediğim şekilde yaşayabilmek için harcadım. Sen de benim gibisin, onun için hoşuma gidiyorsun.

Şor Han ölüme iyice yaklaşmıştı, sesi bir fısıltı halinde geliyordu:

— Belki ben de senin devrinden arta kalmış bir adamım, Gordon! Belki hayata çok, çok geç geldim. Belki...

Bitiremedi. Başı önüne düştü. Oturduğu sandalyeden aşağıya kayarak oracıya yıkıldı.

Ölümünde bile diktatörce bir eda vardı.

— Size ne söylüyordu, anlıyamadım?

Gordon, Burel'in bu sözlerini duymadı bile... İçinde acaip bir his vardı. Hayat ne garipti? Şor Han'dan hoşlanması için hiçbir sebep yoktu, fakat adamın cesaretine, amansız disiplinine, zekâsına ve iradesine hayran olduğunun farkına vardı.

Gemide bir bayram havası esmeğe başlamıştı. Herkes birbirine sarılıyor, kucaklaşıyordu.

Gordon, derhal hareket emrini verdi. Turun'a dönüyorlardı... Muzaffer Prens Turun'a dönüyordu.

Fakat yarım saat sonra emrini değiştirdi:

— Rotayı değiştirin, Sol cümlesine gidiyoruz!

Hul Burel, şaşırmıştı;

— Fakat Prens! Bütün Turun avdetinizi bekliyor. Bütün İmparatorluk sizi karşılamak için ayaklanmış, bayram yapıyor!

Gordon kısaca:

— Şimdilik Turun'a gitmiyorum, dedi, beni Arz'a götürün.

Etne yeni rotasında ilerlerken, Gordon kimseyle konuşmadan saatlerce fezayı seyretti.

Nihayet Arz'a, kendi devrine, yirminci asra dönecek... Fakat içinde bu muhteşem kâinata karşı tükenmez bir hasret götürecekti.

Kalaksi'nin gayri tabiî bir parlaklıkla yanan yıldızlarına baktı. Batı tarafında, çok uzakta Kanopus göz kırpıyordu, Turun'u, bayram yapan milyonlarca Turun'luyu düşündü:

— Bunlar artık bir masal benim için... Hepsi, geri gelmemek üzere ebediyete karıştı...

Etne, dağlar arasındaki düzlüğe indi.

Kule, mağrur tepeler arasında bıraktığı gibi duruyordu. Buradan ayrılalı sanki bir ömür geçmişti. Gordon, kendisine şaşkın şaşkın bakan arkadaşlarına döndü:

— Kısa bir müddet lâbıratuvara uğrayacağım. Yalnız Hul Burel benimle gelecek, dedi.

Elini uzattı, hepsinin ayrı ayrı ellerini sıkarak:

— Hepiniz en sadık dostlarımsınız, hepinize teşekkür ederim, dedi.

— Prens! Vedâ ediyor gibisiniz! Lâboratuvarda ne yapacaksınız?

— Hiçbir şey. Birkaç saat sonra döneceğim...

Gordon ve Burel gemiden uzaklaşırken diğerleri endişeyle arkalarından bakıyorlardı.

Kuleye varınca, Gordon âletin bulunduğu, cam duvarlı odaya çıktı. İhtiyar bilginin âlet hakkındaki izahatını hatırlamağa gayret etti. Âleti bir kontrol etmeği düşündü.

Hul Burel endişeyle onu süzüyordu.

Nihayet Gordon ona dönerek:

— Hul senin yardımına ihtiyacım olacak. İstediğimi, ne olduğunu anlamadan yapmanı rica ediyorum.

— Emredersiniz Prens! Fakat korkuyorum...

— Korkacak birşey yok, birkaç saat sonra Turun yolunda olacağız.

Gordon, başlığı taktı. Vel Kuen'in tarif ettiği gibi Zart Arn'ın frekansına ayar etti ve âletin düğmesini çevirdi.

Zihnini teksif ederek düşüncesini zaman boyunca unutulmuş maziye çevirdi:

— Zart Arn! Zart Arn! sesimi duyabiliyor musun?

Cevap alamadı.

Düşünce mesajını tekrar, tekrar yolladı. Fakat gene cevap alamadı.

Endişelenmeğe başladı.

Bir saat sonra bir daha denedi.

Aradan dört saat gaçtikten sonra bir deneme daha yaptı:

— Zart Arn! Zart Arn! Sesimi duyabiliyor musun? Ben Con Gordon.

Kısık, çok kısık, farkedilemiyecek kadar hafif, Zart'ın düşüncesini hissetti:

— Con Gordon! Çok şükür! Günlerdir mesajını bekliyorum. Vel Kuen nerede?

— Vel Kuen yaşamıyor...

Gordon herşeyi kısaca anlattı; Zart sevinçle sordu:

— Gordon demek sözünü tuttun! Orada benim mevkiimde yaşamana imkân varken, kalmıyorsun...

— Zart, bedenlerimizi tekrar değiştirmek için, cihazı çalıştırabileceğimi zannediyorum, sana tekrar edeyim, doğru olup olmadığını söyle.

Gordon cihazın nasıl çalıştırılacağına ait teferrüatı aklından geçirdi. Zart Arn tasdik etti.

— Ben hazırım Gordon. Fakat Vel Kuen olmadığına göre cihazı kim çalıştıracak?

— Burada bir arkadaşım var: Hul Burel. Ne yaptığımızı bilmeden makineyi çalıştıracak.

Gordon, Burel'e döndü:

— Sana işaret ettiğim zaman, hangisini gösterirsem o şalteri kapatırsın.

— Peki, fakat size ne olacak?

— Hiçbir şey! Korkma.

Başlığı tekrar ayar etti:

— Tamam mı Zart?

— Tamam!

Gordon, eliyle işaret etti. Hul, şalteri kapadı.

Dönen ve dönerken herşeyi kendine doğru çeken karanlığa gömülerek, Gordon kendini keybetti.

YILDIZLAR FATİHİ DÖNÜYOR

Gordon yavaş yavaş kendine geldi. Başı ağrıyordu. İçinde sinir bozucu bir ağırlık vardı. Gözlerini açtığı zaman, kendini Nevyork'yaki küçük odasında buldu. Bu oda ona şimdi bir kümes gibi geliyordu.

Ayağa kalktı. Aynanın karşısına gitti. Aynada Con Gordon'un geniş adaleli vücudü vardı.

Pencereye koştu. Nevyork'un ışıklarına ve yıldızlı semaya baktı. Bu eski şehir ne kadar karanlık, ne kadar küçüktü... Başını yıldızlara doğru kaldırınca gözleri yaşardı

Orion Nebula'sı, şu uzaklarda görünen bulanık nokta değil miydi acaba? Aşağıda, ufka yakın, beyaz bir göz gibi parlayan Deneb'den başkası mıydı? Kanopus'u göremiyordu bile... Fakat hayali beyaz şehir Turun'a döndü ve içinde zaptedilmez bir hasret duydu:

— Lianna! Ah Lianna! diye içini çekti.

Şimdi yeryüzündeki hayatı eskisinden daha sıkıcı ve daha boğucu idi. Sevdiği kızla aralarında ölçülemez zaman ve

mekân uçurumları vardı. Lianna'yı unutamazdı. Unutamıyacaktı...

Ertesi sabah işine gitti. Haftalarca evvel burasını nasıl heyecanlı bir haleti ruhiye içinde terkettiğini hatırlıyordu.

Müdür onu, hayretle karşıladı:

— Gordon, nasılsın, iyileştin mi? Tekrar işe başlayacak mısın?

Demek Zart Arn serbest kalabilmek için bir hastalık bahane etmişti.

— Şimdi iyiyim efendim. Tekrar işime devam etmek istiyorum.

Gordon, birkaç gün kendini unutabilmek için deli gibi işine sarıldı. Fakat Lianna'nın güzel yüzü bir an bile gözlerinin önünden gitmiyordu.

Bir gün müdür onu çağırdı:

— Gordon, rahatsızlığının çalışmana mâni olmasından korkuyorum. Fakat görüyorum ki, bilâkis dinlenme sana faydalı geldi. Bu gidişle yakında şubene müdür tâyin edileceksin.

Ha! Ha! Ha! Şubeşine müdür mü?

O ki, İmparator oğlu, Prens Zart Arn olarak, kralların sofrasına oturmuş... O ki, Deneb civarında İmparatorluğun şanlı donanmasını muhteşem bir zafere götürmüş... O ki, kâinata dehşet saçmış, fezanın kendisini imha eden kuvveti kullanmıştı... Şubesine müdür ha?

Ha! Ha! Ha!

Fakat Gordon, bu acıklı kahkahaları atmadı. Göğsünde kabaran isyan dalgasını zaptetti, soğukkanlılıkla:

— Nasıl münasip görürseniz efendim, dedi.

EBEDÎ SAADET Mİ?

Birkaç hafta sonra uykulu beyninde, hakikat ışığı gibi bir düşünce belirdi:

— Gordon! Con Gordon!

Derhal tanıdı! Bu düşünceyi milyonlarca benzeri arasından ayırabilirdi.

— Lianna!

— Evet benim, Gordon!

— Peki ama, nasıl başardın bunu?

— Zart Arn anlattı. Turun'a döndükten sonra herşeyi anlattı... Onun vücudünde seni seviyordum Con! Zart bu hikâyeyi ağlayarak anlattı. İmparatorluk için yaptıklarını ve bukadar büyük bir başarı elde ettikten sonra verdiğin söz için nasıl herşeyi feda ettiğini anlatırken heyecanını zaptedemiyordu.

— Lianna! Lianna! Hiç olmazsa sana bütün kalbimle aşkımı itiraf edebiliyorum. Son bir defa vedâ edebiliyorum.

— Dur, Gordon! Vedâ etmeğe lüzum yok. Zart Arn yeni bir keşfin son tecrübelerini yapıyor. Zaman boyunca insanın manevî varlığı gibi, maddî varlığının da seyahat edebileceğini ispat edecek. Bunu başarabilirse: bana gelir misin? Kendi vücudunla ve kendin olarak gelir misin?

— Lianna seninle bir saat yaşayabilmek için cehennemleri aşarım.

— Öyleyse bekle Gordon! Tekrar buluşacağız.

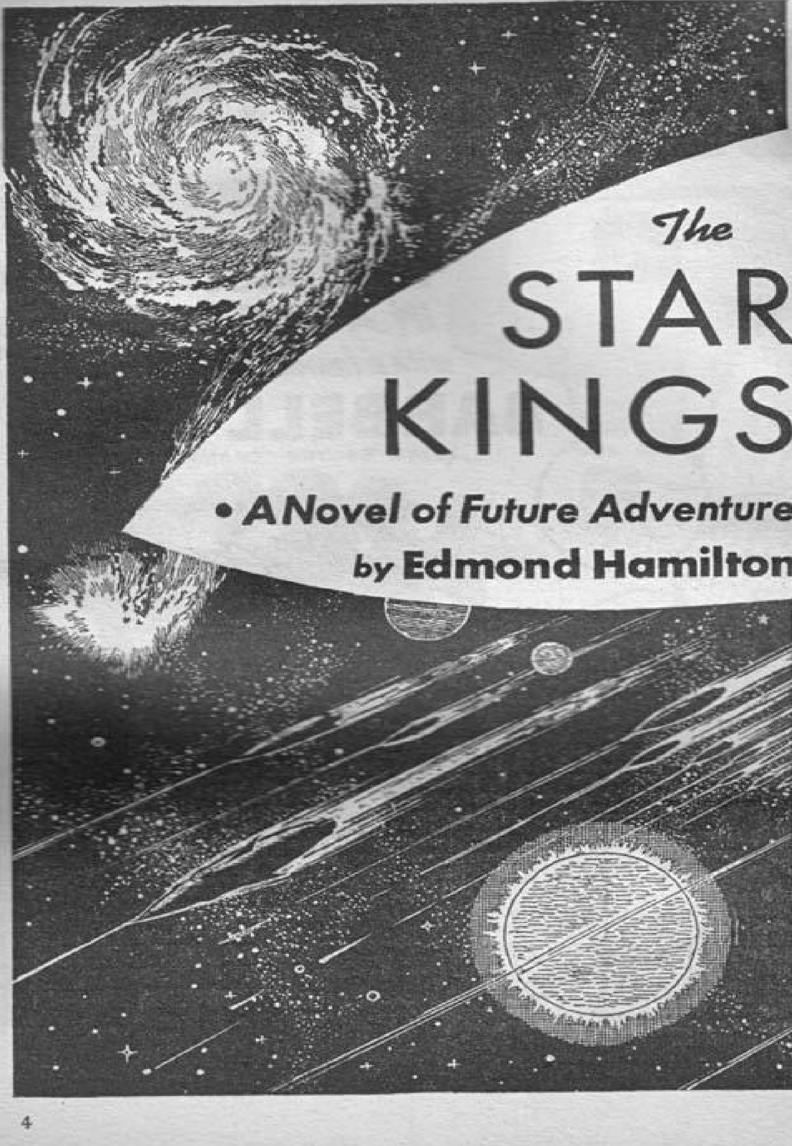
S O N

Mental
20 TABLET
Mental
CHLOROPHYLLINE
DILER
KLOROFİLLİ
Kokulu yemekler, İçki, tütün v. s.
dolayısile ağızdan ve vücuttan
(âdet zamanları dahil)
intişar eden bütün kokuları
izale eder

The STAR KINGS

• A Novel of Future Adventure

by Edmond Hamilton

He was a man of two Eras, summoned through the veil of Time to save the Star-Kingdoms from the pallid-skinned Aliens. He was John Gordon, New York insurance clerk and Galactic Prince, the most dangerous man in the Universe . . . for locked in his mind was the secret of the Great Destroyer!

I

JOHN GORDON

WHEN JOHN GORDON FIRST heard the voice inside his mind, he thought that he was going crazy.

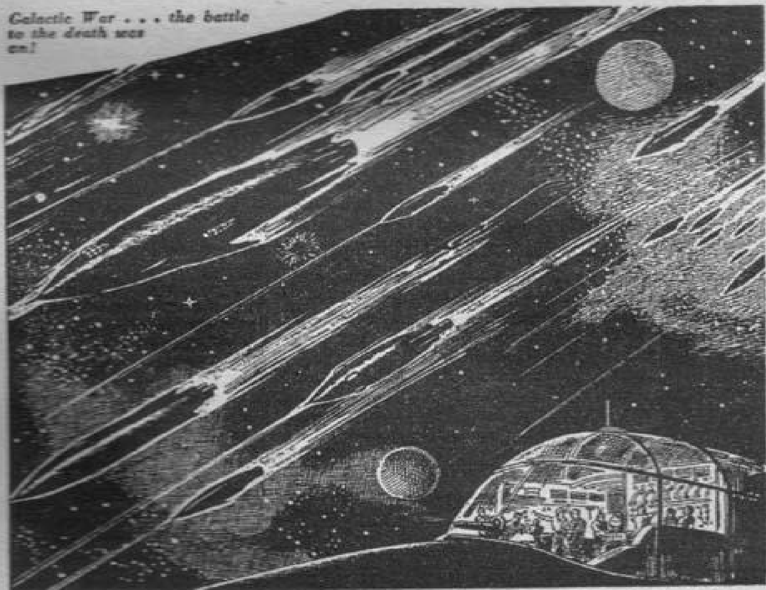
It came first at night when he was just falling sleep. Through his drowsing thoughts, it spoke sharp and clear.

"Can you hear me, John Gordon? Can you hear me call?"

Gordon sat up, suddenly wide awake and a little startled. There had been something strange and upsetting about it.

Then he shrugged. The brain played strange tricks when a man was half-asleep and the will relaxed. It couldn't mean anything.

He forgot it until the next night. Then, just as he began to slip into the realm

Galactic War . . . the battle to the death was on!

She expected him to make love to her, Gordon knew . . .

25¢ *Two Complete*

Science-Adventure BOOKS

VOL. I, NO. 2 • A FICTION HOUSE MAGAZINE • SPRING, 1951

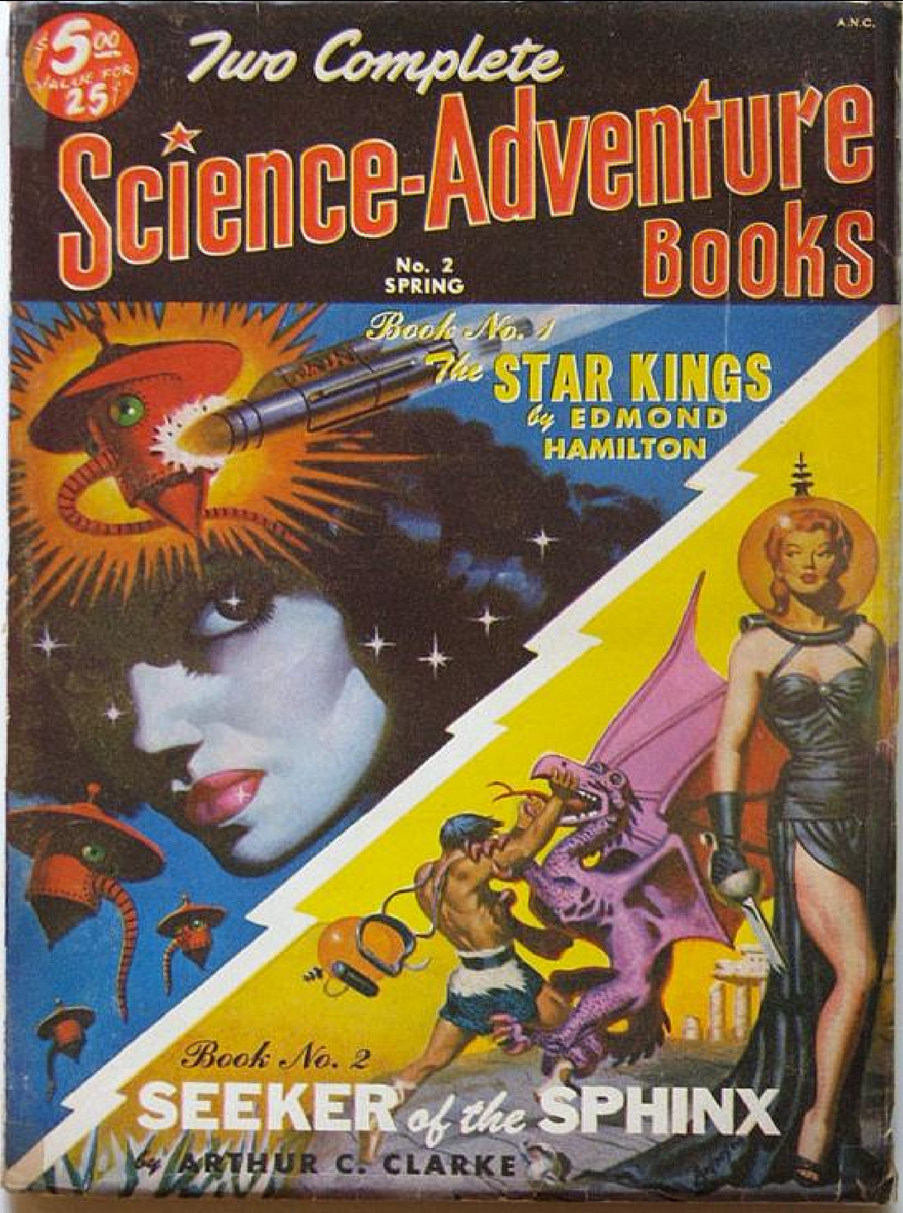
TWO COMPLETE SCIENCE-ADVENTURE BOOKS: Published quarterly by Wings Publishing Co., Inc., 130 W. 42nd St., New York 18, N. Y. Printed in U.S.A. Subscription rate for U.S.A. is $1.25 yearly.

AF ARMCHAIR FICTION C-25

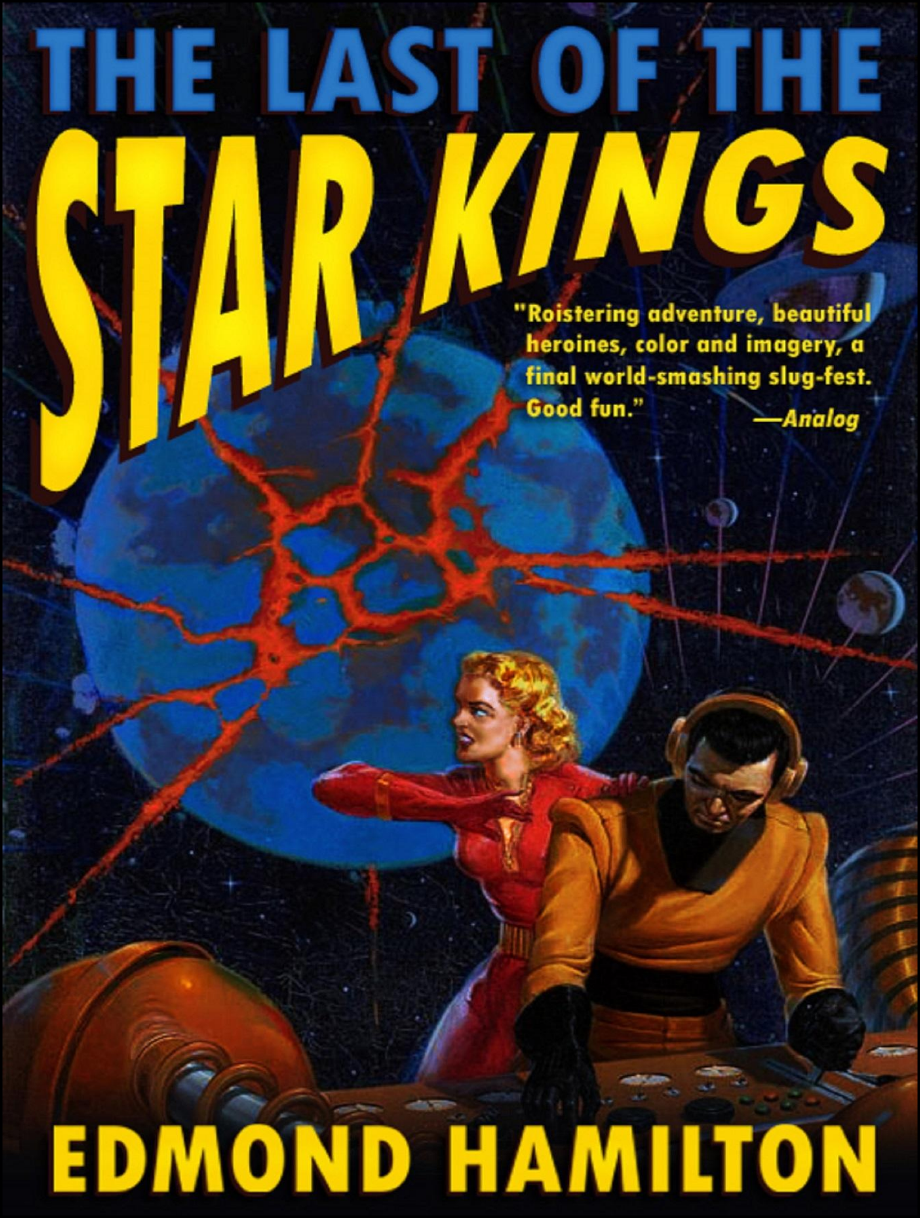
SCIENCE FICTION CLASSICS

A.N.C.
$5.00 VALUE FOR 25¢
Two Complete
Science-Adventure Books
No. 2
SPRING
Book No. 1
The STAR KINGS
by EDMOND HAMILTON
Book No. 2
SEEKER of the SPHINX
by ARTHUR C. CLARKE

THE LAST OF THE
STAR KINGS
"Roistering adventure, beautiful heroines, color and imagery, a final world-smashing slug-fest. Good fun."
—Analog
EDMOND HAMILTON

SEYYARELER ÇARPIŞIYOR

Beşeriyetin sonu varmı ?

*Otuz dördüncü asrın es-
rarlı âleminde amansız*